

PROBUĐENJE I REFORMA

POUKA ZA MLADE

Jul, avgust, septembar 2013.

Sadržaj:

1. Probuđenje – naša velika potreba	4
2. Puls probuđenja	13
3. Reč – Temelj probuđenja	22
4. Svedočanstvo i služba – Plod probuđenja	31
5. Poslušnost – Plod probuđenja	40
6. Priznanje i pokajanje – Uslovi za probuđenje	49
7. Jedinstvo – Spona probuđenja	58
8. Razboritost – zaštita probuđenja	67
9. Rezultat probuđenja	76
10. Reforma – Spremnost na rast i promenu	85
11. Reforma – Gajiti nove misli	94
12. Reforma – Isceljenje poremećenih odnosa	103
13. Obećano probuđenje – Božja misija dovršena	112

PROBUĐENJE I REFORMA

Broj 3/2013.

Naslov originala:

Revival And Reformation

Prevela s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Mirjana Đerić

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP „Preporod“, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

350 primeraka

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje bi trebalo znati:

Ove pouke su zasnovane na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim hrišćanima adventistima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima Subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku raznovrsnost autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom „Logos“. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom „Logos“. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitаш komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela Biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i da usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta ono apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci koje treba da ohrabri na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji za mlade verne Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve. Međutim, njen sadržaj ne treba smatrati zvaničnim stavom Crkve.

Pouka 1

Od 29. juna do 5. jula 2013.

Probuđenje – naša velika potreba

*„Evo stojim na vratima i kucam: Ako ko čuje glas Moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim, i on sa Mnom“
(Otkrivenje, 3.20).*

Zamislite da živite u nekom gradu gde je vazduh čist a dolina koja se otvara pred vama pruža nezamislivo divan pogled. Prisutni su slava i blagostanje, zahvaljujući izvozu triju glavnih artikala: sjajne crne vune, crne odeće i frigijskog medicinskog praha koji se koristio za oči. Gde se to nalazimo? U drevnom gradu Laodikeji, čije ruševine danas leže u Turskoj.¹

Međutim, Laodikeja je imala problem u pogledu snabdevanja vodom iz „vodotornja punjenim iz akvadukta² kojim je proticala topla mineralna voda. Jeste li čuli za mlako stanje Crkve u poslednjim danima opisano u Otkrivenju 3? Elem, sve je to poteklo iz Laodikeje. Da li ste ledeni ili vrelí? Previše skloni komforu, apatični, samopouzđani, zadovoljni sobom i duhovno ravnodušni? Gde su nestali „goruća revnost za Boga i nemogućnost da ono što ste saznali o Njemu zadržite u sebi“? Da! Potrebno nam je probuđenje!

Novozavetna crkva se molila i bila tako snažno ispunjena Svetim Duhom da je to preobrazilo život hiljade ljudi koji su takođe vest o svom Spaitelju delili sa drugima. Odakle je poticalo to oduševljenje? To je bila posledica stvarnog Isusa u njihovom životu. Probuđenje nije samo otkrivanje neke nove istine. Ono isto tako znači zavoleti Isusa i shvatiti da On može postati stvarnost u našem svakodnevnom životu. Kad toga postanemo svesni, oduševljenje počinje da deluje i mi radosno delimo s drugima Njegovu ljubav!

Probuđenje nije samo otkrivanje neke nove istine.

„Potrebno je da vidimo kako Sveti Duh ponovo silazi na Božji narod i oživljava Telo Hristovo natprirodnom silom. To je jedina nada čovečanstva.“³ Isus želi da ispuni čežnje našeg srca i probudi u nama duboke duhovne težnje. On kaže da će nas, ukoliko čujemo Njegov glas kad bude pokucao, posaditi kraj sebe na prestolu (Otkrivenje 3,20.21)! „Silazak Svetog Duha na Crkvu očekuje se kao nešto što pripada budućnosti; no Crkva ima preimućstvo da Ga dobije sada. Tražite to, molite se za to, verujte u to. Mi Ga moramo imati a nebo čeka da nam Ga podari.“⁴

Tatjana Grin, Brizbejn, Australija

1 *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, 2. izd., „Laodicea“ (Hagerstown, Md.: Review and Herald, str. 658).

2 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2. izd., 7. tom, (Hagerstown, Md.: Review and Herald, str. 761).

3 Charles Clarke, *Pioneers of Revival* (Plainfield, N.J.: Logos International, 1971) str. 5. *The Review and Herald*, 19. mart, 1895.

SAGLEDATI PROBUĐENJE NA BOŽJI NAČIN

LOGOS (Matej 25,1-13; 2. Korinćanima 1,20; Galatima 6,14.15; Kološanima 1,13-17; 1. Petrova 1,6.7; Otkrivenje 3, 14-20)

Božji proračun vremena je uvek savršen (Matej 25,1-13)

Parabola o deset devojaka u Mateju 25,1-13 naglašava „značaj pripreme za Hristov dolazak i ističe koliko je važno da budemo spremni“¹. Opomena „Stražite... jer ne znate dana ni časa u koji će Sin Čovječij doći“ (Matej 25,13) čuje se u mnogim propovedima, i to je pouka koju Hristos želi da izvučemo iz ove parabole.² Istorijski gledano, Hrišćanska adventistička crkva je objavljivala i nastavlja da čeka veliki i slavni povratak našeg Spasitelja. Poruka sadržana u Svetom pismu glasi da je Božji proračun vremena uvek savršen. On je oduvek imao narod „spreman“ za izlivanje Njegovog Duha i voljan da sledi Njegova uputstva. Dok razmišljamo o skrom dolasku Ženika, moramo stražiti da se ne bismo našli bez ognja Hristovog Duha. Probuđenje i reforma su na domaku!

Sila s visine (Kološanima 1,13-17)

Sveto pismo nas neprestano uverava da mi, mada se borimo u velikoj kosmičkoj duhovnoj borbi, nismo ostavljeni da se sami branimo. Božja sila sprečava dejstvo svih sotoninih plamenih strela. Kad On progovori, nešto se događa. „U Njemu se sve drži“ (Kološanima 1,17 engl. prev. NIV). Nema granice onome što Bog može da učini. Nema granice onome što On može da odluči kako bi vodio i opremio one koji su voljni da učestvuju u velikom pozivu na probuđenje upućenom Njegovom narodu, jer u „Njemu, sve se drži, zaštićeno je i biva sprečeno da se raspadne i pretvori u haos (videti Djela apostolska 17,28). Pošto je Hristos Održavalac sveg života, ništa u onome što je stvorio nije nezavisno od Njega. Jedino u Njemu i Njegovoj Reči, nalazimo objedinjujući princip celokupnog života (Jevrejima 1,2-3). Kološani, i svi ostali vernici, Njegove su sluge koje svakodnevno moraju da se pouzdaju u Njega kad je u pitanju zaštita, briga i održavanje“³, i probuđenje.

Prihvatanje Božjeg poziva (Galatima 6,14.15; Otkrivenje 3,14-16)

Stojimo na pragu revolucionarnih promena. Možemo izabrati da prihvatimo, poričemo, racionalizujemo pojavu tih promena ili da u njih sumnjamo. Antihrišćansko doba u kome živimo ukazuje da ćemo se naći pred izazovima u pogledu svojih verovanja o Bogu, Crkvi i spasenju. On je odabrao nas – obične ljude – da radimo za Njega i govorimo o Njemu na neobične načine. Hoćete li odlučiti da budete hladni ili mlaki? „Tipičan laodikejski /mlak/ hrišćanin zadovoljan je postojećim stanjem stvari i

1 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 5. tom, 2.izd., (Hagerstown, Md.: Review and Herald, str. 508).

2 Isto, str. 509.

3 *Life Application New Testament Commentary*, Wordsearch 9, o Kol. 17.

ponosan na mali napredak koji je postigao. Gotovo ga je nemoguće ubediti u njegovu veliku potrebu i koliko je zapravo daleko od cilja savršenstva.⁴

Ili ćete odlučiti da budete kao Pavle, koji je govorio hrišćanima u Galatiji: „A ja Bože sačuvaj da se čim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista, kojega radi razape se meni svijet, i ja svijetu“ (Galatima 6,14)? „Pavle je mogao da se hvali krstom zbog onoga što je taj krst ostvario u njegovom životu.“⁵ Izvesno, ono što je za Pavla bilo značajno jeste činjenica da Ga je Bog preobrazio, da se on od ubice hrišćana pretvorio u hrišćanina – u zaista novo stvorenje (Galatima 6,15).

Pouzdanje u Reč Božju (2. Korinćanima 1,20; 1. Petrova 1,6.7)

Ako je ikada bilo vreme da se vratimo Božjoj Reči da bismo ostvarili probuđenje i reformu, onda je to sada. Verovati u Njegova obećanja i hvatati se za njih – to je od ključne važnosti da bismo iskusili Njegovu silu tokom poslednjih dana zemaljske istorije. On nam je već ranije pružao dokaze o sebi, te tako znamo da će to ponovo učiniti. Sveto pismo dosledno ukazuje na Božju neiscrpnu ljubav, na Njegovu nameru i plan za ceo ljudski rod. Jeste li voljni da budete deo onoga što On želi da učini za vas?

ODGOVORITE

1. U prvom odeljku današnje pouke čitamo da je Božji proračun vremena uvek savršen. Setite se neke situacije kada ste lično iskusili istinitost te tvrdnje. Kako verovanje u tu istinu može pomoći u procesu probuđenja i reforme?
2. Na koje sve načine zavisite od Boga kad je reč o „zaštiti, brizi i održavanju“?
3. Hristos je preobrazio Pavla. Na koje je načine Hristos preobrazio vaš život?
4. Kako vi zamišljate probuđenje i reformu?
5. Šta bi bilo potrebno vama, vašoj porodici i vašoj crkvi da doživite istinsko probuđenje i reformu?

**Stojimo na pragu
revolucionarnih promena.
Možemo izabrati da
prihvatimo, poričemo,
racionalizujemo pojavu
tih promena, ili da u njih
sumnjamo.**

Žan-Pjer Martinez, Sidnej, Australija

4 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 7. tom, 2.izd., (Hagerstown, Md.: Review and herald, str. 761).

5 *Life Application New Testament Commentary*, Wordsearch 9, o Gal. 6,14.

„Oživljavanje prvobitne pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Da to tražimo trebalo bi da bude naš prvi posao. Mora postojati usrdan napor kako bi se dobio blagoslov od Gospoda, ne zato što Bog nije voljan da izlije svoj blagoslov na nas, nego zato što smo mi nepripremljeni da ga primimo. Naš nebeski Otac voljniji je da podari svog Svetoga Duha onima koji Ga traže nego što su ovozemaljski roditelji spremni da dobre darove daju svojoj deci. Ali, naš je zadatak da uz priznanje, poniznost, pokajanje i usrdnu molitvu ispunimo uslove pod kojima je Bog obećao da nas obaspe svojim blagoslovom. Probuđenje treba očekivati jedino kao odgovor na molitvu.“¹

„Mora doći do probuđenja i reforme, pod vođstvom Svetoga Duha. Probuđenje i reforma su dve različite stvari. Probuđenje znači obnavljanje duhovnog života, oživljavanje sila uma i srca, vaskrsavanje iz duhovne smrti. Reforma znači reorganizaciju, promenu u idejama i teorijama, navikama i praksi. Reforma će doneti dobar rod pravednosti samo ukoliko je povezana sa oživljavanjem od strane Duha. Probuđenje i reforma treba da urade posao koji im je namenjen i u izvršenju tog zadatka moraju biti združeni.“²

Probuđenje i reforma su dve različite stvari.

„Za svaku zaista obraćenu dušu odnos prema Bogu i večnim istinama predstavlja veliku životnu temu...”

Pre nego što božanski sudovi budu konačno pohodili Zemlju, među pripadnicima Gospodnjeg naroda doći će do takvog oživljavanja prvobitne pobožnosti do kakvog nije dolazilo još od apostolskih vremena. Božji Duh i Božja sila izliće se na Božju decu. U to vreme mnogi će se odvojiti od crkava u kojima je ljubav prema ovom svetu istisnula ljubav prema Bogu i prema Njegovoj Reči. Mnogi među propovednicima i među vernicima, radosno će prihvatiti velike istine koje je Bog dao da se objave u to vreme da bi se ljudi pripremili za Gospodnji drugi dolazak.“³

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da se molite za istinsko probuđenje u svom svakodnevnom životu?
2. Kako vam priznanje, poniznost, pokajanje i usrdna molitva mogu biti od pomoći u vašem životu i u vašoj crkvi?

Nina Ačeson, Margejt, Australija

1 *Selected Messages*, 1. knjiga, str. 121.

2 *The Review and Herald*, 25. februar, 1902.

3 *Velika borba*, str. 463.464.

Ukor upućen Laodikejcima u Otkrivenju 3,15.16 izuzetno je snažan. Zapazite da Bog koristi jezik koji za Laodikejce ima posebno značenje. Još dva grada u blizini Laodikeje imala su sopstvene izvore vode. Hierapolis na severu polagao je pravo na prirodne tople izvore, koji su često korišćeni u medicinske svrhe. Na istoku, Kolosa je bila poznata po izvorima hladne, čiste vode. Laodikeja je dovela vodu iz jednih i drugih izvora, ali dok bi stigla do njih, voda je postajala mlaka.

Metafora koju Isus koristi ne povezuje neophodno duhovnu revnost sa temperaturom, kako se to često shvata. Kada bi bilo tako, značilo bi da im je On preporučivao da budu duhovno hladni, što je malo verovatno. Umesto toga, u metafori se Laodikeja osuđuje što ne obezbeđuje duhovno izlčenje (topla voda) ili duhovno osveženje (hladna voda) onima koji se nalaze u njenom okruženju. To je ukor zbog nepostojanja delanja (akcije) i nedostatka svedočenja.¹

Opomena u Otkrivenju 3,16: „izbljuvaću te iz usta svojijeh“ predstavlja veoma živu sliku. Reč „izbljuvati“ je doslovno značenje grčke reči *emeo* koja se često prevodi u mnogo blažoj formi, kao „ispljunuti“. Međutim, Isus koristi termin „izbljuvati“ kako bi svom narodu preneo svu ozbiljnost situacije.²

Bitno je imati na umu da su Božji ukori i disciplinovanje uvek u kontekstu odnosa ljubavi, odnosa roditelj-dete (Priče Solomunove 13,24; Otkrivenje 3,19). U Jevrejima 12,7-11 Božje disciplinovanje neposredno se upoređuje s disciplinom koju otac primenjuje na svoje dete. Ističe se misao da bi trebalo, ako već poštujemo svoje zemaljske očeve i njihovo disciplinovanje, *utoliko više* da prihvatimo disciplinu svog nebeskog Oca i da joj se potčinimo (Jevrejima 12,9). Taj odlomak u Jevrejima poslanici takođe ukazuje da je karanje u stvari znak sinovstva! To što nas Bog ukorava otkriva koliko nas voli i da nam želi ono najbolje.

Čuo sam ovakvo jedno pitanje: Kakva je razlika između mesara i hirurga? Odgovor? Mesar seče da bi ubio, a hirurg seče da bi izlečio. To je ključ za razumevanje Božjeg ukora. *Uvek* postoji neka svrha, a ta svrha je uvek za *naše* dobro, „da dobijemo dijel od Njegove svetosti“ (Jevrejima 12,10). Baš kao što niko ne uživa u podvrgavanju hirurškoj intervenciji, tako niko ne uživa ni u ukoravanju. A ipak, ukoliko prihvatimo Božje karanje, to će, prema Jevrejima poslanici, proizvesti „žetvu pravедnosti i mira“ u našem životu (Jevrejima 12,11 engl. prev. NIV).

Kad je reč o Božjem ukoru upućenom laodikejskom narodu iz ljubavi, ne smemo zaboraviti Božju uzvišenu želju za nas: da budemo slični Njemu. Ukor nije osuda, niti odbacivanje. On *uvek* vodi pokajanju kako bismo se još bliskije povezali sa svojim Spasiteljem nego što je to bilo ranije. „Pokajanje vas dovodi u bliži dodir s Njim i potpunije otkriva Njegov život preko vas.“³

ODGOVORITE

1. Koji su neki od različitih načina na koje ljudi reaguju na disciplinovanje/ukoravanje?
2. Zašto bi bilo važno za nas da znamo da Božje disciplinovanje uvek potiče iz Njegovog očinskog srca punog ljubavi?
3. Postoji li neka oblast u vašem životu u kojoj vidite sebe „u istim cipelama“ kakve su nosili Laodikejci? *Ališa Kristi, Koranborg, Novi Južni Vels, Australija*

1 Limited Notes NET Bible, New English Translation, Otkrivenje 3,15.

2 Isto, Otkrivenje 3,16.

3 Dr Larry Crabb, *66 Love Letters*, (Nashville, Tenn.: Thomas Nelson, 2010), str. 319.

Nedavno sam postao roditelj čudesnog malog dečaka. To iskustvo pomoglo mi je da Golgotu sagledam iz očeve perspektive. Bog Otac tako je silno želeo odnos s nama da je dao svog jedinog Sina kako bismo se mi mogli ponovo povezati s Njim. Kad shvatimo da je Bog dao svog jedinog Sina da nas otkupi od sotone, dobijamo izvesnu ideju o tome kakvu nam vrednost On pridaje. Ako zaboravimo koliko su Bog i Hristos platili da bi nas otkupili, onda i sve ostale istine, inače nama drage kao adventističkim hrišćanima, postaju bezvredne.

Ponekad smo u iskušenju da pomislimo da, dok hodamo hrišćanskom stazom, bivamo sve bolji zahvaljujući samima sebi. Mi saznajemo nove istine i pomišljamo da nam verovanje u njih na neki način donosi kod Boga poene. Ipak, Pavlov život nas uči da što bliže pristupamo Bogu, to bolje shvatamo da ništa ne možemo učiniti da spasemo sami sebe (1. Timotiju 1,15.16). Pavle je isto tako bio uveren da će ga Bog spasiti (2. Timotiju 4,8).

Dakle, kako da stvarno doživimo probuđenje?

Shvatite veličinu cene koju je Bog platio za naše iskupljenje (Luka 22,39- 23,1-39). Provedite izvesno vreme zaista razmišljajući o tome kako bi izgledalo kada bi neko dao svoj život da bi vas spasao.

**Svako
zaslužuje da
sazna o tome
šta je Hristos
učinio za
njega.**

Čitajte Božje ljubavno pismo, Bibliju, i razgovarajte s Njim svakoga dana (Psalam 32,8; 55,17; 119,11). Dozvolite Mu da On radi u vama, menjajući vaše misli i srce.

Shvatite da je svaka osoba s kojom dođemo u dodir neko za koga je Hristos umro (Jovan 3,16). Svako zaslužuje da sazna o tome šta je Hristos učinio za njega.

Shvatite da mi nikoga ne možemo spasiti sopstvenom snagom, već jedino zahvaljujući Isusovoj sili (2. Korinćanima 12,10). Isus može raditi preko Svetog Duha u našu korist samo ako razumemo koliko smo slabi.

Isus stoji na vratima vašeg srca i kuca. Zar Ga nećete pustiti da uđe danas i svakoga dana? On čezne da vas ponovo oživi.

ODGOVORITE

- Koje promišljene korake treba da preduzmete u svom hodu ka Gospodu, tako da vas povezanost s Njim ponovo oživi?

Damien Ridli, Lahlan, Tasmanija, Australija

„Njeni članovi su mlaki.“ To je tipičan odgovor na pitanje: „Koji problem ima laodijska crkva?“ Međutim, kad čitate Otkrivenje 3,17, shvatate da je mlakost simptom duboko ukorenjene bolesti – samopravednosti. Upravo je samopravednost ono što sprečava Crkvu da doživi probuđenje. Probudimo se i pozovimo Lekara, Isusa Hrista.

Kroz Jevanđelja, Hristos daje dokaza o svojoj isceljujućoj sili za one koji dolaze k Njemu. On kaže: „Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni... Ja nijesam došao da zovem pravednike no grješnike na pokajanje“ (Matej 9,12). On je došao da izleči sve ljude, ali ne shvataju svi ljudi svoju potrebu da budu izlečeni. Da bismo iskusili oživljujuću i preobražavajuću silu Hristovu, moramo najpre priznati da smo bolesni. To je izazov s kojim se naša Crkva suočava. Mnogi članovi su toliko obuzeti sobom da ne uviđaju svoje stanje. Rešenje je ponovno vraćanje na prvu ljubav (Otkrivenje 2,4).

Kad sagledamo Njegovu slavu, počinjemo da uviđamo i svoju potrebu.

Kad proučavamo Bibliju i razmišljamo o Hristovom životu, smrti i vaskrsenju, naši gresi nam se ukazuju u oštroj suprotnosti s Njegovim savršenstvom. Što je uzvišenija naša predstava o Hristu, to skromnije mislimo o sebi. Kad sagledamo Njegovu slavu, počinjemo da uviđamo i svoju potrebu. Taj osećaj potrebe dovešće nas pravo Njemu da bi nas izlečio – svojom krvlju, prolivenom na krstu za svakog grešnika. Njegovom „se ranom iscijeliste“ (1. Petrova 2,24).

Isus kaže: „Evo stojim na vratima i kucam; Ako ko čuje glas Moj i otvori vrata, ući ću k njemu“ (Otkrivenje 3,20). On čeka da vas isceli. Dopustite Mu da uđe i izleči vaše samopravedno srce. Vratite se svojoj prvoj ljubavi i On će vas preobraziti prema svom liku. On će vas odenuti u svoju haljinu pravednosti. On obećava: „Koji pobijedi, daću mu da sjedne sa Mnom na prijestolu Mojemu“ (Otkrivenje 3,21).

ODGOVORITE

1. U kom smislu je neprepoznavanje sopstvenog grešnog stanja stvarni problem?
2. Kakvu povezanost vidite između laodikejske crkve i Hrišćanske adventističke crkve danas? Između Laodikeje i hrišćanstva uopšte?
3. Kako možemo da postupamo kad je reč o samopravednosti u našoj crkvi?

Emma Taunend, Marvilambah, Novi Južni Vels, Australija.

ZAKLJUČAK

Bog je izabrao nas – obične ljude – da radimo i govorimo za Njega na neobične načine. On nas nikada ne osuđuje. Ali On neprestano nastoji da nas dovede do poka-
janja i dublje intimnosti sa Spasiteljem. Probuđenje je isto što i zavoleti Isusa i shvatiti da On može biti stvarnost u našem svakodnevnom životu. Do reforme – reorganizacije, promene u idejama i teorijama, navikama i praksi – dolazi kad se Sveti Duh izlije na Božji narod natprirodnom snagom.

RAZMOTRITE

- Naslikajte sliku koristeći crvenu, žutu i plavu boju. Osmislite je tako da se boje uzajamno mešaju da bi se promenile u sekundarne boje, a onda do mutnih smeđih nijansi. Pokažite svoju sliku posmatračima koji se u to razumeju, i upitajte koji im delovi slike naročito privlače pažnju.
- Uzmite neuključeni električni ventilator i obrćite ga rukom. Koliko povetarca možete izazvati ručno? Potom uključite ventilator u struju. Koliko se vazduha sada pokreće? Deo pouke za ponedeljak govori o probuđenju i reformi. Kako možete ta dva koncepta primeniti na eksperiment s ventilatorom?
- Pronađite neki projekat u pisanoj formi koji ste iz nekih razloga odložili. Šta bi trebalo da se dogodi da on dobije upotrebljiv oblik? Odvojite nešto vremena i pregnite na posao. Šta bi bilo da je taj projekat predstavljao vaš život ili život vama bliske osobe?
- Vratite se muzičkoj kompoziciji koju ste ostavili nedovršenom. Odsvirajte to što imate pred sobom. Šta bi trebalo učiniti da kompozicija dobije zadovoljavajući oblik za izvođenje? Odvojite izvesno vreme da to uradite. Šta bi bilo da je taj muzički komad vaš život ili život voljene osobe?
- Pročitajte zabeleške koje ste uneli u svoj dnevnik pre izvesnog vremena. Uporedite ih sa onima koje sada upisujete. Potražite dokaze o Božjem prisustvu u svom životu koje ste možda od onda zaboravili. Pozovite Isusa da vam pomogne kako biste Ga bolje videli.
- Pročitajte „Narrative marvels at the cross-like shape of the laminin molecule“ na <http://www.snopes.com/glurge/laminin.asp>. Autori iznose pet glavnih tačka u prilog svog gledišta. Koji su neki od alternativnih načina za tumačenje tih iskaza koji upućuju na jednog uzvišenijeg Boga od onog o kome oni razmišljaju?

POVEŽITE

U Marku 5,1-20 jedan čovek ogrezao u zlu razgovarao je lično sa Isusom samo nekoliko minuta. Nije bio obučen kako da svedoči. Isus ga je jednostavno poslao a sam otišao čamcem. Razmotrite šta je ostvareno tim kratkim razgovorom.

Steve Case and Daniel Wysong, *7 Keys for Finding Jesus in the Book of Revelation*, <http://www.adventistbookcenter.com/Detail.tpl?sku=9780985009700>.

Džil Bansen, Obern, Vašington, SAD

Pouka 2

od 6. do 12. jula 2013.

Puls probuđenja

*„Kad, dakle, vi, zli budući, umijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko će više Otac vaš nebeski dati dobra onima koji Ga mole?“
(Matej 7,11).*

Biblija je puna izveštaja o velikim probuđenjima, i iz svakog od njih možemo saznati koliko je za probuđenje važna molitva. Probuđenja u Starom zavetu događala su se zahvaljujući molitvama proroka, careva i običnog naroda. U knjizi Djela apostolska, nalazimo da su prvi hrišćani provodili vreme u zajedničkoj molitvi i stoga bili ispunjeni Svetim Duhom i u stanju da jevanđaelje s velikom silom propovedaju mnogim ljudima. Putem molitve i proučavanja, velika probuđenja u svakoj generaciji hrišćana dovodila su do toga da je veliki broj propovednika, evanđelista i laika propovedao jevanđelje u većem delu sveta.

Adventistički hrišćani takođe veoma cene probuđenje i reformu. U stvari, „vođstvo Generalne konferencije posvetilo se, sasvim javno, doživljavanju ličnog iskustva probuđenja i reforme...

Kako mi lično, i crkva kao celina, možemo doživeti probuđenje?

Odgovor je bio izvanredan i verujem da to dugujemo sili Svetog Duha, a sem toga i radu i molitvama mnogih posvećenih ljudi.“¹

Moj suprug i ja molimo se za probuđenje u maloj crkvi koju posećujemo. Svi članovi, uključujući našeg pastora, jesu doseljenici, i čini se da većina ljudi u našoj društvenoj zajednici zaista ne mari za Boga. Verujem da nas je Bog tu doveo da im prenesemo Njegovu dobru vest o spasenju.

Kako mi lično, i crkva kao celina, možemo doživeti probuđenje? Jedan od načina je da svakoga dana odvojimo posebno vreme za ličnu molitvu i proučavanje Biblije. Možemo polagati pravo na Božje obećanje u 2. Dnevnika 7,14 gde stoji: „I ponizi se narod Moj, na koji je prizvano ime Moje, i pomole se, i potraže lice moje, i povrate se od zlijeh putova svojih, i Ja ću tada uslišiti s Neba, i oprostiću im grijeh njihov, i iscijeliću zemlju njihovu.“

Agnes A. Galego, King's Lin, Norfolk, Ujedinjeno Kraljevstvo

¹ Ted N. C. Wilson, *Adventist World*, „One Year Closer to the Kingdom“, <http://www.adventistworld.org/issue.php?issus=2012-1001&page=8>

7. jul 2013.

SKRIVENO BLAGO I NEŠTO UGODNO BOGU

DOKAZ (1. Carevima 3,9)

Ne

„Daj... služi svojemu srce razumno da može suditi narodu Tvojemu i raspoznavati dobro i zlo. Jer ko može suditi narodu Tvojemu tako velikom?“ (1. Carevima 3,9). To je bila molitva novog cara koji je poštovao način upravljanja svog oca. Novi car bio je Solomun, a njegov otac car David. Solomunova molitva svidela se Bogu, jer je tražio mudrost, a ne bogatstvo. To je bila tajna koja se nalazila iza njegovog blaga, moći i slave (stihovi 10-13). Zbilja, bilo je to skriveno blago i nešto ugodno Bogu.

Gospod se javio Solomunu u snu i kazao: „Išti. Šta hoćeš da ti dam?“ (1. Knjiga o carevima 3,5). Kakvog li pitanja! Ono nas uči da je Bog, Tvorac svemira, voljan da nam da što nam srce želi i da je sposoban da to učini. Solomun je odgovorio: „I tako, Gospode Bože moj, Ti si postavio slugu svojega carem na mjesto Davida oca mojega, a ja sam mlad, niti znam polaziti ni dolaziti. I Tvoj je sluga među narodom Tvojim koji si izabrao, narodom velikim, koji se ne može izbrojiti ni proračunati od množine. Daj, dakle, služi svojemu srce razumno da može suditi narodu Tvojemu i raspoznavati dobro i zlo. Jer ko može suditi narodu Tvojemu tako velikom?“ (1. Knjiga o carevima 3,7-9). Razborito srce (mudrost) predstavljalo je Solomunovo najveće preimućstvo kao cara.

O Božjoj darežljivosti upravo svedoči mudrost koju je On dao Solomunu.

Koliko religijskih ili političkih vođa danas traži mudrost od Boga? Slično starom Izrailju, Hrišćanska adventistička crkva tvrdi da je Božji izabrani narod koji ima važnu vest da saopšti svetu. Našim vođama i članovima Crkve takođe je neophodna mudrost. O Božjoj darežljivosti upravo svedoči mudrost koju je On dao Solomunu (1. Knjiga o carevima 3,10-14), mudrost koju će i nama dati samo ako je zatražimo.

Od Solomuna učimo da istinsko probuđenje i reforma počinju u srcu i zahvaljujući želji da posedujemo onu vrstu mudrosti koju nam samo Bog može dati.

ODGOVORITE

1. Šta bi još trebalo da tražimo od Boga dok čekamo Hristov povratak?
2. Šta je s današnjim društvom koje od crkvenih vođa i ostalih članova Crkve traži da imaju mudrost?

Rejnaldo G. Salo, Pasai Siti, Filipini

Molitva i probuđenje u Djelima apostolskim (Dela 1,4.8; 2,42; 4,31)

U knjizi Djela apostolska, čitamo o tome kako je Sveti Duh bio dat ranim hrišćanima u odgovor na njihove molitve. Bilo je to ispunjenje Božjeg obećanja: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas, i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje“ (Djela 1,8). Mora da je to bilo veličanstveno iskustvo kada se, pošto se „pomoliše Bogu zatrese ... mjesto gdje bijahu sabrani, i napuniše se svi Duha Svetoga, i govorahu riječ Božju sa slobodom“ (Djela 4,31). Ako je to izlivanje Svetog Duha bilo tako moćno, onda možemo biti uvereni da će i drugo izlivanje biti bar isto tako snažno. Zar onda ne bi trebalo da se i mi molimo i tražimo da se Sveti Duh izlije u našim danima?

Isusov molitveni život (Marko 1,35; Luka 5,16; 9,18)

Isusov molitveni život ilustruje da je molitva opštenje s našim nebeskim Ocem. U Markovom i Lukinom jevanđelju nalazimo da je čak i Sinu Božjem bilo potrebno jedno tiho mesto gde bi se molio u samoći.

Za šta se Isus molio? U Mateju 26,36-44 čitamo da se On molio Bogu da ne dozvoli da Sin Božji umre ako je ikako moguće. Međutim, istovremeno se molio i da bude Očeva volja. U Luki 22,32 saznajemo kako Isus govori Simonu Petru da se On moli da Petrova vera ne posustane. A u Jovanu 17,20 saznajemo da se Isus molio „ne... samo za njih /za učenike/ nego i za one koji Me uzvjeruju njihove riječi radi“. Kako je samo naš Spasitelj pun ljubavi! On se molio za nas čak i kad se suočio sa smrću.

Zajednička molitva (Matej 18,19.20; Luka 22,39-46; Djela apostolska 12,1-16)

Zašto je potrebno da se zajedno molimo? Molitva je jedno od najbitnijih pomoćnih sredstava u crkvi. Zašto se onda ne molimo češće? U Mateju 18,19 nalazimo Isusovo obećanje u vezi sa zajedničkom molitvom: Ako „se dva od vas slože na Zemlji u čemu mu drago, za što se uzmoše, daće im Otac Moj koji je na Nebesima“. Kako je divno znati da je Bog usred nas kad se zajedno molimo. On je voljan da za nas čini čuda kad dođemo k Njemu u molitvi.

Božja volja (Filibljanima 4,6; 2. Petrova 3,9)

Kao dete koje je odrastalo u hrišćanskom domu, naučio sam vrlo rano da se molim. Ali nisam znao da li molitva deluje ili ne. Majka mi je govorila da će me Bog, kad se molim, i uslišiti. Međutim, nikada mi nije rekla da Bog može odgovoriti sa DA, NE ili ČEKAJ. Jednoga dana, tražio sam od Boga izvesne stvari koje nikada nisam dobio. To me je naučilo da Bog stvarno zna šta je za mene najbolje. On nas poziva da „se javljaju Bogu iskanja“ naša (Filibljanima 4,6). Međutim, nikada ne zaboravite da On najbolje zna šta nam je potrebno.

Molitva deluje! (Psalam 85,6)

„Za vreme jedne posete Londonu, Engleska, D.L. Mudi pozvan je da govori na jutarnjem i večernjem bogoslužnju u jednoj velikoj crkvi. Iako je crkva na jutarnjem bogoslužnju bila prepuna, ljudi kao da nisu reagovali. Mudi je kazao: „Delovali su kao da su izvajani od kamena ili leda.“ Uhvatio je sebe kako žali što je uopšte obećao da će ponovo govoriti iste večeri.

Na večernjem bogoslužnju crkva je ponovo bila puna, ali opet bez očigledne zainteresovanosti, sve do otprilike polovine propovedi kada je sve počelo da se menja. Na kraju poruke Mudi je uputio poziv i odgovor je bio spontan. Ljudi su ustajali u grupama i dolazili napred. Mudi se okrenuo pastoru domaćinu i prošaputao: 'Šta ovo znači?'

**Molitva je jedna
od najbitnijih
pomoćnih sredstava
u crkvi.**

Reakcija je bila tako neodoljiva da je Mudi pomislio da ljudi nisu razumeli njegov poziv. Obazrivo je najavio još jedan sastanak posle bogoslužjenja, i svi oni koji su izašli napred ostali su. Bio je to početak istinskog probuđenja. Mudijevo pitanje: 'Šta ovo znači?' dobilo je svoj odgovor kada je otkrio da se jedan član invalid već dve godine moli da Bog pošalje Mudija njegovoj crkvi u Londonu.¹ Kakva čudesna priča o probuđenju! Bog radi na tajanstvene načine. Zajedno sa Psalmistom, pomolimo se: „Zar se nećeš povratiti i oživiti nas, da bi se narod Tvoj radovao o Tebi?“ (Psalam 85,6).

Džo P. Galego, junior, King's Lin, Norfolk, Ujedinjeno Kraljevstvo

1 George E. Knowles, *A World To Love* (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 1990), p. 224.

Hristos je negovao svoj molitveni život čak i kada se na krstu suočio sa agonijom: „Oče moj, ako me ova čaša ne može mimoći da je ne ispijem, neka bude volja Tvoja...”

Tri puta je izustio ovu molitvu. Tri puta je ljudska priroda ustuknula pred poslednjom, najvećom žrtvom. Ali sada se pred Otkupiteljem sveta ukazala istorija ljudskog roda. Video je da će prekršitelji Zakona morati da poginu ako budu ostavljeni sami sebi. Video je čovekovu bespomoćnost. Video je silu greha. A pred Njim su se pojavljivale nesreće i žalosti osuđenog sveta. Gledao je njegovu zlu sudbinu koja ga očekuje i doneo odluku. Spašće čoveka ma koliko Ga to koštalo. A prihvatio je svoje krštenje krvlju, da bi kroz Njega milioni onih koji su osuđeni na smrt, mogli dobiti večni život.¹

„Zašto se onda tako malo molimo?“

„Ako je Spasitelj ljudi, Božji Sin, osećao potrebu za molitvom, koliko više treba mi, slabi, grešni smrtnici, da osećamo potrebu za usrdnom stalnom molitvom.

Naš nebeski Otac čeka da na nas izlije puninu svojih blagoslova. Naše je preimućstvo da obilato pijemo s vrela bezgranične ljubavi. Zašto se onda tako malo molimo?²

„Postoji potreba za molitvom – ozbiljnom, neprestanom molitvom. Naš Spasitelj je ostavio dragocena obećanja za molioca koji se iskreno kaje. Takav čovek neće uzalud tražiti Njegovo lice. Isus nas je takođe sopstvenim primerom poučio koliko je molitva neophodna. On sam, veličanstvo Neba, često je provodio čitavu noć opšteći sa svojim Ocem. Ako se Iskupitelj sveta nije osećao toliko čistim, toliko mudrim ili toliko svetim da ne mora da potraži pomoć od Boga, nama kao slabim, zabludelim smrtnicima daleko je potrebna ta božanska pomoć. U pokajanju i veri, svaki istinski hrišćanin često će potražiti ‘presto blagodat’ da dobije milost i nađe blagodat za vreme kad mu zatreba pomoć.”³

ODGOVORITE

1. Kako nam molitva može pomoći da ostvarimo bolji odnos sa Bogom?
2. Zašto nam je molitva neophodna kad Bog već zna šta nama treba?
3. Pročitajte Matej 17,20.21. Na koji način naše molitve mogu premeštati planine?

Džon Don S. Andalesio, Morong, Batan, Filipini

1 Čeznja vekova, str. 693 /orig./

2 Put Hristu, str. 94 /orig./

3 Signes of the Times, 26. januar, 1882.

10. jul 2013.

PULS NEOPHODAN ZA FIZIČKI ŽIVOT, MOLITVA ZA DUHOVNI

Sr

PRIMENA (Filipljanima 4,6)

Tokom vekova, mogli su se videti čudesni rezultati pojedinačne i zajedničke molitve. Iako ima više milijardi ljudi na svetu, naš nebeski Otac čuje molbe svakog svog deteta i odgovara na njih. Baš kao što moramo imati puls da bismo ostali fizički živi, tako moramo održavati stalnu komunikaciju sa Bogom da bismo ostali duhovno živi. Probudjenje i reforma mogu se postići i održavati kad su utemeljeni na neprekidnoj i usrdnoj molitvi. Premda nema krutih i čvrstih pravila o tome kako da ostvarite uspešan molitveni život, evo nekih saveta kako da unapredite svoje razgovore sa Bogom:

Odredite posebno vreme za molitvu i neka vam to bude prioritet. U užurbanosti savremenog života nije lako odvojiti posebno vreme za molitvu. Tako nam je lako skrenuti misli na nešto drugo. Ipak, trebalo bi pravilno da postavimo prioritete, tako da se molitva Bogu na početku i na kraju našeg dana nađe na vrhu naše liste. Čak i kad se probudimo usred noći, dobro je da se pomolimo, zato što je tada tiho i mirno.

Molite se za izlivanje Svetog Duha. Kad se uzneo na nebo, Isus je poslao Utešitelja da bude s nama. Međutim, izlivanje Svetog Duha primamo jedino ako to usrdno tražimo i molimo se za to.

Planirajte i post dok se molite povodom nekog ozbiljnog problema. Post pomaže da razbistrimo um i da usredsredimo pažnju.

Verujte da će Bog uslišiti vašu molitvu. Uzaludno je ako se molimo a ne verujemo da će Bog odgovoriti na naše molitve. Mada neki možda misle da odgovor na njihove molitve uveliko kasni, Bog ne zna za odlaganje jer je Njegov proračun vremena savršen. On uvek odgovara čak i ako Njegov odgovor možda nije u skladu sa onim što smo tražili. Uvek imajte na umu da, bez obzira kakav je Njegov odgovor, Bog uvek ima u vidu za nas ono najbolje.

Bog ne zna za odlaganje jer je njegov proračun vremena savršen.

ODGOVORITE

1. Postoji li tako nešto kao molitva da nam bude ugodno i udobno? Objasnite svoj odgovor.
2. Objasnite važnost molitve što se tiče probuđenja i reforme.

Bonga L. Agno, Muntinlupa Siti, Filipini

Molitva je moćna alatka koju Bog koristi za ostvarivanje velikih stvari u našem životu. Inicijativa i čežnja naše Crkve jeste da doživimo probuđenje i reformu. Jedan od načina da se taj cilj postigne jeste usrdna, iskrena molitva.

Molitva je za nas od životnog značaja. Saznajemo iz Biblije da „sve što uzištete u molitvi vjerujući, dobićete“ (Matej 21,22). A u 1. Jovanovoj 5,14 čitamo da „ovo je sloboda koju imamo k Njemu da ako što molimo po volji Njegovoj poslušas nas“. U molitvi koju nazivamo Gospodnjom molitvom /Očenaš/, Isus nas uči kako da razgovaramo sa Bogom i tražimo Njegovu pomoć da se odupremo grehu (Matej 6,8-13). Posredstvom molitve, možemo tražiti Svetog Duha kako bi nam pomogao da prilikom kušanja napravimo pravi izbor. Kad se molimo, to je kao da stavljamo na sebe celokupni oklop.

Molitva je moćni ključ uspeha.

Molitva, ipak, nije samo naša poslednja mogućnost da pronađemo izlaz. Kad se molimo, mi u stvari govorimo da imamo nadu u svog Spasitelja i svog nebeskog Oca. Kad izgleda da nema drugog puta, molite se. Kad sve izgleda nemoguće, molite se. Kad ne možete da pronađete odgovore na svoja pitanja, molite se. Kad hoćete da skinete svoj teret, molite se. Čak i kad mislite da ne umete da se molite, uhvatite sebe kako izražavate iskrenu želju.

„Molitva je iskrena želja duše,
Neizrečena ili neizgovorena,
Uzlet skrivenog plamena
Koji treperi u grudima.....“*

Da, molitva je moćni ključ uspeha. Ona može biti nešto najznačajnije od onog što posedujemo u životu, zato što sila dolazi od Boga! Što se više molimo, to se više oslobađa Njegova sila. A upravo Njegovom silom doživljavamo probuđenje i reformu.

Brenda Džoan A. Damokles, Kalokan Siti, Filipini

1 Prayer Is the Soul's Sincere Desire", by James Montgomery, <http://www.jamesmontgomery.com/>

ZAKLJUČAK

Molitva i proučavanje Biblije su neophodni elementi za probuđenje. Bitno je moliti se za mudrost, da mi sami budemo mudri a i vođe crkve. Poput Crkve u Djelima apostolskim, potrebno je da se molimo za izlivanje preobražavajuće sile Svetog Duha. Isus nam je ostavio primer moleći se da bude Božja volja - i da vera Njegovih učenika bude ojačana. Moliti se zajedno sa ostalim vernicima od životnog je značaja, baš kao i davati prioritet vremenu za molitvu. Bog je obećao da će uslišiti molitve koje Mu se upućuju u veri.

RAZMOTRITE

- Odslušajte jednu ili više pesama u vidu molitve za probuđenje: „Revive us“ – Dan Adler, „Revival“ – Robin Mark; „Revive us, O Lord“ – Carman, Steve Camp. Isplanirajte da jednu od pesama prati jezik znakova/pokreti koji je tumače.
- Napravite poster, kolaž ili neki drugi vizuelni prikaz da biste ilustrovali 2. Devnika 7,14. Pokažite svoj rad nekolicini prijatelja i posmatrajte njihove reakcije.
- Predstavite probuđenja opisana u istoriji Izrailja. Navedite ključne ličnosti i značajne događaje u vezi sa svakim od tih probuđenja.
- Zamislite da ste kuća ili vrt koje treba osvežiti. Napišite pismo ili sastavite skeč/monolog iz kog se vidi šta bi biljka mogla reći baštovanu.
- Navedite korake koje biste mogli da preduzmete u cilju oživljavanja prijateljstva (ili romantične veze). Uporedite te korake sa onim što je potrebno učiniti da bi se iskusilo duhovno probuđenje.
- Čitajte i posvetite se primeni koraka iznetih u knjizi Denisa Smita: *40 dana: Molitva i proučavanje radi oživljavanja vašeg iskustva sa Bogom*.
- Zamolite grupu prijatelja da se tokom narednog meseca redovno sastaje s vama da biste se molili za posebne stvari pomenute u pouci za ovu sedmicu.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, 11. poglavlje „Preimućstvo molitve“; *Dela apostola*, 4. poglavlje, „Pedesetnica“; 5. poglavlje „Dar Duha“ (može se skinuti sa Interneta – Ellen G. White Writings app).

E. M. Bounds, *Power through Prayer, Prayer and Praying Men, Purpose in Prayer, The Essentials of Prayer, The Necessity of Prayer, The Reality of Prayer, The Weapon of Prayer* (može se besplatno skinuti sa OliveTree.com, takođe dostupno kao štampana kompilacija ili Kindle book).

Mary Barret, *Helping Your Church to Grow Through Prayer*, AdventistBookCenter.com, <http://www.adventistbookcenter.com/Detail.tpl?sku=1906381054>.

Pouka 3

Od 13. do 19. jula 2013.

Reč – Temelj probuđenja

*„Primi se stvari moje i odbrani me; po riječi svojoj oživi me“
(Psalam 119,154).*

Ništa nije doraslo Reči Božjoj.
Oživljavanje koje ona donosi,
Srce koje peva
O pokajanju, veri, pouzdanju.
Hrabrost koju daje
Onima što žive u strahu
Podiže pogled najkrhkijeg ka Otkupitelju.
U Reči se ogleda Božja stvaralačka moć. Ne zna to svako,
Ali ona ukorava i priprema one koji su voljni da je prime.
Ni samog Isusa ništa nije moglo da odvrati od nje.
Koristio je Svete spise svakoga dana.
Oduševljavao se njima, jer su govorili o Njemu.
Oni koji čitaju Reč nalaze u njoj spokoj,
Čistota, mir i oprostaj greha daju se onima
Čija se vera oslanja na Njega.
Kapetan je verovao Njegovoj reči.
Isus nije morao da ode u kapetanov dom da bi uslišio njegovu molbu.
Zahvaljujući Reči, izlečen je kapetanov sluga.
Bila je potrebna samo jedna reč – „Dođi!“ –
Da Petar ostavi svoje prijatelje i drugare.
U veri je hodao po vodi upravljajući se prema glasu svog Spasitelja.
U Banji Vitezdi, ležao je paralizovan čovek –
nije mogao da bez nečije pomoći uđe u bazen.
Ali Isus mu je rekao šta da učini, i on je uzeo svoj odar i otišao.
Reči u toj Knjizi nisu samo za čitanje.
One se moraju temeljno proučavati.
Sprovodite ih u delo svakoga dana,
I to će izazvati probuđenje u meni i vama.

**Reči u toj Knjizi
nisu samo za
čitanje.**

Kristi Rič, Bozeman, Montana SAD

Život sav od uzbuđenja (Jovan 4,13.14)

„Žeđ je iznad svega. Udovolji svojoj žeđi.“ Ukoliko verujete ovoj reklami za Sprajt, silno ćete živnuti čim popijete to piće. To je obećanje koje traje dok pijete njihovu limenku. Mi smo prosto oguglali na sve reklame kojima nas bombarduju. Opasno je ako to prenosimo i na svoj odnos sa Bogom. Da li držimo do Boga samo kad idemo u crkvu?

Reklamna industrija prodaje ideju da vam je njihov proizvod *neophodan* da biste preživeli. Dr Seus je opisao taj fenomen kao nešto za šta mislite da vam je potrebno.¹ Suviše često Boga posmatramo kao još jedno trepćuće svetlo koje pokušava da nam proda najnoviju sjajnu ideju. Provođenje vremena s Božjom Rečju često je zaglušeno ostalim reklamama tako da propuštamo da čujemo Njegov glas „tih i tanak“.

Umesto da gledam reklamu na TV-u, ja čujem od prijatelja koliko je neki proizvod dobar. To mi privuče pažnju jer verujem svom prijatelju. Psalmi su Davidovo lično svedočanstvo da Božja Reč zaista može da bude uzbudljiva. Jedna reklama o automatizovanom spoljnom defibrilatoru kaže da defibrilator ima sposobnost da spase život. Ipak, on može da deluje samo ukoliko ga skinete sa zida i prislonite na osobu koja je u nevolji. Božja Reč primenjena u našem životu zbilja je moćna. Ali ako se nikad ne primeni, to vodi u cinizam.

Božja Reč kao konstanta (Psalam 19,1; 33,6.9; Jevrejima 4,12)

Dirigent orkestra ima moć da deluje na muzičare ispred sebe. On ima sposobnost da stvori divan muzički komad za publiku. Mi Boga vidimo upravo kao dirigenta orkestra ovog sveta, i na Njegovu reč otpočinje stvaralački proces. Utešno je za nas što znamo da On, ako je u stanju da kontroliše opipljivo, ono što vidimo, može kontrolisati i ono što nismo u staju da vidimo, kao što je praštanje i rešenja životnih problema. Upravo to čini raspravu o stvaranju nasuprot evoluciji tako žestokom. Ako Bog ne može da kontroliše fizičke stvari koje vidimo, može li On stvarno imati kontrolu nad onim što ne vidimo?

Neke pesme zahvalnosti Bogu koriste veru koja se oslanja na „osećanja“. Ali šta se dešava kad ta osećanja nestanu? Šta se dešava kad se probudite i ne osećate se kao hrišćanin? Neke osobe počinju da se zabavljaju a onda naglo raskinu iz istog razloga: „Jednostavno više ne osećam da je volim pa sam prekinuo s njom.“ Božja Reč je stalna sila koja nije zasnovana na našim osećanjima.

Nova definicija vere (Matej 8,5-10; 14,22-33; Luka 18,8)

„Hoće li naći veru na zemlji?“ (Luka 18,8). Uh! Ovde Hristos govori ljudima koji su se izdavali za Njegove sledbenike, i koristi priču da bi iz nje izvukao duboku duhovnu pouku. Jedna udovica odlazila je kod sudije tražeći pravdu, ali je bezbožni sudija

odbijao da udovolji njenom zahtevu. Ipak, ona nije odustajala. Rezultat je bio da je dobila ono što je tražila. Kad ispadne da život nije onakav kako su ga reklamirali, jesmo li u iskušenju da tražimo povraćaj? Zanimljivo je da se u ovoj paraboli upornost poistovećuje sa verom.

Međutim, da li Hristos ovde insistira na samoj upornosti? Nije li u pitaju upornost koja je usmerena na pravu osobu? Pomenuta gospođa verovala je da bi sudija mogao da ispuni njen zahtev. Kad je centurion došao kod Hrista i zatražio izlječenje svoje ćerke, on je došao Hristu verujući jedino u Njegovu reč. Njemu je to bilo dovoljno. Ovde Hristos izriče još jednu oštru kritiku: „Ni u Izraelju tolike vjere ne nađoh.“

Petar je hodao po vodi zato što je svoju veru usmerio – na Isusa. Međutim, kada su reklame u vidu vetra i talasa skrenule njegovu pažnju sa Isusa, on je počeo da tone.

Kada bi trebalo da ispišemo novu definiciju vere zasnovanu na prethodnim odlomcima, moglo bi se lako reći: „Vera je uporno uzdanje u Hristovu Reč – Bibliju.“

Samo vi to uradite! (Psalam 34,8; Jakov 1,21-25)

Bog želi da se pouzdamo u Njegovu Reč kao što se planinar koji silazi niz liticu uzda u svoj konopac. Kad sam učio da se spuštam pomoću konopca, plašio sam se da konopac neće izdržati moju težinu. Mnogi hrišćani se boje da će njihovo duhovno uže izneveriti. Jakov 1,21-25 uči nas da treba da budemo tvorci reči, a ne samo prazni slušači. Vi možete verovati da će konopac izdržati vašu težinu, ali da biste to proverili, neophodno je da niz liticu skačete pomoću konopca. A to iziskuje veru.

Hristos nas poziva da imamo poverenja u Njega. Neka to ne bude religija vaših roditelja, učitelja ili propovednika. Hristos traži od *vas* da ispitajte „i vidite kako je dobar Gospod“ (Psalam 34,8).

ODGOVORITE

1. Kako su reklame promenile vašu gledišta o odnosima i Bogu?
2. Opišite neko iskustvo kada niste mogli da verujete svojim osećanjima.
3. Ako verujete da je Gospodnja Reč bitna, kako postupate kad je ona u pitanju?

Džonatan Džerasi, Letbridž, Alberta, Kanada

1 Theodor Seuss Geisel, *The Lorax*, (New York, NY.: Random House), 1971.

„Svaki stav u pogledu istine koji naši ljudi zauzmu mora da izdrži kritiku najvećih umova; sam vrh najvećih ljudi ovog sveta biće doveden u doticaj sa istinom, pa otu da svaki stav koji zauzmemo trebalo bi kritički ispitati i proveriti Pismom. Danas kao da smo nezapaženi, ali to neće uvek biti tako. Zahvaljujući razvoju događaja izbićemo na čelo, i ako istoričari ili najveći ljudi sveta budu u situaciji da detaljno kritikuju naše teorije istine, oni će to svakako učiniti.

Kao pojedinci, moramo svako za sebe znati šta je isitna, i biti spremni da iznesemo razlog nade koju gajimo, ponizno i u strahu Božjem, ne oholo, hvalisavo i samozadovoljno, nego u Hristovom duhu. Približavamo se vremenu kada će svako od nas pojedinačno morati da obrazloži šta verujemo. Verske zablude se množe i prepliću sa sotonskom silom da ljudi budu obmanuti. Gotovo da i nema nekog učenja Biblije koje nije poricano.“¹

**Potrebno je
da imamo
pojedinačno,
lično iskustvo...**

„Neka nam Bog pomogne da budemo proučavaoci Biblije. Sve dok sami ne sagledate razlog za to i za izraz „tako govori Gospod“ u Svetom pismu, nemojte se pouzdati ni u jednog živog čoveka da vam tumači Bibliju. A kad to shvatite, sami ćete spoznati istinu i znaćete da je to istina Božja. Reći ćete: „Pročitao sam, shvatio, moje sopstveno srce se na nju oslanja, i to je istina koju mi Bog govori u svojoj Reči.“ Upravo je to ono što treba da budemo – pojedinačni hrišćani. Potrebno je da imamo pojedinačno, lično iskustvo...

načni hrišćani. Potrebno je da imamo pojedinačno, lično iskustvo...

Bog neka nam pomogne da spoznamo istinu, i ako ste sagledali Božju istinu, idite pravo prema svetlosti, ostavljajući prepreke iza sebe. Ne dajte da vam klonu ruke, već stecite živo iskustvo sami za sebe, te će vam lice zasjati od slave Božje. Vi ste hodali s Njim i On vas je uzdigao. Borili ste se s Njim, molili ste Ga, i On vas je obasjao svojom svetlošću.“²

ODGOVORITE

1. Kako primenjujete načelo da istinu Božje Reči treba stavljati iznad ljudskih opcija?
2. Opišite neku situaciju kada ste upotrebili Božju Reč da vas vodi u donošenju neke odluke.

Betani Džerasi, Letbridž, Alberta, Kanada

1 Ellen G. White, *Evangelism*, str. 69 orig.

2 White, *Faith and Works*, str. 78.

16. jul 2013.

NE SAMO JEDNA KNJIGA VIŠE

DOKAZ (Jakov 1,21-25; 1. Petrova 1,22.23)

Ut

Dok sam svirao violinu, vežbao sam svakoga dana po 30 minuta, i kad bih pogrešio u nekom taktu, počinjao bih pesmu iznova sve dok je tačno ne odsviram. Posle vežbanja tokom sedmice i kad bih osetio da mi već dobro ide, svirao bih i pred svojim instruktorom. Na kraju mnogih pesama koje sam vežbao, instruktor bi mi rekao: „Bilo je skoro savršeno.“ Zatim bi mi dao uputstva kako da sviram još bolje i kazao da ponovo odsviram pesme. Tek kad bih pred njim skoro savršeno odsvirao neku pesmu, bili smo spremni da pređemo na neku novu.

Jakov 1,21-25 govori o tome kako mi možemo postati savršeni čitanjem Božje Reči. Ali najpre moramo odbaciti „svaku nečistotu i suvišak zlobe, i s krotošću“ primati „usađenu riječ koja može spasti duše“ naše (21. stih).

Sviđa mi se kako Jakov govori o primanju usađene reči s krotošću. Reč *krotost* podrazumeva blag duh. Mi dolazimo Bogu u duhu blagosti i prihvatamo ono što On želi da učini za nas. Ovi stihovi stavljaju pred nas izazov da hodamo bliže Bogu tako što ćemo odbaciti svaku zlobu, a 1. Petrova 1,22.23 ukazuje na rezultate takvog postupanja. Zapazite posebno 23. stih. Ovde Petar upoređuje život pre i posle ponovnog rođenja. On tvrdi da oni koji su nanovo rođeni Božjom Rečju imaju seme koje ne može da istrune. Drugačije rečeno, dok čitaju Božju Reč, oni bivaju promenjeni i osposobljeni da čvrsto stoje u istini Reči.

Biblija nije samo još jedna knjiga više. To je knjiga sastavljena od reči koje imaju silu da promene srce i dovode duše bliže Hristu. Lično probuđenje ne može se dogoditi samo slušanjem hrišćanske muzike, sjajnih propovedi ili odlaženjem u hrišćanska odmarališta. Mada sve to može biti katalizator za nadahnuto lično probuđenje, jedini način da čovek istinski iskusi probuđenje jeste da provodi vreme čitajući Božju Reč.

Nikada ne bih mogao da sviram violinu samo da sam slušao nekoga ko to može. Morao sam da vežbam svakoga dana. Tek kad hrišćani budu provodili vreme s Božjom Rečju svakoga dana i posvetili se življenju promenjenim životom, doći će do ličnog probuđenja.

Nikada ne bih mogao da sviram violinu samo da sam slušao nekoga ko to može.

Džejson King, Fejt, Južna Dakota, SAD

Karijera Vinsa Lombardija uključivala je Veliki pehar, titulu trener godine NLF i mesto u holu slavnih. A ipak, prvog dana treninga u *svakoj* predsezoni, on bi držao fudbalsku loptu i obraćao se svom timu rečima: „Gospodo, ovo je fudbalska lopta.“

Tekst za danas vraća nas temeljima: „Sve je Pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljnje, za poučavanje u pravdi“ (2. Timotiju 3,16). Ukor? Uh. Popravljnje? Dvostruko uh! Možda nam je popravljnje neophodno češće nego što to shvatamo.

Pri kupovini neke opreme, dobijate uz nju i uputstvo za upotrebu. Kompjuterski programi instaliraju se prema izričitim uputstvima. Korisnici iPhone-a oslanjaju se na „Siri“. Ma šta vi želeli da učinite, „Siri“ će pomoći – dati vam uputstva, zakazati sastanak, čak vas i podsetiti da majci pošaljete rođendansku čestitku.

Negde 1930-ih godina, „greška pilota“ izazvala je fatalnu avionsku nesreću – korilo visine nije bilo podešeno pre uzletanja. Pošto je ispitivanje dovršeno, grupa pilota sastavila je četiri liste za proveru – prilikom uzletanja, za vreme leta, pre i posle prizemljenja. „Te liste namenjene pilotu i kopilotu obezbeđivale su da se ništa ne zaboravi.“¹ Da li smo toliko zaokupljeni „uputstvima“ ovog sveta da zanemarujemo da se pridržavamo onog što je najvrednije? Druga Timotiju 3,16 veli da je Pismo „korisno za učenje, za karanje, za popravljnje, za poučavanje u pravdi“. Jednostavno rečeno, Biblija je istorija o Isusu i o tome kako možemo postati nalik Njemu. Što više budemo čitali o Njemu i činili ono što Pismo kaže (Jakov 1,22), postajaćemo sve sličniji Isusu.

Čarls Šeldon u svojoj knjizi *In His Steps* /Njegovim tragom/ opisuje jednu crkvenu zajednicu kojoj je pastor postavio sledeći izazov. „Ne činite ništa a da se najpre ne zapitate: ‘Šta bi Isus učinio?’ Pošto postavi sebi takvo pitanje, svako će slediti Isusa tačno onako kako zna da treba, bez obzira na posledice.“²

Šta bi činio Isus? Vratimo se danas „temeljima“ i saznajmo odgovor na to pitanje.

ODGOVORITE

- Ukoliko odlučite da prihvatite izazov „Šta bi činio Isus?“ u svakoj situaciji, kako bi se vaš život izmenio?

1 John Schamel, „How the Pilot’s Checklist Came About“, <http://www.atchistory.org/History/checklist.htm>

2 Charles M. Sheldon, <http://www.tumblr.com/tagged/charles-sheldon?before=1322523423>

18. jul 2013.

PROBUĐENJE NA OSNOVU REČI

MIŠLJENJE (Matej 24,12-14; Jovan 5,39.40; Jakov 1,21-25)

Če

Dok sam proučavao razne tekstove za ovu pouku, postalo je očigledno da probuđenje znači obnavljanje duhovne snage. A ako našu duhovnu snagu treba probuditi, to mora značiti da je ona mrtva, da umire, ili da joj bar nedostaje izvjesna mera zdravlja!

Kako dolazi do toga?

U stihovima za jutrenje nalazimo odgovor da na Bibliju pada prašina zato što jednostavno stoji na polici za knjige. Nije to loš odgovor, ali da li samo čitanje biblijskih stihova svake sedmice donosi probuđenje? Jovan 5,39.40 kaže: „Pregledajte Pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni; i ona svjedoče za Mene. I nećete da dođete k Meni da imate život“ (Jovan 5,39.40). Ono što me je naročito iznenadilo u tim stihovima jeste da Isus kaže za fariseje da čitaju Njegovu Reč koliko i drugi ljudi, ako ne i više. To nas upozorava da postoji fina razlika između samog čitanja Biblije i stvarnog življenja po Reči Božjoj u našem svakodnevnom životu i nastojanja da se ona utka u naš karakter. Jakov 1,21-25 je prilično direktan u pogledu ovog pitanja. U stihu 22. stoji: „Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušači, varajući sami sebe.“

Još jedan aspekt duhovnog probuđenja odražava Božju ljubav. „I što će se bezakonje umnožiti, ohladnijeće ljubav mnogijeh. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu. I propovjediće se ovo jevanđelje o Carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak“ (Matej 24,12-14). Kako se ponašamo prema članovima porodice, prijateljima, susedima, saradnicima, itd? Zapazio sam postepeni ali stalni rast crkve kad ljudi nađu načina da pomognu onima koji se nalaze u njihovom neposrednom okruženju, pored toga što provode vreme u čitanju Biblije.

Probuđenje je proces koji se obnavlja svakoga dana. Ostvariv uz istrajno čitanje Božje Reči, on će probuditi našu savest i izmeniti nam srce. Tako Crkva doživljava probuđenje i reformu – jedna po jedna osoba. Što svet biva hladniji, to nam je potrebna Hristova ljubav u srcu. Naši domovi i crkve postaće tada mesta koja će privlačiti ljude. Probuđenje obezbeđuje savršenu priliku da se propoveda o Hristu.

**Probuđenje je
proces koji se
obnavlja svakoga
dana.**

ODGOVORITE

Kako možemo čitati Bibliju a da ne upadnemo u zamku da činimo pogrešne stvari kao fariseji?

Džeremi Videman, Bozeman, Montana, SAD

ZAKLJUČAK

Miris domaćih čokoladnih kolačića zagolica vam nozdrve, a predivna aroma budi vaša čula. Vi čeznete za slatkijima, a pri samoj pomisli na njih curi vam voda na usta. Prvi zalogaj stvara u vama potrebu da i dalje jedete sve dok se potpuno ne zadovoljite. Čitajte Božje Reči umnogome deluje na isti način. Nije dovoljno samo prelistavati stranice. Uzimanje Božje Reči srcem donosi iskustvo promene života. Zadovoljstvo. Kad jedemo čokoladne kolačiće, često ih delimo s nekim drugim. Tako je dobro što i na taj način širimo ljubav. Ali kako da dostignemo tu promenu koja menja naš život? To je svakodnevn proces koji podrazumeva da čitamo ono što On kaže a potom i činimo ono što On nalaže. I ne činimo to zbog pravila, ili zato što je to ispravno. Kad istinski zavolimo Isusa, onda to jednostavno činimo zato što Ga volimo.

RAZMOTRITE

- Odvojite izvesno vreme pre doručka da zaista istražujete Božju Reč. Šta On pokušava da vam kaže? Šta On želi da učinite? Molite se za snagu da sledite Njegov plan za vas.
- Organizujte logorsku vatru na obali mora ili jezera kako biste i na taj način dosegli do drugih ljudi.
- Napravite fotografije leptirova ili posmatrajte njihove slike, da bi vas to podsetilo da vam Isus daje krila da poletite.
- Naučite napamet ili napišite neku pesmu o istrajnosti i predanju Bogu.
- Komponujte pesmu o primeni Božje Reči u našem životu.
- Naslikajte sliku koja pokazuje moć Božje Reči. Upotrebite žive boje.

POVEŽITE

Kološanima 3,17, Filibljanima 2,13; Jakov 2,26.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 89-91 orig.

Ešli Trekartin, Vajtsborou, Njujork, SAD

Pouka 4

Od 20. do 26. jula 2013.

Svedočanstvo i služba – Plod probuđenja

*„Kada lav rikne, ko se neće bojati? Kada Gospod rekne,
ko neće prorokovati?“ (Amos 3,8)*

Na koledžu sam uveliko omrznuo matematiku, posebno algebru, geometriju i trigonometriju. Najpre sam bio voljan da se prilagodim i bliže upoznam sa svakim od tih predmeta. Međutim, obeshrabrio me je stav predavača koji mi je delovao odbojno zbog stalnih primedbi.

To je u meni stvaralo osećaj da nisam dobar u tim predmetima i počeo sam da krivim sebe zbog sopstvene nevičnosti. Srećom, ipak, u jednom trenutku dobio sam drugog predavača za jedan od tih predmeta. On je bio prijateljski nastrojen a njegove ohrabrujuće opaske ponovo su u meni podstakle interesovanje za nekada strašan predmet. Uskoro sam potpuno različito počeo da gledam na matematiku, i u sebi

Probuđenje vodi svedočenju i službi.

osetio veliki potencijal za tu oblast. Uhvatio sam sebe kako želim da rešim svaki problem koji se ticao matematike, i to zahvaljujući nastavniku koji me je ohrabrio.

Ova anegdota odražava smisao probuđenja. Probuđenje je nov način gledanja na nešto, posebno uz obnovljenu snagu. Mi doživljavamo istinsko probuđenje kad prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja i kad drugima govorimo o Njemu. Da, probuđenje vodi svedočenju i službi.

Način na koji sam ja izgradio novi stav u pogledu matematike, dok sam bio na koledžu, isti je način na koji mi možemo iskusiti probuđenje u svom duhovnom životu. Da li vam je potrebno probuđenje? Ove sedmice ćemo saznati o tome kako svedočenje i služba mogu obnoviti naš život sa Hristom. Mi ćemo otkriti i istražiti bolje načine svedočenja i službe tako da ćemo na kraju ove sedmice postati bliskiji sa svojim Spasiteljem.

Ovo je u skladu s nalogom koji je Hristos dao učenicima da prošire jevanđelje do krajeva Zemlje. „Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha. Učeći ih da sve drže što sam vam zapovedio i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka“ (Matej 28, 19.20). Naša pouka za ovu sedmicu postaviće temelj za učeništvo zasnovano na svedočenju i službi.

Bob Kolins, Najrobi, Kenija

Staza učenja puna je kamenja o koje se čovek može spotaći i kojima sotona nastoji da nas odvрати od službe. Međutim, za hrišćane koji doživljavaju duhovno probuđenje, svedočenje drugima je jedan od načina da ga poraze. Reči hvale Bogu s naših usana predstavljaju sigurno sredstvo da se sotona onemogući, zato što je on alergičan na proslavljanje Boga. „Božanska snaga je i naša; govorimo o hrabrosti i snazi i veri. Čitajte treće poglavlje poslanice Efescima. Držite se datih uputstava. Dajte živo svedočanstvo o Bogu u svim okolnostima.“¹ Celo treće poglavlje poslanice Efescima puno je hvale Bogu, ali naročito stihovi 20 i 21. Takva hvala „lako izvire iz obraćenog srca... U tom trenutku apostol je sav obuzet osećajem Božje neopisive sile i Njegove bezgranične ljubavi prema čoveku.“²

**Objavljivanje
jevandjela
doprinosi da naša
radost u Hristu
bude potpuna.**

Kao i Pavle, kad iskusimo istinsko probuđenje, mi jedva čekamo da iskažemo svoju radost povodom preobražaja koji se dogodio u našem životu. Njegov primer nas hrabri da drugima posvedočimo o Onome koji je tu promenu omogućio. Kad drugima govorimo i rečima i delima šta je Hristos učinio za nas, oni će biti skloniji da Ga prihvate kao svog Spasitelja. Njihova želja možda neće delovati kao neposredna reakcija. Ali ako nastavimo svakodnevno da svedočimo, posmatrajući kako mi rastemo u Hristu, i oni će biti podstaknuti da slično postupaju. I obrnuto, hrišćani koji se žale i uglavnom izgledaju nesrećni mogu time udaljiti ljude od Spasitelja. Njima se tada nameće pitanje: „Čemu hrišćanstvo ako ne može da nam pomogne da se uzdignemo iznad onoga što nas muči?“

Drugi apostoli takođe su lično svedočili o Hristu i jevandjelu. Zahvaljujući tome usledilo je osnivanje novih crkava. Jovan piše sledeće u svojim uputstvima ranoj Crkvi: „(1. Jovanova 1,1). U suštini, objavljivanje jevandjela doprinosi da naša radost u Hristu bude potpuna.

ODGOVORITE

Razmislite o tome kako živite i šta govorite o Bogu. Smatrate li da svojim rečima i postupcima prikazujete Hrista privlačnim? Ili vaše ponašanje sprečava ljude da vide Hrista u vama?

Beatris Odhiambo, Homa Bej, Kenija

1 *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, str. 391.

2 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, 1st ed., str. 1018.

Konačni sud (Matej 25,31-46)

Gospod očekuje da gledamo dalje od ličnih interesa kako bismo dobru vest podelili sa ostalima koji Ga ne poznaju, jer svedočenje bi trebalo da bude praćeno, što je češće moguće, služenjem drugima. Hristos nas uči u Mateju 25,31-46 kako upravo svedočenje i služba idu zajedno.

Međutim, mnogi ljudi nerado priskaču u pomoć onima koji žive u nemaštini. Na primer, oni smatraju da bi ti ljudi, kad ne bi trošili novac na alkohol i duvan, imali više novca za ono što im je stvarno potrebno. Međutim, u paraboli o ovcama i jarcima, Isus nas uči da naša pomoć drugima treba da bude bezuslovna. (Naravno, u procesu pomaganja da bi se zadovoljile potrebe drugih, dobro je ako uspemo da im pomognemo i da prekinu s lošim navikama.) Sve što činimo da bismo zadovoljili duhovne i fizičke potrebe naših bližnjih, smatraće se kao da smo to učinili samom Hristu. Štaviše, to da li pomažemo ili ne pomažemo drugima određuje kako ćemo proći na sudu.

„Najbolji dokaz da je neka osoba postala dete Božje upravo je to što čini dela Božja...“¹

**Hristos nas ne
ostavlja same dok
hodamo stazom
svedočenja i službe.**

Prihvatanje Pomoćnika (Djela apostolska 2)

Hristos nas ne ostavlja same dok hodamo stazom svedočenja i službe. On je s nama na svakom koraku koji načinimo idući tim putem. Prema tome, dok svedočimo i služimo, imajmo na umu da nas Njegov Sveti Duh podržava.

Na dan Pedesetnice Sveti Duh izlio se na apostole na silan način. Tako su oni bili osposobljeni da ostanu jedinstveni i da svedoče za Hrista. Rezultat je bio da su oni, prema izveštaju, samo jednog dana krstili približno 3.000 ljudi (Djela 2,41).

Mi ne možemo delotvorno svedočiti niti obavljati hrišćansku službu ukoliko Sveti Duh, naš pomoćnik i Vođa, ne boravi u nama. Ipak moramo imati na umu da „Sveti Duh u hrišćaninu nije trajno posedovanje, stečeno jednom za svagda prilikom porođenja. Naprotiv, to mora biti trajan proces, koji se obnavlja svakoga dana (1. Korinćanima 9,27), uz dalje i dublje potčinjavanje podsticajima Duha...“²

Razgranavanje vere (Jovan 6,1-11)

Možete li zamisliti kakvu su veru morali imati učenici da bi poslušali Hristova uputstva i nahranili 5.000 ljudi, osim žena i dece, s pet hlebova i dve ribe? Učenicima je bilo naloženo da postupaju s verom, imajući na umu da rade u ime Hrista, pionira vere. „Vjera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo i dokazivanje onoga što ne vidimo“ (Jevrejima 11,1).

„Vera nije apstraktno verovanje da dokaz postoji, nego postojano ubeđenje, zasnovano na poverenju da će Bog ispuniti svoja obećanja.“³ Vera nas jača, pomažući nam da rastemo u Hristu. Vera nam daje snagu da svedočimo i služimo u Njegovo ime.

Nastavimo Njegovim stopama (Djela apostolska 8)

Neprestano širenje jevanđelja posle Hristovog vaznesenja bilo je od ogromnog značaja i za učenike i za samog Hrista. Usled talasa progonstva koji je usledio posle Isusovog povratka na Nebo, mnogi hrišćani su bili rasuti širom Judeje i Samarije. Čak ni apostoli nisu bili pošteđeni. Ipak, bitno je zapaziti da su usred nemira apostoli ostali sjedinjeni u duhu i nastavili da svedoče u veri. Filip, Petar i Jovan prolazili su kroz razne delove Samarije, objavljujući Hrista i istovremeno isceljujući bolesne i istežući demone.

Mi se takođe suočavamo sa izazovima dok svedočimo za Hrista i služimo drugima. Dakle, važno je da ostanemo ujedinjeni u Njemu i da tražimo prisustvo Njegovog Svetog Duha. Mi nismo u stanju da funkcionišemo bez Njihovog prisustva, jer „priča o Pedesetnici naglašava činjenicu da Crkva nije ljudska tvorevina, već svoje postojanje duguje sili Božjoj.

Crkva je, stoga, vrsta zajednice koju ne mogu proizvesti ljudska bića. Ono što se događa među članovima crkve, duh zajedništva u kome uživaju, predstavlja nešto što se jedino može objasniti Božjim prisustvom.“⁴

ODGOVORITE

1. Na osnovu današnje pouke, mislite li da je vaš život ispunjen Duhom? Zašto da, ili zašto ne?
2. Koje su neke od malih stvari u kojima treba da pokažemo veru dok svedočimo u svom svakodnevnom životu? Kako nam vera u tim životnim područjima može pomoći da imamo veru u mnogo većim stvarima?
3. Među članovima crkve danas postoje mnoge socio-ekonomske, geografske i kulturalne razlike. Šta nas onda stvarno sjedinjuje u Hristu?

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija

1 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 5. tom, 2. izd. (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 1980), str. 512
2 *Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 2000), str. 136.
3 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 7. tom, 2. izd. (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 1980), str. 471.
4 Richard Rice, *The Reign of God*, 2. izd. (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2009), str. 209.

Oproštajni nalog i obećanje koje je Hristos dao svojim učenicima neposredno pred svoje vaznesenje važi za sve hrišćane u svim vremenima. Elen Vajt zapisala je o tome sledeće:

„To je bio jedini razgovor koji je Isus imao s mnogim vernicima nakon svoga vaskrsenja. Došao je i rekao im govoreći: ‘Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji...’

Pre nego što je ostavio svoje učenike, Hristos je jasno prikazao prirodu svoga carstva. Podsetio ih je na ono što im je ranije govorio o tome. Izjavio je da Njegova namera nije bila da na ovome svetu uspostavi zemaljsko, već duhovno carstvo.“¹

Upravo su uputstva koja im je Hristos dao pokretala učenike da svedoče u toj oblasti i dalje. Sigurnost im je pružao Onaj koji je otelotvorenje jevanđelja. „Hristos je na-

ložio svojim učenicima da, počevši od Jerusalima, izvrše posao koji im je prepustio. Jerusalim je bio pozornica na kojoj se On čudesno ponizio da bi spasao ljudski rod. Tu je On patio, bio odbačen i osuđen. Judeja je bila Njegov rodni kraj. Tu je, odeven u ljudsku prirodu, Isus hodao među ljudima, a malo je bilo onih koji su primećivali koliko je Nebo bilo blizu Zemlji, dok je Isus bio među njima. Delo apostola moralo je da otpočne u Jerusalimu.“²

Mi takođe u svom svedočenju moramo početi od doma, od samih korenova gde smo odgajani, od roditelja, braće i sestara, naših prijatelja i najbližih rođaka. Potrebno je da im primerom pokažemo da istinski verujemo u vest koju objavljujemo.

„Spasiteljev nalog obuhvata sve vernike. On do kraja vremena obuhvata sve koji veruju u Hrista. Sudbonosna je greška misliti da delo spasavanja duša zavisi samo od rukopoloženog propovednika. Jevanđelje je povereno svima koji dobiju nadahnuće s Neba. Svi koji primaju Hristov život određeni su da rade na spasavanju svojih bližnjih. Crkva je osnovana za ovakav rad i svi koji preuzimaju na sebe sveti zavet, obavezuju se da postanu Hristovi saradnici.“³

ODGOVORITE

- Kako možemo savladati izazove s kojima se suočavamo pri svedočenju i službi u neprijateljskom okruženju?

Doroti Ovuor, Homa Bej, Kenija

1 Čeznja vekova, str. 819. 820. orig.

2 Isto, str. 820. orig.

3 Isto, str. 821. orig.

24. jul 2013.

KAKO DA RAZVIJAMO SVOJU VERU

KAKO (PRIMENA (Djela apostolska 20,35))

Sr

Na časovima iz predmeta Taktike strateškog menadžmenta, naučio sam da je lično brendiranje od suštinskog značaja, zato što pomaže da odredite sebe i svoje vrednosti, što će vam za uzvrat pomoći da povećate svoj uticaj i integritet vođe.

Kad prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja i prijatelja, potrebno je da sebe ponovo brendiramo. U svom oproštajnom govoru starešinama crkve u Efesu, Pavle ih je podsticao da brinu o članovima crkve. Sam Hristos bio je poznat po tome što je lečio bolesne i brinuo o siromašnima. I zaista, da bi naša vera rasla, svedočenje i služba moraju ići ruku pod ruku. Naša ličnost, naša snaga i slabosti, i naše podnošenje rizika koji se pri tom javljaju, odrediće koliko ćemo dobro postupiti kad život postane težak. Otuda je potrebno da hrišćani, vođeni Duhom Svetim, preduzmu mere koje će im pomoći da ponovo brendiraju sebe kao hrišćani. Sledeće tačke su od koristi ukoliko se primenjuju uz molitvu.

**Trebalo bi da se
hrabro držimo
svojih hrišćanskih
vrednosti.**

Procena sopstvene ličnosti i autentičnost. Procenjajte sebe da biste znali ko ste i koje talente posedujete, što će vam pomoći da budete dobar svedok i sluga u Hristovom delu. Ustanovite šta vam je jača strana i napravite plan da se pozabavite svojim slabostima.

Treba da znate šta verujete, i da uz pomoć Svetog Duha živite u skladu s tim. Biblija nas uči šta da verujemo i na Koga da se oslonimo da nam pomogne da činimo ono što je pravo. U apostosko doba, Pavle i njegovi saradnici živeli su prema svojim verovanjima zahvaljujući sili Duha Svetog koji je boravio u njima. Bez obzira na probe i iskušenja koji nas snalaze dok svedočimo, trebalo bi da se hrabro držimo svojih hrišćanskih vrednosti.

Budite dosledni, pouzdani i iskreni. Dr Martin Luter King je rekao: „Ako je čovek pozvan da bude čistač ulica, trebalo bi da čisti ulice, baš kao što je Mikelandelo slikao, ili Betoven komponovao muziku, ili Šekspir pisao poeziju. Trebalo bi tako dobro da čisti ulice da i nebeske vojske i ljudi na Zemlji zastanu i kažu: „Ovde je živio veliki čistač ulica koji je dobro obavljao svoj posao.“* Potrebno je da budemo najbolji što možemo, i da dajemo sve od sebe dok svedočimo za Hrista.

ODGOVORITE

Šta biste još mogli dodati navedenoj listi, što bi vam pomoglo da rastete u veri?

Da li bi trebalo da budemo nagrađeni za svoje projekte svedočenja i službe? Ako je tako, kakva bi to bila nagrada? Ako nije, zašto?

Samson Odhiambo, Kapsabet, Kenija

1 Thinkexist.com, http://thinkexist.com/quotation/if_a_man_is_called_to_be_a_street_sweeper-he/339724.html

Kad sam ušao u voz prema gradu da bih došao u kancelariju, odjednom sam se trgnuo od iznenađenja. Jedna mlada dama dirigovala je čitavom vagonu u nizu horskih pesama koje su proslavljale Gospoda. Zatim je neki mladić čitao biblijske tekstone, a onda je jedan drugi uputio kratku ohrabrujuću poruku. Kasnije sam saznao da to troje ljudi tako radi svakog jutra tokom sedmice. Lično smatram da je to iskustvo delovalo podmlađujuće. Mogao sam zapaziti, posmatrajući lica ostalih ljudi da su i oni uživali u tome. Umesto da govore o svetskim ratovima, politici, biznisu ili poslu, ova grupa posvećivala je svoje vreme objavljivanju duhovne dobre vesti. Kasnije sam saznao da su ljudi uvek nastojali da se voze baš u tom vagonu, jer su nalazili da je svedočanstvo ovo troje ljudi delovalo blagotvorno.

To iskustvo me podseća da smo svi mi Hristovi ambasadori i da bi stoga trebalo da učestvujemo u unapređivanju Njegovog dela. Mi možemo da svedočimo bilo kad, bilo gde, na bezbroj različitih načina. Bog će nam uvek obezbediti prilike i sredstva da nam to omogući. Na radnim mestima, školskim ustanovama, u društvenoj

„Hrišćanski život nikada nije bio zamišljen kao život unutar sopstvene ličnosti..“

zajednici, i unutar sopstvenih porodica, praktična misija i služba trebalo bi da budu deo našeg svakodnevnog života.

Praktičnoj misiji i službi prethode bogoslužjenje, proučavanje i zajedništvo.¹ „Hrišćanski život nikada nije bio zamišljen kao život unutar sopstvene ličnosti, već treba da se

izliva na druge u vidu svedočenja i službe. Veliki nalog iz Mateja 28 stavlja hrišćanima u zadatak da budu dovoljno zreli i svetu nose jevanđelje o praštanju, kako bi svi mogli upoznati otkupljujuću blagodat Božju. Znak da živimo po Duhu i da kao hrišćani rastemo jeste život sveobuhvatnog svedočenja...“²

U nastupajućoj sedmici, budite svedok gde god da ste, i šta god radili. Malim delima ljubaznosti i službe možete doprineti menjanju ovog sveta.

ODGOVORITE

1. Koji su neki od načina na koje vi lično možete svedočiti?
2. Kako nam Sveti Duh pomaže u našim naporima da svedočimo?

Endi Muanzia, Mačakos, Kenija

1 *Seventh-day Adventist Believe*, 2. izd., (Nampa, Idaho.: Pacific Press), str. 161.

2 *Isto*

ZAKLJUČAK

To počinje probuđenjem, saznanjem da nam je potrebna promena u životu i inicijativom da nešto učinimo u vezi s tim. Prihvatate Hrista kao svog Spasitelja i pristupate krštenju. Čestitam! Vi ste sada svedok za Isusa i hrišćanstvo! Vaša dela, postupci i reči svedoče o vašoj veri. Prvo mesto za vežbanje sposobnosti za svedočenje jeste dom. Međutim, vi niste sami. Sveti Duh vam daje hrabrosti da zakoračite u veri dok obavljate službu za druge, jer upravo je to istinsko svedočenje.

RAZMOTRITE

- Napišite biografiju iz perspektive jedne od „ovaca“ iz Mateja 25.
- Pronađite slike ljudi koji služe drugima. Napravite poster od tih slika i okačite ga u svojoj crkvi.
- Slušajte pesmu „If We Are the Body“ iz albuma Casting Crowns-a *The Altar and the Body*, ili čitajte tekst pesme na <http://www.azlyrics.com/lyrics/castingcrowns/ifwearthebody.html>.
- Ispecite hleb, kolačiće, kifle, itd. i ponudite „gladnima“ u svojoj crkvi, bilo samohranim roditeljima, bilo starijim članovima, itd. koji su možda „gladniji“ ljubaznosti i druženja nego u stvari hrane.
- Napravite lanč paketiće s grupom prijatelja i odnesite ih u domove za beskućnike u svom kraju.
- Zapazite na nekoj lokalnoj farmi ili u zoološkom vrtu, ili istražite na internetu, različite karakteristike ovaca i jaraca da biste utvrdili zašto ih je Isus upotrebio kao primer u praboli Matejevog jevanđelja 25.
- Pomozite starijem susedu da popravi svoju kuću.
- Odvojite nesebično od svoje odeće ono što nije sasvim iznošeno i odnesite u neku dobrotvornu organizaciju koja prima takve donacije.
- Okupite grupu svojih prijatelja da biste očistili smeće pored puta ili u parkovima.

POVEŽITE

Priče Solomonove 3,27.28; 11,24.25; Jevrejima 13,2.3.16; Jakov 1,27; 2,14-16.

Christian Service, 1. poglavlje, „God’s call to Service“. Tu knjigu možete naći onlajn, na nekoliko jezika, na <https://egwwritings.org/>

Kristi Rič, Bozeman, Montana, SAD

Pouka 5

Od 27. jula do 2. avgusta 2013.

Poslušnost – Plod probuđenja

„Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božje, i robimo svaki razum na pokornost Hristu“ (2. Korinćanima 10,4.5)

27. jul 2013.

PROBUĐENO SRCE

UVOD (Jovan 8,27-29)

Su

„A Isus im reče: Kad podignete Sina Čovječijega, onda ćete doznati da sam Ja, i da ništa sam od sebe ne činim; nego kako Me nauči Otac Moj onako govorim. I onaj koji Me posla sa Mnom je. Ne ostavi Otac Mene sama; jer Ja svagda činim ono što je Njemu ugodno“ (Jovan 8,28.29).

U svojim ranim tinejdžerskim godinama, uvek sam se osećala zbunjeno u pogledu svrhe svog postojanja. Zašto? Zato što nikada nisam bila sigurna u bilo šta, nego sam se jednostavno predavala uobičajenom toku životu. Nisam bila nesrećna. Daleko od toga! Naprotiv, odisala sam ljubavlju i ljubaznošću. Bila sam krajnje prijateljski nastrojena i od pomoći kad god sam to mogla da budem. A ipak sam neprestano osećala kao da mi nešto nedostaje. Tako sam počela da čitam Bibliju. Takođe sam počela da slušam hrišćansku muziku. Biblija je bila sjajna. Otkrila sam tako mnogo skupocenih dragulja koji su mi srce ispunili radošću. Kad god bih je čitala, molila sam se: „Bože, hoću da činim Tvoju volju.“

Čežnja koju sam nekad nosio u sebi konačno je zadovoljena.

Slušanje hrišćanske muzike i proučavanje Svetog pisma posejalo je seme probuđenja u mom životu. Poruke u pesmama i u Bibliji bile su tako snažne i plenile mi srce. Sve su govorile o blagodati, nadi, i Isusovoj ljubavi i moći. Prvi put u životu pronašla sam smisao. Posle dosta sedmica brižljivog proučavanja, duboko u svom srcu osetila sam da sam pronašla Isusa. Više nisam bila smetena i izgubljena. I počela sam da postavljam pitanja Bogu o tome kako bih mogla da Mu budem poslušna, da bolje sledim Njegove zapovesti. Zahvaljujući tom iskustvu posebno sam naučila jednu pouku – jedino kroz Isusa mogu doživeti probuđenje. Jedino kroz Njegovu Reč moj život može da se promeni. Zahvaljujući takvoj povezanosti sa Hristom, počela sam da vršim Njegovu volju i da živim život predanosti Njemu. Umesto da pitam Boga „Zašto?“, počela sam da postavljam pitanje: „Kako, Isuse, mogu da činim Tvoju volju i da druge ljude privučem Tebi?“

Sada je sasvim nestalo moje zbunjenosti. Čežnja koju sam nekad nosila u sebi konačno je zadovoljena. Stoga, šta čekate? Čitajte Božju Reč i još danas iskusite probuđenje!

Heder Gvanaha /Guanaja/, Bej Ajlends, Honduras

Ko smo mi? (2. Dnevnika 7,1.3.14)

U znak posvećenja Hrama koji je sagradio Solomun, Bog je spustio oganj s neba da spali žrtvu koju su Mu prineli. Prisutni su kleknuli i poklonili se Bogu, odajući Mu zahvalnost. Kasnije, pošto se narod vratio svojim domovima, Bog se tokom noći javio Solomunu i kazao: „I ponizi se narod Moj na koji je prizvano ime Moje, i pomole se, i potraže lice Moje, i povrate se od zlijeh putova svojih, i Ja ću tada uslišiti s Neba i oprostiću im grijeh njihov, i iscijeliću zemlju njihovu“ (2. Dnevnika 7,14). Taj stih nam toliko toga kazuje o nama samima i o tome šta bi život trebalo da bude: (1) Mi smo Božji narod. (2) Nazvani smo Njegoviim imenom. (3) Ako se ponizimo, ako Ga potražimo i poslušamo Ga, On će nas čuti i oprostiti naše grehe.

Šta Bog očekuje od nas? (2. Dnevnika 7,14; Psalam 51,17)

Bog kaže da treba da budemo ponizni a naše srce smerno i skrušeno. U biblijska vremena, poniznost se povezivala s niskim društveno-ekonomskim statusom. U novozavetno doba, grčko-rimski svet gledao je na poniznost kao na znak slabosti, pa čak i kao na karakternu manu.¹ Međutim, to nije slučaj kada Bog primenjuje taj izraz na svoj narod. Vrlina je smerno hodati sa Bogom. David nam daje izvrsan opis o tome šta znači biti ponizan: „Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože“ (Psalam 51,17). Takvo je srce spremno i voljno da poslušava Boga.

Osim što treba da budemo ponizni, Bog očekuje i da se molimo. Za molitvu se kaže da je komunikacija sa Bogom koja nas povezuje u bliski, uzajamni odnos utemeljen na Hristovim zaslugama.² Prema tome, mi možemo smelo doći Bogu preko Hrista, čak do Njegovog prestola, tako „da primimo milost i nađemo blagodat za vreme kad nam zatreba pomoć“ (Jevrejima 4,16). Bez takve molitve, nemoguće je biti Mu poslušan.

Traženje Gospodnjeg lica predstavlja još jednu aktivnost koja doprinosi poslušnosti. Reč *tražiti* ukazuje na želju, nastojanje, ili pogonsku silu iza samog čina traganja.³ Takvo traganje spada u našu odgovornost. Ono je naš izbor. Ništa ne može da zaustavi osobu koja usrdno traži Božje prisustvo. „I tražićete Me, i naći ćete Me, kad Me potražite svijem srcem svojim“ (Jeremija 29,13).

Četvrta stvar koja se očekuje od nas u 2. Dnevnika 7,14 jeste da se odvratimo od svojih zlih puteva. U Isaiji 55,7 stoji: „Neka bezbožnik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu, i smilovaću se na nj, i k Bogu našem, jer prašta mnogo.“ Kad to učinimo, okrećemo se životu poslušnosti.

Šta Bog obećava za uzvrat? (2. Dnevnika 7,14)

Kad se ponizimo pred Bogom, kad tražimo Njegovo lice i napustimo svoje grešne puteve, Bog će nas uslišiti. Isaija 59,1.2 kaže da „nije okraćala ruka Gospodnja da ne može spasti, niti je otežalo uho Njegovo da ne može čuti. Nego bezakonja vaša

rastaviše vas s Bogom vašim, i grijesi vaši zakloniše lice Njegovo od vas, da ne čuje.“ Kad iskreno nastojimo da poslušamo Boga, On će odgovoriti na naše molitve.

Bog će nam isto tako oprostiti grehe kad se ponizimo pred Njim. Danilova molitva je savršeni primer kako možemo da se ponizimo pred Bogom. „Gospode, usliši, Gospode, oprosti, Gospode, pazi i učini, ne časi sebe radi, Bože moj, jer je Tvoje ime prizvano na ovaj grad i na Tvoj narod“ (Danilo 9,19). U Novom zavetu čitamo: „Ako priznajemo grijehе svoje, vjеran je i pravedan da nam oprosti grijehе naše, i očisti nas od svake nepravde“ (1. Jovanova 1,9). Ta formula se nije izmеnila. Bog poznaje srce. Srce koje se iskreno kaje dobiće opraštaj i biće očišćeno!

**Bog poznaje
srce. Srce koje se
iskreno kaje dobiće
opraštaj i biće
očišćeno!**

Još jednu stvar nam Bog obećava kad smo Mu poslušni, naime da nas se neće odreći. „Nećeš se više zvati Ostavljena, niti će se zemlja tvoja zvati Pustoš, nego ćeš se zvati milina Moja i zemlja Tvoja Udata, jer ćeš biti mio Gospodu i zemlja će tvoja biti udata. Jer kao što se momak ženi djevojkom, tako će se sinovi tvoji oženiti tobom; i kako se raduje ženik nevjesti, tako će se tebi radovati Bog tvoj“ (Isaija 62,4.5)

ODGOVORITE

1. Kako biste opisali svoj odnos sa Bogom?
2. Na koje načine možete otpočeti proces probuđenja u sopstvenom srcu i u crkvi?
3. Posvetite izvesno vreme razmišljanju o svom ličnom odnosu sa Bogom kad je reč o poslušnosti? Zamolite Ga da vam pokaže gde možete učiniti bolje, i zatražite da vam u tome pomogne.

Majkl Batler, Otelo, Vašington, SAD

1 T. J. Jenney, *Eerdmans Dictionary of the Bible* (Grand Rapids, Mich.: Willian B. Eerdmans Publishing Company, 2000), str. 617.

2 Isto, str. 1077.

3 G. Johannes Botterweck and Helmer Ringgren, *Theological Dictionary of the Old Testament*, 2. tom (Grand Rapids, Mich. Willian B. Eerdmans Publishing, 1979), str. 229-241.

„Bog s pravom očekuje ljubav i poslušnost svih svojih stvorenja.“¹

„Samo ako oslušnemo, Božja stvorena dela pružiće nam dragocene pouke o poslušnosti i pouzdanju. Od zvezda koje u svom kretanju kroz svemir vekovima slede namenjenu im stazu, pa sve do sličnog atoma, sve se u prirodi pokorava Tvorčevoj volji. A Bog brine o svemu što je stvorio i sve održava.“²

„Bog je obznanio svoju volju, i nerazumno je od čoveka da osporava ono što je izašlo iz Njegovih usta. Pošto progovori Beskrajna Mudrost, nema sumnjivih pitanja koje čovek treba da razreši, nema kolebanja u pogledu raznih mogućnosti. Sve što se od njega traži jeste iskrena, ozbiljna saglasnost sa izraženom Božjom voljom. Poslušnost je najuzvišeniji nalog razuma a i savesti.“³

Potčinjavanje Stvoriteljevoj volji jasan je znak da smo došli do razumevanja da jedino On zna šta je u našem najboljem interesu, i da Mu možemo poveriti da vodi naš život, čak i kad nismo u stanju da shvatimo Njegov način razmišljanja. Možemo biti sigurni da će nas On uvek voditi u našem najboljem interesu.

Možemo biti sigurni da će nas On uvek voditi u našem najboljem interesu.

„Tako životodavna sila Svetoga Duha, proizilazeći od Spasitelja, prožima dušu, oplemenjuje njene pobude i sklonosti, dovodi čak i misli u poslušnost Božjoj volji i osposobljava primaoca da donosi dragoceni plod dobrih dela.“⁴

Čudesno delo odvija se u našem životu kad ga potčinimo Bogu i počnemo da živimo u poslušnosti Njemu. Ali uticaj života predređenog Hristu nije ograničen samo na pojedinca. Takav upliv može se videti u čitavoj sferi uticaja određene osobe.

ODGOVORITE

Kako nas poslušnost Hristu nadahnjuje da budemo poslušni i Božjoj Reči?

U kojim ste oblastima svog života dovodili u pitanje Božje vođstvo?

Koje posebne odluke možete doneti danas, kojima biste Boga vratili na kormilo svog života?

Edvard Dž. Brajan, Atlanta, Džoržija, SAD

1 *Dela apostola*, str. 425. orig.

2 *Christian Education*, str. 54.

3 *Dela apostola*, str. 506. orig.

4 *Isto*, str. 284. orig.

Smatra se da je Knjiga Djela apostolska nastavak Lukinog jevanđelja. Centralna tema Djela apostolskih nalazi se u poglavlju 1,4-8. Tokom svojih poslednjih trenutaka na Zemlji, Hristos se sastaje sa svojim učenicima. Kaže im da čekaju dar koji im je Bog obećao – krštenje Svetim Duhom. „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje“ (Djela apostolska 1,8). Pre nego što postanu svedoci celome svetu, učenicima je naloženo da čekaju na probuđenje Duhom Svetim u svom životu. Tek pošto iskuse izlivanje Duha, biće u stanju da svetu objave jevanđelje. Istinsko probuđenje zavisi od delovanja Duha Svetog u našem životu. Po završetku Hristove zemaljske službe, On je obećao silazak Duha Svetog. Neposredno posle toga čitamo o Hristovom vazenjenju na Nebo (stihovi 9-11).

Kad Sveti Duh bude došao, dogodiće se snažno probuđenje. Petar je održao propoved koja je pokrenula srca mnogih. U samo jednom danu bilo je kršteno oko tri hiljade ljudi (Djela apostolska 2,41). Istinsko probuđenje vodi do iskrenog obraćenja. Kako je rana Crkva rasla, progonoštvostvo se povećavalo. U Djelima, poglavlja 7, 8 i 9 svedoci smo velike borbe koja se odvija na užasne načine. Sotona napada Božji narod i Stefan umire kao mučenik. U međuvremenu, Savle progoni crkvu u Jerusalimu. Hristos, međutim, na kraju izlazi kao pobednik. Savle postaje Pavle i jedan od Hristovih najvećih glasnogovornika. Jevanđelje se brzo razvijalo zahvaljujući njegovom propovedanju, uprkos progonomima s kojima se suočavao.

Upravo se to događa u životu svakog iskrenog vernika. Kad dođe do istinskog obraćenja, sotona će smisliti mnogo veštih načina da nas kuša. Mi se nalazimo usred velike borbe između njega i Hrista. Naša pobeda je sigurna ukoliko ostanemo verni svom Spasitelju.

Naša pobeda je sigurna ukoliko ostanemo verni svom Spasitelju.

ODGOVORITE

1. Koje su neke od svakodnevnih iskušenja koja vas navode da sumnjate u Hristovu pobedu u vašem životu?
2. Kako svakodnevno provođenje vremena u molitvi, proučavanju Biblije i dubokom razmišljanju pomaže vama lično u procesu probuđenja i reforme?

Abraham Velasquez, Kolidždejl, Tenesi, Sjedinjene Države

Jedini način da iskusimo probuđenje i reformu putem Duhom usmeravane poslušnosti jeste da se izričito pouzdamo u Boga i da priznamo da mi nemamo uvek sve odgovore. Slede primeri ljudi koji su upravo tako postupali:

1. *Josif i Marija*. Zamislite da vaša izabranica dođe kod vas uoči samog venčanja i saopštava vam da je trudna. Oboje pomišljate: *Čekaj malo! To je nemoguće! Nismo imali seksualni odnos!* Josif misli da dete nije njegovo i da ga je Marija izdala. Kasnije mu se javlja anđeo da ga obavesti kako ne treba da se lomi da li da uzme Mariju za ženu, zato što je dete začeto posredstvom Svetog Duha. Mora da se Josif sad potpuno zbunio. Ipak, ostao je veran Bogu i poslušao Njegove naloge.

Nikada nije kasno da promenite svoj život!

Kad se anđeo prvi put pojavio pred Marijom da podeli s njom Božji plan, ona se neprestano čudila kako je to moguće. No, uprkos pitanjima koja su joj se nametala, prihvatila je Božji plan: „Evo sluškinje Gospodnje“, odgovorila je. „Neka mi bude po riječi tvojoj“ (Luka 1,38).

Kako stoji stvar s vama? Da li se pokoravate Božjoj volji? Usudite se da budete nalik Josifu i Mariji, čak i kad Bog od vas traži nešto naizgled nemoguće. Posledica vaše poslušnosti ogledaće se u tome što će Bog učiniti da u vašem srcu uzraste plod probuđenja.

2. *Isus*. Isusov život bio je život lišavanja i bola. Ljudi su osporavali Njegovo božanstvo. Sotona je pokušavao da spreči Njegovu misiju, a fariseji su Ga mrzeli. Uprkos svem tom protivljenju, On je ostajao veran Bogu. On je uvek pazio da ugodi svom nebeskom Ocu. Nije čudo što u Mateju 3,17 nalazimo reči koje je izgovorio sam Bog: „Ovo je Sin moj ljubazni koji je po Mojoj volji.“ Bogu je bilo drago što je Isusov jedini cilj u životu bio da čini volju svog Oca, a kao rezultat Isusove poslušnosti Bog je otvorio nebo i dozvolio svom Svetom Duhu da siđe na Isusa. Kakvog li blagoslova i preimućstva! I vi možete doživeti isto probuđenje Duhom kao i Isus. Vi se možete vratiti svojoj prvoj ljubavi. Bez obzira gde ste, nikada nije kasno da promenite svoj život! Sve što treba da učinite jeste da se pouzdate u Boga i Njegovu Reč.

Heder Hajd, Gvanaha, Bej Ajlends, Honduras

1. avgust 2013.

PROBUĐENJE DUHOM

MIŠLJENJE (2. Korinćanima 10,2-5)

Če

Mnogi društveni pokreti učinili su da svet postane drugačiji. Neki su imali negativan uticaj, dok su drugi otpočeli uz sjajne namere, ali su na kraju ostali bez ravnoteže. Istinsko buđenje i reforma, međutim, nije neki društveni pokret, i njihovo blagotvorno dejstvo prevazilazi sve druge pokušaje u pogledu promene. Takvo je delo Svetoga Duha koji nas pokreće na poslušnost prema Bogu iz ljubavi. Nije stvar u tome *da* budemo poslušni. Bitno je i *zašto* smo poslušni. Ljudi koji slede Hrista iz ljubavi koja je plod posvećenja Duhom Svetim živeće u saglasju sa Božjom Rečju. Oni će biti usredsređeni na Hrista zato što je On najuzvišeniji primer ljubavi. Njegova ljubav prema čovečanstvu navela Ga je da poslušna i pretrpi smrt na krstu. Ljubav vodi poslušnosti. Stoga nas Biblija i uči da se ljubav prema Bogu ogleda u tome što ćemo Mu biti poslušni.

Mnogi hrišćani, međutim, nemaju pravu ravnotežu. Oni ne vole Boga koliko bi trebalo i oslanjaju se na sopstvenu snagu da Ga poslušaju. Oni se koncentrišu na zakon umesto na Zakonodavca. No jedini način da doživimo istinsko probuđenje i reformu nije usredsređivanje na ono što mi činimo, nego na Hrista i Njegovu žrtvu.

Kada Sveti Duh uđe u naš život kao što je ušao u Hristov, i kad neprestano dozvoljavamo Duhu da deluje u nama, bićemo probuđeni i preobraženi. Ali moramo doneti odluku i želeći da Sveti Duh radi u našem životu. Duhom usmeravana poslušnost javlja se kad se usredsredimo na Hrista i Njegovu žrtvu. To znači verovati u Njegovu preobražavajuću moć da u nama proizvede probuđenje i reformu. Jedino što je potrebno jeste da pozovemo Boga u svoje srce da bi On mogao da nas oživi i preobrazi. Jeste li spremni da Ga pozovete da to učini za vas? On čeka da Mu odgovorite!

ODGOVORITE

Kako probuđenje i reforma izgledaju u vašem životu? Da li dopuštate Bogu da obavi celokupan posao, ili samo deo? Postoji li nešto u vašem hodaњу sa Bogom što je posledica navike ili straha da ne budete izgubljeni? Molite se da vam Bog podari pravi motiv za poslušnost prema Njemu?

Imate li dovoljno vere u Hristovu silu i Njegovu žrtvu da biste se pouzdali u Njega i kad je reč o procesu preobražaja? Ukoliko to nije slučaj, molite Mu se da vam podari veru. On će vam pomoći da verujete.

**Duhom usmeravana
poslušnost
javlja se kad se
usredsredimo na
Hrista i Njegovu
žrtvu.**

Marija Rejes, Majami, Florida, SAD

ZAKLJUČAK

Toliko o tome da naš život postaje čist i jasan kad tražimo Isusovo lice. Deo koji ostaje nejasan, maglovit biće u redu zato što smo povezani s Njim. Naši sopstveni naponi da budemo poslušni doživće neuspeh. Međutim, Bog nam prašta i ushićeno nas prima. Naša povezanost sa Hristom omogućuje Svetom Duhu da nas osposobi da živimo i radimo u skladu sa Božjom namerom. Posledice toga osećaju se u našem životu i protežu na život drugih.

RAZMOTRITE

- Ukratko iznesite šta Osvald Čembers kaže o poslušnosti, našoj volji, Božjoj ulozi i našem odnosu s Njim u delu *My Utmost for His Highest*, naročito tekstove za 6. jun, 10. i 20. oktobar, 2. novembar, 11. februar na utmost.org.
- Deo ste muzičke grupe ili se prisećate vremena kada ste bili član takve grupe. Dirigent staje ispred vas i grupa počinje da svira. Kako orkestar zvuči kad neko od muzičara svira u drugačijem ključu ili u raskoraku sa ostalim muzičarima? Imajući na umu ovaj primer, koja su to različita mesta u našem životu kada je poslušnost neophodna da bi naš odnos sa Hristom mogao da funkcioniše?
- Iskoristite sopstveni dah da napumpate balon. Dobro ga vežite da ostane napumpan. Napunite drugi balon toplim vazduhom. (Ovaj vebsajt daje jednostavna uputstva kako da se to uradi i ukazuje na tehniku bezbednog letenja – http://www.grc.nasa.gov/www/k-2/TRC/Aeronautics/Hot_Air_Balloon.html.) Koji balon može da leti najduže i na najvećoj visini, i zašto? Neka vaš odgovor bude opširniji, a ne samo „topao vazduh“. Uporedite to sa odnosom poslušnosti prema Hristu.
- Prošetajte s nekolicinom prijatelja. Izaberite osobu koju ćete slediti i podešavati korak prema njoj. Svačije levo stopalo dodiruje tle u isti mah kao i levo stopalo vođe, zatim desno, pa opet levo, itd. Koliko daleko i koliko dugo grupa može ići u korak s vođom? Šta je svim „sledbenicima“ neophodno da bi bili uspešni u toj aktivnosti? Uporedite to s jednodnevnim hodanjem sa Hristom.
- Razmislite o svojim najbližim odnosima. Na koji način poniznost i/ili ponos utiču na kvalitet tih odnosa? Kako su poniznost i/ili ponos povezani sa uzajamnom poslušnošću ili potčinjavanjem u bliskom odnosu? Uporedite svoje odgovore kad je u pitanju poslušnost prema Hristu.

POVEŽITE

Jovan 14,23-25; Jakov 1,22-27; 2. Jovanova 1,3-6.

Ellen White, *Testimonies*, sv. 3, str. 368-370; *Čeznja vekova*, str. 668 orig. ili <http://www.whiteestate.org/books/da/da73.html>; *Put Hristu*, str. 57-65 ili <http://www.whiteestate.org/books/sc/sc7.html>.

Pouka 6

Od 3. do 9. avgusta 2013.

Priznanje i pokajanje – Uslovi za probuđenje

„Ko krije prijestupe svoje, neće biti srećan; a ko priznaje i ostavlja, dobiće milost“ (Priče Solomonove 28,13).

Bio jednom jedan čovek - predsednik moćne države. Vladao je tom zemljom mnogo godina. Njegovi podanici poštovali su ga i cenili. Bog je voleo tog predsednika i dao mu da vlada nad svim korumpiranim zemljama u tom delu sveta. Pošto je predsednik voleo Boga, Bog je mogao da ga blagoslovi mnogim vojnicima, izvanrednom palatom punom slugu i predivnom porodicom.

Jednoga dana, predsednik je zapazio lepu ženu koja se tuširala u kući do njegove. On je smesta naložio jednom sluzi da se raspita ko je ona. Kasnije mu je sluga ispričao da se zove Emili, da je žena odanog predsednikovog vojnika Harisa. Požuda je brzo obuzela predsednikovo srce, te je naredio sluzi da mu odmah dovede Emili. Te noći, ovaj pobožni čovek spavao je sa Emili.

Nije prošlo mnogo vremena, a požuda se pretvorila u zloupotrebu a zloupotreba u ubistvo. Predsednik je rekao svom vrhovnom vojnom komandantu da stavi Harisa u prvi borbeni red iako su tamo postavljane samo iskusne trupe. Dan posle bitke, komandant je izvestio predsednika da je Haris ubijen u borbi.

**Bog je voljan
da nam oprost
kad ponizno
priznamo i
pokajemo se.**

Da li vam ova priča zvuči poznato? To je savremena verzija priče o Davidu i Vitsaveji. U toj priči, car koga je Bog postavio da vlada Njegovim narodom čini nešto što većina nas smatra neoprostivim. Ipak, u 1. Samuilovoj 12, saznajemo da se David pokajao za svoje grehe i da mu je Bog oprostio. (Ali, naravno, Bog nije mogao da ukloni posledice Davidovih greha.) Bog zna za svaki greh koji učinimo. No On je voljan da nam oprost kad ponizno priznamo i pokajemo se. On zna da zadržavanje krivice i bola u sebi može samo da uništi život. Stoga nas poziva da Mu iznesemo svoj slučaj. Neka vas ove sedmice Sveti Duh vodi dok budete proučavali suštinu i lepotu pokajanja – isceljujuću moć priznanja.

Niki Valentajn, Barie, Ontario, Kanada

4. avgust 2013.

LEK PRONAĐEN ZA ČOVEKOVO STANJE: UBEDITI GA DA JE GREŠAN!

Ne

DOKAZ (Psalam 51,17; Jevrejima 4,12)

Ako su smeran duh i skrušeno srce prinosi u kojima Gospod uživa, zašto smo mi tako često u situaciji da se borimo protiv svoje ohole, licemerne ljudske prirode? Osvald Čembers bavi se upravo tim pitanjem kad piše da je „ubeđenje da je grešan jedna od najređih stvari koje pogađaju čoveka“. Da li našoj generaciji nedostaje to dejstvo poniznosti koje ubeđenje, priznanje i pokajanje imaju na naš kolektivni karakter?

„Ubediti“ znači „dokazati ili proglasiti krivim za neki prestup... ili proizvesti osećaj krivice. Transliteracijom sa grčkog na engleski dobija se „elegcho“, odakle dobijamo reč „ubediti“. Reč se kroz Novi zavet tumači na veoma različite načine: „reci mu njegovu grešku“ (Matej 18,15), „pokarati“ (Jovan 3,20; 16,8; Efescima 5,11), „ukoriti“ (1. Timotiju 5,20; Titu 1,13), i „ubediti“ (Jovan 8,46; Jakov 2,9). Bez obzira na tačno značenje izraza, uvek nalazimo da Sveti Duh vrši svoj posao ubeđivanja u greh, na nežan i uporan način.

Jedan primer delovanja Svetog Duha da nas ubedi u greh nalazi se u Jovan 8,1-9. Isus je zatražio da oni koji su optužili ženu ispitaju svoje srce i pronađu sopstvene grehe. Trenuci između stiskanja kamena samopravednim rukama i povlačenja poniznim korakom upravo pričaju priču o ubeđenosti u greh. To delo ima silu da nas zaustavi na našem putu i da nas vrati Gospodu, da bismo se usaglasili s Njegovom voljom.

To je jedini lek za čovekovo stanje.

Nažalost, savremeno društvo tvrdi da to delo ubeđivanja u greh nije potrebno. Robert Šuler kaže: „Mislim da ništa nije učinjeno u Isusovo ime ili pod zastavom hrišćanstva a da se nije pokazalo destruktivnijim za ljudsku ličnost... od često sirove, prostačke i nehrišćanske strategije u pokušaju da se ljudima nametne svest o njihovom izgubljenom i grešnom stanju.“ Ako je svest o našem grešnom stanju destruktivna, to je kao kad bi se saznanje o izlečivoj bolesti smatralo destruktivnim. Jevrejima 4,12 govori o ubeđujućoj sili Svetog Duha. Takva vrsta ubeđivanja je neophodni bol, čija je svrha da nas navede na priznanje i pokajanje. To je jedini lek za čovekovo stanje.

Ejmi Redžester, Grinbrajer, Arkanzas

1 Heartlight, http://www.heartlight.org/cgi-shl/my_utmost/utm.cgi?1207

2 Dictionary.com, <http://dictionary.reference.com/browse/convict>

3 Bible Study Tools.com, <http://biblestudytools.com/lexicons/greek/nas/elegcho.html>

4 Willian Blaylock, Richard Stengel, „Religion. Apostle of Sunny Thoughts, *Time*, 18. mart 1985.

Istinsko pokajanje (Psalam 51,1-10; Matej 27,1-5)

Svi znaju šta je prolećno čišćenje. To je vreme kada se baca ono što nikada nismo koristili ili se pak daje nekoj dobrotvornoj organizaciji, a kuća se i iznutra i spolja temeljno čisti. Pokajanje i priznanje su vreme za čišćenje duše. Oboje je potrebno pre nego što se dogodi probuđenje i reforma u čovekovom životu ili u crkvi. Najpre, mora doći do griže savesti i pobožnog žaljenja zbog štete nanete drugima i sebi, posle čega će uslediti potpuni preokret nabolje (Jezekilj 14,6; 2. Korinćanima 7,10). Čovek takođe mora da prizna svoje grehe. Priznanje je metla, grabulja, usisivač koji uklanja prljavštinu i smeće iz našeg srca (1. Jovanova 1,9).

Istinsko kajanje dovešće do istinskog priznanja (Psalam 51,1-10). Isto tako, lažno kajanje vodi lažnom priznanju (Matej 27,1-5; Isus Navin 7,18-21). Juda i Ahan priznali su tek pošto su bili otkriveni, a ne zato što su istinski žalili zbog učinjenog greha (videti *Čeznja vekova*, str.721. 722. orig. i *Patrijarsi i proroci*, str. 498. orig.)

Razlika između istinskog pokajanja i priznanja (3. Mojsijeva 5,5; Priče Solomunove 28,13; Luka 19,8; Jovan 16,8-11; Djela apostolska 19,18,19; 2. Korinćanima 7,9-11; Otkrivenje 3,14-20)

Da li je to što se neko loše oseća zbog greha isto što i pokajanje? Da li je reći da smo pogrešili isto što i priznati? Kakvu ulogu Sveti Duh ima u pokajanju i priznanju? Čitajte Jovan 16,8-11. Biblija pominje crkvu u Laodikeji kao mlaku (Otkrivenje 3,14-20). Njena služba Bogu bila je mrtva, hladna i formalna. Šta ju je učinilo takvom? Šta nas čini takvim? „Vrhunac hvalisanja Laodikejaca ogledao se u tome što su smatrali da njihova situacija ne može biti bolja. Takvo samozadovoljstvo je kobno, jer Sveti Duh nikada ne ulazi tamo gde se ne oseća potreba za Njegovim prisustvom, a bez Njegovog prisustva nemoguće je živeti novim životom.“¹

Postajemo mlaki kad se okrenemo od Boga, kad On ne živi u našem srcu. Šta će biti potrebno da se probuđenje i reforma ostvare u našim crkvama, domovima, školama i našem ličnom životu? Da bi Sveti Duh mogao da živi u našem srcu kako bi preobrazio naš život, moramo se prethodno pokajati i priznati grehe.

„Istinsko pokajanje podrazumeva radikalnu promenu stava u odnosu na greh i Boga. Upravo milostiva Božja dobrotva vodi ljude pokajanju (Rimljanima 2,4), delujući u njima da žele i učine kao što Mu je ugodno (Filipljanima 2,13). Pokajanju prethodi rad Svetog Duha da bi čoveka uverio da je grešan, i utisnuo u srce grešnika svest o Božjoj beskrainoj pravednosti i grešnikovom izgubljenom stanju...“²

Kad priznajemo grehe, „moramo posebno navesti svaki greh“ (3. Mojsijeva 5,5), i da to bude praćeno pokajanjem (Matej 3,2,6,8; Djela apostolska 2,28; uporediti Psalam 38,18), popravljanjem štete, ako je neophodno i moguće (3. Mojsijeva 6,4; Luka 19,8...) i reformom (1. Carevima 8,35; Priče Solomunove 28,13; Isaija 55,7; Djela apostolska 19,18,19).“³

Kako se može znati da je neka osoba istinski pokajnik? (Matej 7,15-21; Jevrejima 1,16; Jakov 2,17)

Istinsko kajanje i priznanje uvek dovode do promene. Oni koji tvrde da su deca Božja ali čije se srce nije promenilo, što postaje očigledno na osnovu načina na koji se ophode prema drugima i ponašaju u drugim oblastima života, neće biti spaseni. Oni često žude za dobitkom i vlašću (videti *The Seventh-day Bible Commentary*, sv. 5, 2. izd., str. 357).

„Vera u Boga mora pratiti dela, ili će dela biti samo forma. Tačno je da „vjera, ako nema djela, mrtva je po sebi“ (Jakov 2,17), ali je podjednako tačno da su dela, ukoliko nisu praćena iskrenom i živom verom, takođe „mrtva“ (Jevrejima 11,16). Oni koji ne poznaju Božju volju neće ni biti odgovorni u tom pogledu (Luka 12,47.48), ali oni koji su čuli Božji glas kako govori njihovom srcu a ipak uporno postupaju po sopstvenom izboru „izgovora neće imati za greh svoj“ (Jovan 15,22) i u opasnosti su da postanu drski.“⁴

U isti mah, međutim, ne smemo zaboraviti da mi nismo sudije. Jedino Bog ima konačno pravo i sposobnost da utvrdi ko je iskren a ko nije, kad je reč o njihovom pokajanju i priznanju. Naša je dužnost da proveravamo da li smo sami ispravni pred Bogom.

**Istinsko kajanje
i priznanje uvek
dovode do
promene.**

ODGOVORITE

1. Čime je Sveti Duh sprečen da u vaš život donese probuđenje i reformu?
2. Koji od vaših postupaka i stavova pokazuju da vam je neophodno čišćenje duše?
3. Kako vi možda pokušavate da pokrijete svoje grehe?
4. Zašto je bitno imati na umu da jedino Bog „ima pravo i sposobnost da utvrdi ko je iskren a ko nije, kad je reč o pokajanju i priznanju?
5. Da li osećate potrebu za prisustvom Svetog Duha? Ako ne, zašto?

Anđela Džilfilam, Sent Ketrins, Jamajka

1 *The Seventh-day Adventist Bible commentary*, sv.7, 2. izd., str. 762.

2 *The Seventh-day Bible Dictionary*, str. 933.

3 *Isto*, str. 234.

4 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, sv. 5, 2. izd., str. 358.

Ut „HOĆU DA BUDEM BELJI OD SNEGA“

SVEDOČANSTVO (Psalam 34,18)

„Pokajanje znači žalost zbog greha i odvrćanje od njega. Mi se nećemo odreći greha, ako ne sagledamo njegovu poročnost; sve dok u svom srcu ne prezremo greh, neće nastupiti nikakva stvarna promena u našem životu.“¹

„Davidova molitva posle sagrešenja koje je doživeo, otkriva prirodu istinske žalosti zbog učinjenog greha. Njegovo pokajanje bilo je iskreno i duboko. Nikakav napor da prikrije svoj greh, nikakva želja da izbegne osudu koja mu je pretila, nisu nadahnuli njegovu molitvu. David je sagledao grozotu svog prestupa: video je obesvećenost svoje duše; gnušao se svoga greha. On se nije molio samo za oprostjenje greha, već za čistotu srca. On je čeznuo za radošću koja proističe iz svetosti – za obnovom sklada i zajednice sa Bogom. Ovo je bio govor njegove duše:

„Blago onome, kojemu je oprostena krivica, kojemu je grijeh pokriven. Blago čovjeku, kojemu Gospod ne prima grijeha i u čijem duhu nema lukavstva. Smiluj se na me, Bože, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti svojoj očisti bezakonje moje...

„On se nije molio samo za oprostjenje greha.“

Jer ja znam prijestupe svoje, i grijeh je moj jednako preda mnoom... Umij me, i biću belji od snijega... Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni...“ (Psalam 51,1’14)

Ovakvo pokajanje prevazilazi domašaj naše lične moći u naporu da to izvedemo; to je moguće primiti jedino od Hrista koji se vazneo u visine i dao darove ljudima.“²

„Priznanje greha, bilo javno ili lično, treba da bude duboko proživljeno i jasno iskazano. Ono ne treba da bude iznuđeno od grešnika. Priznanje ne treba učiniti lakomisleno i neozbiljno, ili ga iznuditi od onih koji nisu stekli jasnu predstavu o gnusnoj prirodi greha. Priznanje koje je izliveno iz dna duše nalazi svoj put do Boga beskrajne milosti. Psalmista kaže: „Gospod je blizu onijeh koji su skrušena srca i pomaže onima koji su smerna duha“ (Psalam 34,18).³

ODGOVORITE

1. Imate li neki skriveni greh koji niko ne zna sem Boga? Kako vam Bog može pomoći u tom pogledu?
2. Posmatrajte biblijske ličnosti: Samsona, faraona, Judu i Petra. Razmotrite grehe koje su počinili protiv Boga i da li je njihovo pokajanje bilo iskreno ili lažno.

Stefani Valentajn, Barie, Ontario, Kanada

1 Put Hristu, str. 23. orig.

2 Isto, str. 24.25. orig.

3 Isto, str. 38. orig.

7. avgust 2013.

„OŽIVI NAS, O GOSPODE“

PRIMENA (Psalam 32,1-8; Isaija 1,16-19; Djela apostolska 2,38; 24,16;
2. Korinćanima 7,9; 1. Jovanova 1,9)

Sr

Moja majka je sestri i meni često pričala dogodovštine iz svog detinjstva. Jedna od njenih priča ostavila je na mene dubok utisak. U njenom gradu bilo je dece koja su morala da nose kante s vodom, naramke drveta, i torbe s raznim namirnicama na glavi, što je bio deo njihovih svakodnevnih dužnosti. Često sam se pitala kako su mogli da hodaju s tako teškim teretom. Kakvog li opterećenja!

Zamislite da svakoga dana u svom životu hodate s teretom greha, ne znajući šta da činite ili od koga da zatražite pomoć. Kako bi to bilo mučno! Srećom, mi ne moramo svoje breme da nosimo sami. U daljem tekstu prikazana su tri koraka koja će vam pomoći da ostvarite duhovno probuđenje:

Primitite Svetog Duha u svoj život. Pokajanje se ne postiže sopstvenim zaslugama. To je pre Božji dar. U Djelima apostolskim 2,38 čitamo da ćemo, ukoliko se pokajemo za svoje grehe i krstimo, primiti Svetog Duha.

Oslonite se na Svetog Duha. Da bismo bili iskreni pokajnik, moramo se osloniti na vođstvo Svetoga Duha. Druga Korinćanima 7,9-11 opisuje pokajanje kao žaljenje zbog greha na pobožan način. Kad se pokajemo, oslobađamo se svojih tereta i ispoljavamo revnost za Božje delo.

Budite iskreni. „Ako grijesi vaši budu kao skerlet, postaće bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao crvac, postaće kao vuna“ (Isaija 1,18). Nije važno kad, gde i kako smo zgrešili. Bog kaže da treba da dođemo! I kad to učinimo iskrena srca, On će nas oprati od greha i neće ih se više sećati (1. Jovanova 1,9).

Zahvaljujući priznanju, bivamo isceljeni (Psalam 32,1-7). U Djelima apostolskim 24,16 Pavle je pisao da on uvek nastoji da ima čistu savest pred Bogom i drugim ljudima. Kako stvar stoji s vama? Možete li da se pohvalite čistim srcem? U Psalmu 32,1.2 David piše: „Blago onome kome je oproštena krivica, kojemu je grijeh pokriven. Blago čovjeku, kojemu Gospod ne prima grijeha i u čijem duhu nema lukavstva.“ Kako je izvanredno što smo u stanju da dođemo Gospodu da bismo primili praštanje i isceljenje putem istinskog pokajanja i priznanja.

ODGOVORITE

1. Kako možemo dokazati svetu da smo se istinski pokajali?
2. U kom smislu je pokajanje svakodnevni proces?

Klodija Šo-Martin, Barie, Ontario, Kanada

David je autor jednog od najmiljenijih psalama, Psalma 51. U toj pesmi o priznanju i pokajanju, on ispoljava žaljenje zbog greha koje je počinio prema Vitsaveji i njenom mužu. Za uzvrat, Bog otklanja krivicu i bol koji su ga toliko rastrzali.

Samson je bio dobro poznat po svojoj fizičkoj snazi i ludostima koje je činio koristeći tu snagu. Ipak, u Sudijama 16,28-30 čitamo kako mu je Bog dao u poslednjim trenucima neverovatnu snagu. Uprkos ludostima iz ranijih godina, izgleda da je tu snagu sada iskoristio „da se iskupi, u poslednjim trenucima svog života, zbog izgubljenih prilika. Možda je ruganje koje je pobjedu Filisteja pripisivalo neznabožačkom božanstvu Dagonu pokrenulo njegovu dušu da osveti ime izriljskog Boga, kome je i on sam naneo takvu sramotu.“¹

Kako je predivan ukus Njegove isceljujuće sile!

A onda tu je i Petar, ribar koga je Hristos odabrao da bude jedan od Njegovih učenika. Setite se kako mu je Isus rekao da će se tri puta odreći svog Spasitelja. Setite se koliko je Petar bio siguran da on to neće učiniti! Najzad, setite se kako je Petar plakao kada se stvarno odrekao Hrista (Matej 26,69-75). Postoji jedan citat koji kaže: „Suze su reči koje srce ne može da izrazi.“² Petrove suze predstavljale su priznanje za koje on nije mogao da nađe odgovarajuće reči.

Krivica je mrlja nastala usled greha. Hristovo praštanje predstavlja sredstvo za otklanjanje mrlja. David, Samson, Petar i mnogi drugi ljudi u Bibliji uče nas da je Bog pravedan i milostiv prema nama kad priznajemo svoje grehe i kajemo se. On je tu kad od Njega zatražimo oprostaj. On čeka da izbrise naše grehe i otkloni našu tugu. On je spreman da nam pruži svoju blagodat. I kad budemo bili spremni da priznamo svoje grehe i da se pokajemo dušom a ne umom, iskusićemo utehu Svetog Duha. Tada ćemo znati da je Bog blizu i radostan što smo Ga prihvatili kao prisnog prijatelja. Kako je predivan ukus Njegove isceljujuće sile!

ODGOVORITE

1. Zašto je Bogu tako lako da nam oprost, a nama tako teško da oprostimo drugima?
2. Kako možemo praštati drugima isto tako lako kao što Bog prašta nama?

Juženi Valentajn, Barie, Ontario, Kanada

1 *The Seventh-day Adventist Bible commentary*, sv. 5, 2. izd., str. 399.

2 Potražite citate, http://www.searchquotes.com/quotes/author/Loretta_Lynn/

ZAKLJUČAK

Bog uklanja prepreke koje ograničavaju naš odnos s Njim isto tako lako kao što sunce razgoni jutarnju maglu. Putem pokajanja i priznanja, mi smo prihvatili ono što je Bog ostvario za nas. Više ne moramo da se oslanjamo na ličnu pretpostavljenu nevinost ili ponašanje. Uviđamo da je naša pravda kao prljava haljina a i priznali smo svoju krivicu shvatajući da ništa bez Božje blagodati ne može da reši problem. Kad se oslobodimo ponosa i samopravednosti zahvaljujući priznanju i pokajanju, savladujemo poslednju prepreku koja odgađa naš povratak Bogu.

RAZMOTRITE

- Ilustrujte Božje praštanje tako što ćete uzeti bokal vode, jestivu boju i sredstvo za beljenje. Dodajte crvenu boju (naši gresi) u vodu i neutralizujte boju upotrebom hlornog belila koji predstavlja Božju moć da očisti.
- Napišite molitvu u vidu pesme kojom izražavate svoje priznanje i pokajanje.
- Pronađite deset biblijskih priča koje ilustruju priznanje i pokajanje, a izvršile su snažan uticaj na vaš život. Poređajte priče polazeći od onih koje su imale najveći uticaj na vas.
- Pevajte omiljene pesme koje slave Božju neograničenu milost u kontekstu priznanja i pokajanja.
- Naslikajte čuveno biblijsko priznanje, kao što je Davidovo priznanje ličnog greha ili Danilovo priznanje greha soptvenog naroda.
- Potražite u prirodi ilustracije za slobodu i osećaj razrešenja kada se ljudi rastežete od krivice i stida posredstvom pokajanja i priznanja.
- Razgovarajte s prijateljem ili nekim crkvenim vođom o tome kako su pokajanje i priznanje omogućili njihovo lično duhovno putovanje.

POVEŽITE

1. Carevima 8,22-61; Isaija 59; Filibljanima 3,4-14.

Put Hristu, poglavlja 2-5.

Edward Heppenstall, *Salvation Unlimited*, poglavlje 5, (Review and Herald Publishing Association, 1974).

Den Solis, Kolidž Plejs, Vašington SAD.

Pouka 7

Od 10. do 16. avgusta 2013.

Jedinstvo – Spona probuđenja

„Molim vas, dakle, ja sužanj u Gospodu, da se vladate kao što prilikuje vašemu zvanju u koje ste pozvani. Sa svakom poniznošću i krotošću, s trpljenjem, trpeći jedan drugoga u ljubavi. Starajući se držati jedinstvo Duha u svezi mira“ (Efescima 4,1-3).

„Hoće li dvojica ići zajedno, ako se ne sastanu?“ (Amos 3,3). Da li smo mi kao Crkva ujedinjeni kao jedno telo? Da li je čak neophodno da u svemu budemo saglasni? Božja Crkva i u Starom i u Novom zavetu suočavala se sa istim pitanjima koja i mi moramo postaviti.

Razjedinjenost u Crkvi slabi naše svedočanstvo svetu. Da li nas posetioci, kad dođu u našu crkvu, zatiču kako se svađamo? Postoji samo jedan put ka Bogu, a to je preko Isusa Hrista (Jovan 14,6). Ako se svi članovi Božje Crkve približavaju Bogu, onda će se, takođe, bez ikakvog napora približavati i jedan drugom.

Kao Božja deca, pozvani smo da budemo „vidjelo svijetu“ – kao grad na vrhu gore koji se ne može sakriti (Matej 5,14). Jedinstvenost naše Crkve svedoči da je Bog naš vođa, i da Mu služimo u duhu i istini.

Postoji priča o jatu ptica koje su letele preko polja. Pošto su već dugo putovale, neke su počele da se žale na glad. Primitivši polje pirinča, vođa jata rekao je da bi sve mogle da slete na to polje i napune stomak za dugi put koji je još pred njima. Kad su se najele skoro do sitosti, pala je na njih ogromna mreža. U daljini, ptice su mogle da vide lovca koji se približava s puškom u ruci. Uspaničene, pokušale su da lete, ali ih je mreža sprečavala da pobegnu. Vodeća ptica – mirno posmatrajući nered i razjedinjenost – progovorila je glasno i odlučno da bi privukla njihovu pažnju: „Moramo zajedno raditi na bekstvu. To će biti jedini način da uspemo. Sve moramo istovremeno mahati krilima, i sve leteti u istom pravcu. Sledite mene kao vođu. Onda su sve zajedno, svaka ptica u jatu, počele da udaraju krilima. Uprkos mreži koja ih je pokrivala, podigle su se visoko prema nebu, leteći u istom ritmu celim putem do odredišta.¹

Sva Božja deca, koja budu dospela u nebeski dom, naći će se sjedinjena u Hristu. Ove sedmice naučićemo kako da srušimo prepreke koje nas katkad odvajaju, tako da možemo doći do jedinstva koje Hristos očekuje za svoju Crkvu.

Vilhemina Komson, Princeton, Nju Džersi, SAD

**Uspaničene,
pokušale su da
lete, ali ih je mreža
sprečavala da
pobegnu.**

1 *Panchatantra* (London, England: Preveo sa sanskrita Franklin Edgerton, George Allen and Unwin, 1924), str. 16. Prilagođeno.

Matej 18,1-5; Jovan 10,30; 17; Djela apostolska 1,14; 2,1-4; 4,32.33; 12,5-12; 1. Korinćanima 12,12-26; Filibljanima 2,1-11; 1. Jovanova 1,4

Jedinstvo – Zašto? (Jovan 10,30; Filibljanima 2,1-11; 1. Jovanova 1,4)

Koncept jedinstva nije nastao na Zemlji, sa ljudskim rodnom. On je otpočeo na Nebu. Isus je kazao: „Ja i Otac jedno smo“ (Jovan 10,30). Jedinstvo nije nešto što možemo ignorisati ili „ostvarivati“ odlaženjem u crkvu. Poziv na jedinstvo dolazi od Boga, a vrsta jedinstva koju On traži oličena je u odnosu između Njega samog i Isusa. Pavle je podsticao Filibljanima da mu pričine potpunu radost tako što će biti „jednodušni i jednomisleni“ (Filibljanima 2,2). Zatim im kaže: „Ovo da se misli među vama što je i u Hristu Isusu“ (Filibljanima 2,5).

Naš Spasitelj očekuje da budemo ujedinjani sa Njim i sa svojim bližnjima, članovima crkve. Kako se možemo nazivati hrišćanima, a ne oponašati Hrista? Ako našim crkvama nedostaju jedinstvo i ljubav, ne možemo tvrditi da volimo Boga. Jovan je pitao članove rane Crkve kako mogu govoriti da vole Boga, a ipak mrziti svog brata. Odgovor? Ukoliko mrzimo bilo koga, ne volimo ni Boga.

Jedinstvo – Uslišena molitva (Jovan 17)

Jedina Isusova molitva koju imamo, molitva za Njegove učenike, sadrži misao o jedinstvu. To ukazuje na važnost ovog predmeta. Isus je tražio od Boga: „Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao“ (Jovan 17,21).

„Darovi su bili različiti (1. Korinćanima 12), ali moralo je postojati jedinstvo duha, ciljeva i vjerovanja. Nije trebalo da se bore za prvenstvo - problem koji je donedavno mučio dvanaestoricu (Luka 22,24-30). Jedinstvo koje je proisticalo iz združenog života hrišćana trebalo je da uveri svet u božansko poreklo hrišćanske Crkve.“¹

Oni koji su sjedinjeni sa Hristom i Ocem biće ujedinjani i s drugim ljudima sjedinjenim sa Hristom i Ocem. Svaki aspekt našeg svakodnevnog života, a ne samo naša religijska aktivnost ili individualna služba, moraju biti u skladu sa Hristom i Ocem. Tek tada će biti dostignuto jedinstvo i Bog će moći da odgovori na molitvu koju Mu je sopstveni Sin uputio za nas.

Jedinstvo – Rana Crkva (Djela apostolska 1,14; 2,1-4; 4,32-33)

Knjiga Djela apostolska otkriva rezultate Isusove molitve za učenike. Kad se On vratio na Nebo, učenici su marljivo i neprestano tražili Boga u molitvi. Kroz celu knjigu Djela apostolskih, rezultati takve molitve u potpunosti se ispoljavaju, zajedno sa blagoslovima koje je Bog izlivaao na svoju Crkvu. Čak i kad su iskrsavali problemi, rana Crkva bila je u stanju da pronađe rešenja i nastavi s radom na širenju jevanđelja. Molitva ih je održavala na pravoj stazi. U Djelima apostolskim 6,1-7, čitamo da „pogodnoš Grci viku na Jevreje što se njihove udovice zaboravljahu kad se dijeljaše hrana svaki dan“ (1. stih). A onda, umesto da sami nastoje da razreše to pitanje, učenici

su naimenovali đakone za tu svrhu. Ovo je učenicima omogućilo da se usredsrede na svoju prevashodnu službu. Rešenje „bi ugodno svemu narodu“ (5. stih). Pošto su izabrali đakone, „riječ Božja rastijaše, i množaše se vrlo broj učenika u Jerusalimu“ (7. stih). Dakle, vidimo kako jedinstvo rešava probleme i pomaže Crkvi da se usredsredi na objavljivanje jevanđelja. Jedinstvo je omogućilo da se jevanđelje širi poput požara.

Jedinstvo – Preobražavajuća sila (Matej 18,1-5; Djela apostolska 4,32.33; 12,5-12; 1. Korinćanima 12,12-26)

Jedinstvo nije samo koncept. To je nešto opipljivo, nešto stvarno, nešto što preobražava život pojedinca i njegove okoline. Učenici nisu razumeli značaj jedinstva i koliko je ono bitno za uspešno širenje jevanđelja. U Mateju 18, pitali su Isusa ko je najveći u nebeskom carstvu – pitanje čiji bi odgovor sigurno izazvao razjedinjenost. U svom sebičnom srcu, svaki učenik želeo je da bude veći od onog pored sebe. Oni nisu imali osećaj za jedinstvo, niti potrebu za tim. Isus je uputio neočekivani odgovor. Pozvao je k sebi dete i rekao: „Koji se, dakle, ponizi kao dijete ovo, onaj je najveći u carstvu nebeskome“ (Matej 18,4).

Koliko će učenici biti drugačiji nekoliko godina kasnije! Tekst u Djelima apostolskim 4,32.33 pokazuje kako su bili jedno srce i jedna duša, sasvim usredsređeni na svoju misiju. Taj preobražaj prenosio se i na ostale vernike. Tako je Crkva bila jedinstvena. Kad je Petar bačen u tamnicu, vernici su se ujedini u molitvi. Takva molitva donosi silu i menja život. A takvo jedinstvo snaži Crkvu, čija je glava Hristos.

Jedinstvo je nešto opipljivo, nešto stvarno, nešto što preobražava život pojedinca i njegove okoline.

ODGOVORITE

1. Koliko ste voljni da se potpuno potčinite Bogu i budete jedno s Njim? Šta vas sprečava da to učinite?
2. Kako možete postići da jedinstvo sa Bogom postane stvarnost u vašem životu?

Huan Antialon, Rahvej, Nju Džersi, SAD

U današnjem svetu reč *jedinstvo* jedva da se i koristi. Opšti trend u svetu jeste da ljudi postupaju po sopstvenom nahođenju, u vreme koje im odgovara i na sopstveni način. Bog, međutim, poziva svoj narod da bude sjedinjen. Elen Vajt piše sledeće o tom pozivu:

„Među ovim prvim učenicima vidljive su bile izrazite razlike. Trebalo je da postanu učitelji sveta, iako su predstavljali veoma različite tipove karaktera. Da bi uspešno obavili delo na koje su bili pozvani, ovi ljudi, koji su se toliko razlikovali po prirodnim osobinama i životnim navikama, trebalo je da postignu jedinstvo osećanja, misli i postupaka. Isusov cilj bio je da im pomogne da ostvare to jedinstvo. Da bi u tome uspeo, uložio je napor da ih ujedini sa sobom. Odgovornost koja je proizlazila iz rada s njima izražena je u Njegovoj molitvi upućenoj Ocu: „Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi, da oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao... i da si imao ljubav k njima kao i k

Hristos je veliko središte.

Meni što si ljubav imao (Jovan 17,17.23).“¹

„Doživeće svoja iskušenja, svoje žalosti, podvojenosti u mišljenju; ali dok god je Hristos prebivao u srcu, nije moglo biti nikakvih razmirica. Njegova ljubav podstaknuće ih da imaju ljubav jedan prema drugome; Učiteljeve pouke proizvešće usklađivanje svih razlika, dovodeći apostole u jedinstvo, sve dok ne budu bili jedne misli i jednog rasuđivanja. Hristos je veliko središte i oni će se približavati jedan drugome u istoj srazmeri u kojoj se približavaju središtu.“²

ODGOVORITE

1. Prvi učenici potekli su iz raznih društvenih sredina. Razlikovali su se po godina, zanimanju i kulturi. A ipak su bili ujedinjeni u nameri. Kako se mi možemo sjediniti sa onima koju su različiti od nas?
2. Kakav uticaj, prema Hristovom očekivanju, hrišćansko jedinstvo treba da ima na svet koji ne veruje (Jovan 17,21.23)? Zašto je hrišćansko jedinstvo tako neodoljiv činilac da se dopre do nevernika? Kako vi lično možete iskoristiti jedinstvenu hrišćansku zajednicu da biste objavljivali jevanđelje?
3. Na koje načine nas Trojstvo uči jedinstvu?
4. U čemu je vaša crkva jaka kad je reč o ispoljavanju jedinstva? U kojim bi oblastima valjalo osnažiti jedinstvo?

Marša Dipiton, Bruklin, Njujork, SAD

1 *Dela apostola*, str. 20. orig.

2 *Čežnja vekova*, str. 296. orig.

U Bibliji su originalne reči za „crkvu“ i „jedinstvo“ slične. *Ekklesia* se često prevodi kao „crkva“ a doslovno znači „grupa građana ‘pozvana’ da se okupi radi ostvarivanja političkih ciljeva”.¹ Sama reč *jedinstvo* obično se ne koristi ni u Starom zavetu / jevrejski: *yachad*) ni u Novom zavetu (grčki: *henotes*); međutim, koncept o tome da se bude jedno upotrebljava se mnogo puta.² Reč *jedno* „znači jedinstvenost ili nepodeljenu celinu“. Iz 5. Mojsijeve 6,4 vidimo da u Bogu (Trojstvu) nema protivrečnosti.³ Zapazite da sama definicija jedinstva podrazumeva da različiti delovi čine jednu celinu (kao Trojstvo), umesto celine koja postoji od početka. Kako ljudi s razlikama mogu činiti celinu između čijih delova nema protivrečnosti, i koja se konačno neće raspasti na mnogo delova?

To je bio problem u Efesu, gradu koji je značajan i u rimskoj istoriji i za širenje hrišćanstva. Efes je imao dobar položaj za razvoj trgovine, i bio poznat po svojim umetnicima, filozofima i ostalim intelektualcima, kao i po Artemidinom hramu koji je predstavljao jedno od sedam svetskih čuda.⁴ Efežani su se ponosili svojim Hramom; zbog novca dobijanog prodajom svetih predmeta neki ljudi su ustali protiv Pavla kad je stao da govori protiv obožavanja idola. Vezanost stanovnika Efesa za prihod kao i kulturne/religijske razlike između Grka (neznabožaca) i Jevreja otežavali su efeskoj crkvi da bude jedinstvena. Štaviše, mnogi hrišćani u Efesu imali su nepotpuno razumevanje o jevanđelju (Djela apostolska 19). To što su bili bez pravog temelja sprečavalo je istinsko jedinstvo sa Hristovom eklezijom.

Da bi došlo do probuđenja i da bi postojalo jedinstvo, moramo se odvojiti od izvesnih stvari u svom životu. Najzad, moramo održavati snažnom uzajamnu ljubav (1. Korinćanima 13,13) i ostati verni Bogu, svojoj prvoj ljubavi (Otkrivenje 2,4). On je izvor koji nas objedinjuje kao crkvu.

Moramo održavati snažnom uzajamnu ljubav.

ODGOVORITE

1. Da li ste vezani za nešto što bi moglo da vas spreči da se povežete s Hristovom eklezijom?
2. Kako ljubav utiče na jedinstvo? Kako bi Subota mogla da utiče na ljubav? Kako bi ljubav i Subota mogle da proizvedu probuđenje?

Pjer Etjen, Haurad Juniversity, Distrikt ov Kolumbija, SAD

1 Bruce Metzger, Michael Coogan, *Oxford Guide to the Bible* (New York, N.Y.: Oxford University Press, 1993), str. 121.
2 James Strong, *Exhaustive Concordance of the Bible* (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1988), str. 29.49.749. 1090.
3 *Oxford Guide to the Bible*, str. 561.
4 *Ibid.*, str. 189.

Pre mnogo godina, jedno dete iz nekog afričkog plemena zalutalo je u visokoj travi džungle i izgubilo se. Pleme je tražilo malog dečaka ceo dan, ali ga nisu mogli pronaći. Sledećeg dana, članovi plemena uhvatili su se svi za ruke i tako hodali zajedno kroz travu. To im je pomoglo da nađu dete, ali usled niskih noćnih temperatura, ono nije preživelo. U duševnom bolu i suzama, majka je uzviknula: „Kamo sreće da smo se ranije uhvatili za ruke!“

Tužno je videti kako smo, uprkos tome što nas Bog u svojoj Reči podstiče na jedinstvo i uzajamno pomirenje, ipak nesložni i često ogovaramo braću i sestre iza njihovih leđa. Isus je rekao da Crkva, ukoliko se ne ujedini u nameri i misiji baš kao apostoli u vreme Pedesetice (Djela apostolska 1,1-4), neće uspeti da ispuni svoju misiju pripremanja sveta za Njegov drugi dolazak (Marko 3,25). Kao i prilikom Pedesetnice, jedinstvo je bitan zahtev za izlivanje Svetog Duha na Božju Crkvu u ovim poslednjim danima zemaljske istorije.

Kamo sreće da smo se ranije uhvatili za ruke!“

Nije sve izgubljeno. Ima stvari koje možemo učiniti da bismo stvorili jedinstvo među članovima crkve. Evo nekih sugestija koje možete oprobati:

Ujedinite se u službi. Jakov 1,27 kaže da „čista religija“ podrazumeva služenje drugima. Osmotrite situaciju u svom susedstvu i u gradu. Na koje potrebe nailazite? Izdvojite jednu ili dve od tih potreba i potrudite se zajedno sa crkvom da ih zadovoljite.

Ujedinite se u molitvi. Rana Crkva je bila Crkva molitve (Djela apostolska 2,42; 12,5.12). Ohrabrite članove svoje crkve da obrazuju molitvene grupe i da se mole jedni za druge.

Ujedinite se putem druženja. Članovi crkve posle Pedesetnice okupljali su se u hramu i u svojim domovima da bi proučavali i jeli zajedno (Djela apostolska 2,46). Organizujte piknike, šetnje u prirodi, zakuske ili bilo koja događanja koja podstiču članove crkve da razgovaraju, da se druže i uživaju u uzajamnom druženju.

ODGOVORITE

1. Zašto mislite da je tako teško postići jedinstvo u crkvi?
2. Koji su neki od problema koji su uzrok razjedinjenosti u vašoj crkvi?
3. Sačinite listu aktivnosti ili stavova koji bi, po vašem mišljenju, pomogli crkvi da bude jedinstvenija. Kako se te aktivnosti i stavovi mogu promovisati?

Sol Gonzales, Santo Domingo, Dominikanska Republika

Februara 2012. godine, Centar za istraživanje Pju objavio je studiju pod naslovom *Porast broja mešovitih brakova*. Jedan od rezultata studije uključuje statistički podatak da „je oko 15% od svih novosklopljenih brakova u Sjedinjenim Državama 2010. godine bilo između supružnika različitih rasa ili etničkih grupa, što je više nego duplo u odnosu na stopu 1980. godine (6,7%)“*

Mnogo šta je u društvu 21. veka različito u odnosu na ranije vekove. Javlja se novi koncept rasnog identiteta. Deca iz mešovitih brakova različito definišu rasne identitete, mešajući lične prioritete i subjektivnost sopstvene identifikacije, umesto da se samo oslanjaju na genetički mejkap. Na taj način se postiže novi tip jedinstva.

Adventistička crkva je blagoslovena po tome što predstavlja svetsku zajednicu vere gde je različitost utkana i u njen demografski sastav. Mi slavimo sveobuhvatnu prirodu geografske rasprostranjenosti naše denominacije na okupljanjima kao što su zasedanja Generalne konferencije. A ipak, vrlo često se dobar deo našeg bogoslužbenog iskustva određuje raznolikošću etničkih lokalnih crkava. Naravno, ponekad postoji jezička barijera, pa etničke crkve služe kao efikasan most za evangeliziranje njihovih zajednica. Ali ta jezička barijera ne umanjuje potrebu da naša cela porodica vere bude ujedinjena. Ne možemo dostignuti jedinstvo za koje se Hristos molio ako postojimo samo kao zasebni entiteti. Treba da pronađemo načine za interakciju i saradnju.

**Treba da
pronađemo načine
za interakciju i
saradnju.**

Međutim, sjedinjenje raznih etničkih grupa u Božjoj Crkvi treba da bude više nego samo spoljne prirode. Mi možemo biti zajedno na bogoslužjenju povremeno, subotu ili dve, ali pitanje je da li zaista želimo da *budemo* zajedno s drugima koji nam nisu slični. Možda se njihovi običaji i prioriteti razlikuju od naših i stvaraju nam osećaj neugodnosti. Koliko smo voljni da prevaziđemo te razlike, i da uprkos njima volimo jedni druge?

Da bi se postiglo istinsko jedinstvo, neophodno je da svako od nas doživi istinsko obraćenje srca. Takvo obraćenje je delo Svetog Duha. Jedino će onda kultura Neba moći da se odslikava na Zemlji.

Džozefin A. Elia, Princeton, Nju Džersi, SAD

1 Pew Research Center, „The Rise of Inter-marriage“, <http://www.pewsocialtrends.org/2012/02/167the-rise-of-inter-marriage/>

ZAKLJUČAK

Prilikom Pedesetnice, Sveti Duh je ujedinio Crkvu kako bi mogla da ispuni Hristovu misiju u svetu. Članovi Crkve ostavili su po strani svoje različitosti da bi širili jevanđelje. Borba za prevlast prestala je zahvaljujući svetlosti Hristovog naloga da se dopre do izgubljenih. Da su se Njegovi prvi sledbenici otimali o vlast, delo bi bilo blokirano od samog početka. Umesto toga, pošto ih je Sveti Duh ubedio da treba da umru sebi, oni su se ujedinili u nameri i misiji. Gde nema jedinstva, ne može doći do probuđenja. Tamo gde vladaju ljubomora, zavist i takmičenje za premoć, sila Svetog Duha biva zadržana. Koliko je onda bitno da srušimo prepreke koje nas odvajaju da bismo mogli ostvariti jedinstvo kakvo Hristos želi za svoju Crkvu.

RAZMOTRITE

- Čitajte psalam 133. Dok čitate, zapazite kako Psalmista opisuje jedinstvo. Koje biste metafore i poređenja vi upotreбили da opišete vrstu jedinstva koje Božji narod, po Njegovoj želji, treba da ima?
- Napišite molitvu za jedinstvo zasnovanu na svakom od uzastopnih slova reči *jedinstvo*.
- Nacrtajte sliku koja ilustruje kako vam izgleda jedinstvo u srcu i šta ono znači za vas. Razmislite kako biste svoj crtež objasnili nekom prijatelju.
- Zamislite kako bi vaš omiljeni muzički instrument zazvučao ili kako bi teško bilo svirati na njemu, kada bi mu nedostajao izvestan deo. Uporedite to s jedinstvom ili razjedinošću u crkvi.
- Razgovarajte s dvojicom vođa u svojoj crkvi da biste ustanovili šta misle o važnosti jedinstva unutar vaše zajednice. Kako vas njihovi odgovori nadahnjuju da pomognete svojoj crkvi da se ujedini?
- Posmatrajte sebe kao jednu od osoba za koje se Hristos moli u Jovan 17,20-24, i razmislite o tome kako da pomognete svojoj crkvi da dostigne onu vrstu jedinstva za koju se Isus molio.
- Posmatrajte cvet ili sliku cveta. Razgledajte svaki njegov deo i utvrdite kako svaki od tih delova doprinosi izgledu čitavog cveta. Uporedite to sa crkvom, naime kako svaki deo i/ili osoba u crkvi doprinosi crkvi kao celini.

POVEŽITE

Malahija 2,10; Matej 5,9; Jevrejima 12,14.

Elen Vajt, *Dela apostola*, str. 19.20. orig.

Seventh-day Adventist Believe, „The Church as a body“, str. 167; „The Church as a Family“, str. 169.

Greta Dalman, Frederik, Merilend, SAD

Pouka 8

Od 17. do 23. avgusta 2013.

Razboritost – zaštita probuđenja

*„Gledaj kako ljubim zapovijesti Tvoje, Gospode, po milosti svojoj
poživi me. Osnova je riječi Tvoje istina, i vječan je svaki sud pravde
Tvoje“ (Psalam 119,159.160).*

Indonezija po svom ustavu nije muslimanska zemlja. A ipak 85% indonežanskog stanovništva čine muslimani.¹ Međutim, svake nedelje, mnogi prate televizijske programe koje vode razni hrišćanski evanđelisti. Takom tih emisija, gledaoci se pozivaju da učestvuju, iznesu svoje probleme i da se mole s nekim. Ponekad evanđelista pome ne da on ili ona „osećaju“ da je neko od onih koji prate program u svom domu bolestan. Tada se evanđelista moli i kaže da je ta osoba izlečena silom Svetog Duha.

Moramo biti veoma obazrivi kad su u pitanju ta prevarena izlečenja.

Glavna privlačna moć tih evanđelista je njihova navodna sposobnost da vrše takva čuda. Ali Isus nas podseća: „Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode, ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca Mojega koji je na nebesima“ (Matej 7,21).

Moramo biti veoma obazrivi kad su u pitanju ta prevarena izlečenja. Mnogi ljudi će u vreme posletka moći da čine čuda, uključujući i čudo isceljenja (Matej 7,22). Mnogi će tvrditi da njihova moć potiče od Svetog Duha. Međutim, moramo biti obazrivi i držati se saveta: „A sve kušajući, dobro držite. Uklanjanje se od svakoga zla“ (1. Solunjanima 5,20,21). Mi ne želimo da čujemo da nam se Isus ovako obrati: „I tada ću im kazati: Nikad vas nijesam znao“ (Matej 7,23).

Ove sedmice saznaćemo kako da se sačuvamo od „prevarenih probuđenja“ koje sotona stavlja na naš put. Dok proučavate, molite se za mudrost da razaznate istinu u pogledu tog predmeta.

Daniel Saputra, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

1 „Language Studies Indonesia“, Population and people, <http://www.languagestudiesindonesia.com/about?indonesia/>

DOKAZ (Matej 9,6-8; 24,11.12; Djela apostolska 2,22; Galatima 5,19-26;

2. Solunjanima 2,9-12)

Pre nego što se vazneo na nebo, Isus je svojim učenicima obećao da će primiti silu kad Sveti Duh bude sišao na njih (Djela apostolska 1,8). Dok su čekali taj dar, združili su se u molitvi (Djela 1,14). Potom, na dan Pedesetnice, „napuniše se svi Duha Svetoga, i govorahu Riječ Božju sa slobodom“ (Djela 4,31). Rezultat je bio da se približno tri hiljade ljudi krstilo. Posle toga, učenici su nastavili da se posvećuju zajedništvu, molitvi i službi pričesti (Djela 2,41.42). Reč Božja se i dalje širila i broj učenika se uveliko umnožavao (Djela 6,7). Njihovo iskustvo otkriva obeležja istinskog probuđenja: molitva i proćavanje Božje Reči, prihvatanje Hristovih učenja, očuvanje svesrdne predanosti objavljivanju jevanđelja, sve je to postalo moguće zato što su prihvatili Božji dar Svetoga Duha.

Što više volimo Isusa, to će veća biti i želja da objavimo Njegovu ljubav.

Zahvaljujući vođstvu Svetoga Duha, molitva i proućavanje Biblije pomažu nam da razumemo svoju potrebu za Bogom koji nam daruje pravednost, blagodat, mudrost i snagu. Naše duhovne baterije bivaju tako ponovo napunjene, i mi dobijamo silu da drugima prikažemo Isusov predivan karakter. Dok marljivo tragamo za istinom putem proućavanja Biblije, Sveti Duh nam pomaže da shvatimo Božju volju i podstiče da dobru vest podelimo s drugima. Istinsko probuđenje u vezi je sa povećanim zanimanjem za proućavanje Biblije i podrazumeva silnu želju da se jevanđelje objavljuje rećima i delima službe.

Isus nas podseća: „Izići ći mnogi lažni proroci i prevariće mnoge“ (Matej 24,11.12). Lažni propovednici prevariće mnoge. Zlo će se proširiti i potpuno obuzeti mnoge ljude. „I izići će mnogi lažni proroci i prevariće mnoge. I što će se bezakonje umnožiti, ohladnjeće ljubav mnogijih“ (Matej 24,11.12).

Sotona koristi lažne čudesne znake, čuda i fizičke manifestacije da obmane ljude (2. Solunjanima 2,19-12). Bog, naravno, može činiti čuda, a i čini ih (Djela 2,22). Ipak, glavni cilj probuđenja nije korišćenje čuda, nego razvoj predivnog Hristovog karaktera u našem životu (Galatima 5,22.23) i čežnja da i drugima govorimo o Njemu. Što više volimo Isusa, to će veća biti i želja da objavimo Njegovu ljubav; i što više delimo s drugima Njegovu ljubav, to ćemo Ga više voleti.

ODGOVORITE

Zašto ne možemo zasnivati svoju veru samo na znacima i ćudima?

Jonata Bastian, Džurong, Singapur

SNAŽAN TEMELJ ZA DUHOVNO PROBUĐENJE

LOGOS (2. Dnevnika 34; Psalm 119,25.28.105; Matej 7,21-23; 1. Korinćanima 12; Galatima 5,16.22-25; 2. Timotiju 3,14-16)

Probuđenje spaslo narod (2. Dnevnika, poglavlje 34; 2. Timotiju 3,14-16)

Izrailjci su doživeli nekoliko probuđenja, a jedno od njih dogodilo se u vreme cara Josije. Kad mu je bilo 16 godina, počeo je da traži Boga i uprkos tome što je bio povezan sa bezbožnim carevima, odlučio je da unutar carstva ponovo oživi istinsko bogoslužje. Sa svojih 20 godina, otpočeo je da u Izrailju iskorenjuje idolopoklonstvo. U tu svrhu, popravio je „dom Gospoda Boga njegov“ (8. stih). Dok je radio na tome, sveštenik Helkija otkrio je knjigu Gospodjih zakona koje je Bog dao Izrailju preko Mojsija. Pošto je knjigu pročitao narodu, Josija se zavetovao Gospodu. I svi drugi zavetovali su se da će služiti Bogu.

Vekovima kasnije, apostol Pavle pisao je Timotiju o tome kako su Sveta pisma bila „napisana da pokažu ljudima kako se mogu spasti od svojih greha. Ima mnogo takozvanih svetih „spisa“ u svetu, ali jedino Biblija bezbedno ukazuje na put čovekovog izbavljenja... Samo Biblija otkriva kako ljudi mogu raskinuti okove grešnih navika i naći oproštaj kod Boga. Sledstveno tome, čovekova prva dužnost trebalo bi da bude da za sebe stekne razumevanje Biblije.“¹

Kad je reč o duhovnom probuđenju, nijedan temelj nije jači od Biblije.

Izbegavajte lažna duhovna probuđenja (Matej 7,21-23)

Mnoge su obmanuli samozvane crkvene vođe koji koriste svoje takozvane darove jezika, proroštva, isceljenja i ostala čuda da izazovu probuđenja. Lažna duhovna probuđenja oduvek su postojala. Isus o njima govori u Mateju 7,21-23; „Neće svaki koji Mi govori: Gospode, Gospode, ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca Mojega koji je na nebesima. Mnogi će reći Meni u onaj dan: Gospode, Gospode, nismo li u ime Tvoje prorokovali, i Tvojijem imenom đavole izgonili, i Tvojijem imenom čudesa mnoga tvorili? I tada ću im kazati: Nikad vas nijesam znao; idite od Mene koji činite bezakonje.“ Činjenica da Isus kaže da ih nikada nije znao „predstavlja dokaz da njihova učenja i čuda nisu u skladu sa Božjom voljom, niti su proizvod Njegove sile.“²

„Očigledno je na osnovu Pisma da činjenje čuda nije samo po sebi dovoljno ubedljiv dokaz da je na delu božanska sila. Najveće čudo danas i u večnosti jeste život preobražen prema božanskom obličju.“³

Ono što je neophodno za duhovno probuđenje (1. Korinćanima 12; Galatima 5,16.22-25)

Preko blagodati Božje, Sveti Duh oprema vernike izvesnim darovima za izgradnju i jačanje crkve – tela Hristovog. U 1. Korinćanima 12 čitamo o nekim od tih darova (videti takodje Rimljanima 12; Efescima 4; 1. Petrova 4, 10.11). „Duhovni darovi koje

Sveti Duh daje svakoj osobi jesu posebne sposobnosti koje treba upotrebiti za potrebe tela vernika...Postoje mnogi darovi, ljudi imaju različite darove, neki imaju više od jednog dara, i nijedan dar nije veći od drugog. Svi duhovni darovi potiču od Svetog Duha i svrha im je izgradnja Hristovog tela - Crkve.“⁴

Ostalo što je neophodno za duhovno probudjenje su rodovi Svetog Duha (videti Galatima 5,16.22-25; Rimljanima 5, 3-5; 1.Timotiju 6,11; 2. Timotiju 3,10). „lako je hrišćanski život u stvari činjenje (donošenje roda), to činjenje biće prazno i besmisleno ukoliko nije pokrenuto bivanjem. A to znači biti preobražen boravkom Duha Božjeg u nama, čiji je prvi zadatak da nas ubedi u greh, a potom nam daje pobjedu nad grehom i, konačno, ispunjava nas darom čudesnijim od svih, rodod Duha – koji je jedinom rečju, um Hristov.“⁵

Temelj duhovnog probudjenja (Psalam 119,25.28.105; 2. Timotiju 3,14-16)

Kad je reč o duhovnom probuđenju, nijedan temelj nije jači od Biblije – Božje Reči. Bez nje ne može biti duhovnog probuđenja. A Isus nam daje savršeni primer života utemeljenog na toj Reči. Njegov život bio je usredsređen na nju i pomoću nje suočavao se sa svakim iskušenjem (Matej 4, 1-10).

I u Starom i u Novom zavetu vidimo da je Božja Reč učila Božji narod mnogim divnim istinama. Danas te iste istine o pokajanju i Božjim planovima da obnovi sebi narod mogu se čuti i čitati skoro svuda u svetu. Moramo doći Božjoj Reči kao ovce koje traže hranu na zelenim pašnjacima (Psalam 23). Dobro je slušati druge ljude kako objašnjavaju reči Biblije ili propovedaju na osnovu nje. Međutim, te dve aktivnosti nikada ne bi trebalo da zamene samostalno čitanje i proučavanje Biblije.

Biblija nam daje principe u pogledu porodičnog života i o tome kako da pošteno radimo svoj posao. Biblija isto tako postavlja merilo o odnosu s našim Tvorcem i Spasiteljem. Kad iskreno proučavamo Bibliju da bismo se približili Bogu, iskusićemo istinsko duhovno probuđenje.

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da rastate u duhovnom smislu?
2. Koje mesto Biblija trenutno zauzima u vašem životu? Da li je čitate iz navike, ili nalazite vreme i tiho mesto kako biste dopustili da Božja Reč zaista postane deo vašeg života.

Viktor Džo Sinaga, Palembang, Indonezija

1 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, sv. 7, 2. izd, str. 344.

2 *Isto*, sv. 5, 2. izd., str. 359.

3 *Isto*

4 *Life Application Study Bible* (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1991), str. 2081.

Richard O'Fill, *The Fruit of the Spirit* (Nampa, Idaho.: Pacific Press, 2009), str. 14

„Čovek koji svoju veru zasniva na čudima ustanoviće da sotona može, putem neke vrste prevare, činiti čuda koja će delovati kao istinska čuda.“¹

„Zli anđeli su nam za petama u svakom trenutku... /Oni/ preduzimaju nove korake i čine čuda pred našim očima...

Neki će pasti u iskušenje da ta čuda prihvate kao da dolaze od Boga. Bolesni će biti isceljivani pred našim očima. Događaće se velika čuda. Jesmo li spremni za iskušenja koja nas očekuju kada sotona svoja lažna čuda bude prikazivao u još većoj sili? Neće li mnogi biti iznenađeni i uhvaćeni u tu zamku? Odstupajući od jasnih propisa i zapovesti Božjih i prahvatajući ljudske izmišljotine, mnogi se i nesvesno pripremaju da prihvate ta lažna čuda. Sada je vreme da se naoružamo za borbu koja nam uskoro predstoji. Vera u Božju Reč, kada se ona proučava uz molitvu i praktično primenjuje, biće naša zaštita od sotonine sile i učiniće nas pobednicima krvlju Hristovom.“²

**„Mora doći do
probuđenja i
reforme, pod
vođstvom
Svetoga Duha.“**

„Kad su ljudi lišeni Božjeg Svetog Duha, oni nisu u stanju da cene propovedanje Reči; ali kad sila Duha doirne njihovo srce, onda propovedi neće biti bez efekta. Vođeni učenjima Božje Reči, uz ispoljavanje Njegovog

Duha, i uz zdravu opreznost, oni koji prisustvuju našim sastancima steći će dragoceno iskustvo, i vrativši se svom domu, biće pripremljeni da vrše zdrav uticaj.“³

„Mora doći do probuđenja i reforme, pod vođstvom Svetoga Duha. Probuđenje i reforma su dve različite stvari. Probuđenje znači obnavljanje duhovnog života, oživljavanje sila uma i srca, vaskrsavanje iz duhovne smrti. Reforma znači reorganizaciju, promenu u idejama i teorijama, navikama i praksi. Reforma će doneti dobar rod pravednosti samo ukoliko je povezana sa oživljavanjem od strane Duha. Probuđenje i reforma treba da urade posao koji im je namenjen i u izvršenju tog zadatka moraju biti združeni.“⁴

Gomgom Simatupang, Džakarta, Indonezija

Selected Messages, knjiga 2, str. 52.

Testimonies for the Church, sv. 1, str. 302

Selected Messages, knjiga 1, str. 121.

Selected Messages, knjiga 1, str. 128.

Nije uvek lako da se u našem duhovnom životu ostvari probuđenje i reforma. Kad sam pozeleo da svakodnevno proučavam Bibliju, shvatio sam da je to teško, jer mi je cilj bio samo da proučavam svakoga dana. Dakle, promenio sam svoj prvobitni cilj i uključio sledeće. Nazvao sam to „plan probuđenja“:

Proveravajte sebe. Zamolite Boga da vam ukaže na aspekte vašeg života kojima je potrebno poboljšanje. Možda je to vaša loša navika da uvek kasnite u crkvu ili to što ne činite ništa da biste pomogli ljudima u nevolji. Napravite listu i zatražite od Boga da vam pomogne da se odlučite odakle da počnete i utvrdite na čemu bi, uz Njegovu pomoć, trebalo da poradite. Neka vaša molitva bude Psalam 139,23.

Budite praktični. U jednom trenutku u svom životu, odlučio sam da sledim plan čitanja Biblije redom. Međutim, to je potrajalo svega nekoliko dana. Zamolite Boga da vam ukaže na nešto što će, prilikom proučavanja, odgovoriti na vaše potrebe. Proučavanje nečega što vam je potrebno ili što vas zanima pomoći će vam da održite svoj svakodnevni molitveni život. No čak ćete i tada najverovatnije imati omaške. Tada pokušajte da se setite onoga što je Pavle napisao: „Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moć daje“ (Filibljanima 4,13).

Stvorite povoljno okruženje. Ja držim Bibliju pored laptopa u svojoj kancelariji. To me podseća da je čitam pre no što otpočnem da radim. Takođe čitam Bibliju na tablet računaru dok se autobusom vozim kući u večernjim satima. Postoje isto tako aplikacije Biblije za bilo koji tip elektronskog uređaja koji možda imate.

Budite dobar primer. Skloniji smo da vidimo ono negativno kod drugih nego ono što je negativno u nama samima. Stoga se pobrinite za sopstveno napredovanje, i pazite da ne kritikujete druge. Međutim, uvek je dobro razgovarati s drugima na prijateljski način, bez pretećeg tona o onome što je za vas delotvorno kad je reč o probuđenju i reformi.

Konačno, ne zaboravite da je proces probuđenja i reforme neprekidan proces. Finiš je Hristov povratak. Uvek tražite da vas On vodi.

ODGOVORITE

1. Zašto je značajno da prepoznate oblasti u svom duhovnom životu u kojima je potrebno poboljšanje?
2. Šta bi trebalo da kažemo ili učinimo kad nas ljudi u crkvi kritikuju čak i ako sami ne pružaju dobar primer?

Osvald Taroreh, Sibubur, Indonezija

Jedne noći gledao sam program na nekom hrišćanskom kanalu. Govorio je neki poznati pastor iz jedne harizmatične crkve. Tokom programa neprestano je isticao koliko je čudesno njegovo ulje za pomazanje. Tvrdio je da to ulje može da spase ljude od bolesti i ostalih opštih problema. Neki ljudi iz publike dali su svoja svedočanstva o tome kako im je ulje pomoglo. Dok sam slušao, u glavi su mi se rojila mnoga pitanja. Želeo sam da čujem šta on ima da kaže o Isusu, ali Ga on uopšte nije pomenuo.

Kako je program tekao, sve više su me zbunjivale neke od pastorovih izjava. Rekao je da hrišćani ne mogu da imaju problema i da će oni uvek biti obasipani blagoslovima i uspehom. Ipak, 2.Timoitiju 3,12 kaže nam da „svi koji pobožno hoće da žive u Hristu Isusu biće gonjeni“. Prema tome, naša patnja predstavlja dokaz da smo sjeđinjeni sa Isusom.

Kako je program tekao, sve više su me zbunjivale neke od pastorovih izjava.

Mnogi ljudi su fascinirani tim pastorom i njegovim uljem, te silno žele da se pridruže njegovoj crkvi. Oni su umorni i istrošeni i misle da je ono što on nudi najbrže i najlakše rešenje za njihove probleme. Jednog Božića otpočeo je svoju službu najavom da će svakom slušaocu pokloniti bočicu svog ulja za pomazanje. Isus je došao na ovaj svet kao beba da bi mogao biti naš Spasitelj. On je otpočeo svoju službu citirajući Božje reči kada Ga je Lucifer kušao u pustinji (Matej 4,1-11). Ne dopustimo da nas prevari ulje ovog sveta. Umesto toga, potražimo i nađimo isceljenje u lekovitom ulju Božje Reči, koju je izgovorio i po njoj živeo naš Spasitelj, Božji Sin.

ODGOVORITE

1. Zašto tako mnogo ljudi sledi lažna učenja?
2. Šta možemo saznati o Hristovom spasenju na osnovu čuda koja je činio?
3. Na osnovu čega možemo reći da ono što izgleda kao čudo zaista potiče od Boga?

Fric i Džojks Manurung, Džakarta, Indonezija

ZAKLJUČAK

Iako se hrišćanski život sastoji iz činjenja, ono će biti delotvorno samo ako je motivisano Duhom Božjim koji boravi u nama. Postoje različite vrste rodova, ali njih razdeljuje isti Duh. Biblija je Bogom nadahnutu i može da nas učini mudrim za spasenje verom u Isusa Hrista, ona je korisna za učenje, ukoravanje, popravljavanje i obučavanje u pravdi. Ali pošto živimo Duhom, idimo i u korak s Njim. Brinete jedino o sopstvenom napredovanju i pazite da ne kritikujete druge. Uvek tražite vođstvo Svetoga Duha.

RAZMOTRITE

- Stavite polaroidne naočare za sunce. Izadite napolje i pogledajte u stakla nekih kola. Koliki je deo unutrašnjosti kola vidljiv sa sunčanim naočarima a koliki bez njih? Kad svetlost pri kraju dana oslabi, stavite žute bezbednosne naočare i ponovite vežbu. Uočite razlike u onome što vidite. Kako nam to pomaže da razumemo pojam razaznavanja?
- Proučite dijagram „Optičke staze od sočiva preko ogledala do vizira“ (<http://imaging.nikon.com/history/basics/01/01.htm>). Kod digitalnih kamera napajanje strujom je veoma bitno. Za svaki napajani sistem digitalnih kamera s jednim sočivom, navedite što je moguće više dodatnih specifičnih komponentata: senzori, mehanika, informativni ekran, kompjuter ugrađen u kameru, dopunski svetlosni izvori. Sada razmislite o svemu ovome u svetlu 1.Korinćanima 12.
- Pročitajte uputstvo za upotrebu kola/motorcikla/bicikla i propise za vožnju u mestu gde živite. Koliko ćete dobro voziti svoje vozilo ukoliko zapamtite uputstva iz tih publikacija? Šta je potrebno da bi se negde putovalo? Kakvu ulogu uputstvo za upotrebu i uputstvo za vožnju igraju u tom procesu? Uporedite to sa čitanjem Biblije i potrebom da se slede njena uputstva.
- Zviždite ili okačite negde komplet cevčica koje na povetarcu proizvode melodiju. Slušajte muziku i razmišljajte o tome kako se ta aktivnost uklapa u ono što čitamo u Jovanu 3,5-8.
- Kupite uzbrano cveće i podelite ih u tri jednake grupe. Jednu grupu stavite u vodu. Ostala dva buketa stavite u vaze bez vode. Posle dva sata uporedite svežinu cvetova u različitim vazama. Dodajte vodu u drugu vazu. Uočite kojom će brzinom ti cvetovi oživeti. Dodajte vodu i u treću vazu pošto utvrdite da druga grupa izgleda bolje. Šta se događa s trećim buketom cveća? Uporedite delovanje vode s načinom na koji razboritost i Sveti Duh funkcionišu u životu jednog hrišćanina.

POVEŽITE

Chambers, Oswald, *My Utmost for His Highest* at <http://utmost.org/>. Potražite „discernment“.

Džil Bansen, Oberrn, Vašington, SAD

Pouka 9

Od 24. do 30. avgusta 2013.

Rezultat probuđenja

*„Jer i Onaj koji osvećuje, i oni koji se osvećuju, svu su od jednoga, zaradi toga uzroka ne stidi se nazvati ih braćom“
(Jevrejima 2,11).*

24. avgust 2013.

„ŽELEO BIH DA STE...“

UVOD (Jevrejima 2,11)

Su

„Obećavam da ću se promeniti! Samo mi daj priliku!“ Koliko su puta te kratke rečenice proizvele neki odnos na izdisaju? Ja sam izgovarao ove reči kad moja devojka ne bi mogla više da podnese kako su stvari išle. U očajanju, jedva bih ih izgovorio, nadajući se da će one dopreti do njenog srca. I to je više puta pomoglo. Ali posle uzdaha olakšanja, nastavljao sam da radim po svome sve dok se naša veza nije najzad okončala.

Zabavljanje prethodi braku. Isusov drugi dolazak opisan je kao svadba. „Eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret“ (Matej 25,6). Ali znate li kako je Isus opisao naš odnos s Njim u ovo vreme? „Znam tvoja djela da nije si ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć!“ (Otkrivenje 3,15). On nije mogao biti precizniji. Danas su mnogi hrišćani negde na sredini. Imamo listu svetovnih pesama na svom ajpodu i vulgarnosti ovog sveta na svom jeziku. Ali sedmog dana pevamo pesme hvale Bogu i držimo propovedi. Naš način života ne razlikuje se mnogo od osobe pokraj nas. Ne volimo uopšte da štrčimo. Želimo da se ponašamo kao da smo samci, a istovremeno mislimo da smo u vezi sa Isusom.

Koliko ste se promenili od kad ste se susreli sa Hristom?

Koliko ste se promenili od kad ste se susreli sa Hristom? Prijatelj mi je jednom nešto rekao, što me je stvarno zapanjilo: „Gledam unazad i konstatujem da nisam više ista osoba kakva sam bio juče ili pre dva dana, zato što svakog dana rastem u Hristu.“

To izvesno nije bio moj slučaj u protekloj godini. U stvari, moj odnos sa Hristom prilično stagnira u poslednje vreme. Možda je vreme da vi i ja preduzmemo sledeći korak: *reformu*. Mi verujemo u Isusa, ali sada moramo da Mu potčinimo one oblasti svog života u koje Mu nismo dozvoljavali da uđe, oblasti u kojima smo želeli da postupamo kao da smo samci (videti Otkrivenje 3,20).

Stih za danas glasi: „Tako sada Isus i oni koje On posvećuje imaju istog Oca“ (Jevrejima 2,11, engl. prev. NLT). Šta se isprečilo na putu između vas i Boga? Razmislite o tome dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu. Imajte na umu da reči sadržane u ovoj pouci nemaju moć u sebi i po sebi da vas promene. Jedino Božja Reč može to da učini. Stoga čitajte biblijske stihove! I molite se da ove sedmice ta Reč oživi vaš odnos sa Isusom.

Maks Giron, Rosvil, Merilend, SAD

TREBA DA ZNATE SVOJ PVR /PROBUĐENJE, VASKRSENJE, REFORMA/

Priče Solomunove 20,27; Rimljanima 6,5; 1. Korinćanima 15,17.31; 2. Korinćanima 5,17; Galatima 2,20; Efescima 4,22-24; Kološanima 1,25.26; Otkrivenje 3,15-20

Svetla se gase i gust sloj tišine spušta se na slušaoc. Na pozornici se pale svetla i srce vam snažno udara. Elegantna silueta pevača lagano se uspravlja dok počinje uvodna muzika za njegovu najpopularniju pesmu. Najzad, on eksplozivno stupa u akciju; njegov glas dotiče vaše srce. Kao da se neka nova energija kreće arenom, neki novi život. Ne možete da čujete svoje misli dok njegova muzika oživljava publiku. On je tako pun života. Čak i njegova senka odiše životom.

Nekoliko dana kasnije, sedeći u mnogo manjoj, ne tako živahnoj publici, vi se borite sa snom. Neko već trideset minuta govori jednoličnim glasom, i da nije nekih ljudi odevenih u crveno, a nema ni kovčega, pomislili biste da ste na sahrani. Gledate unaokolo. Oni koji ne spavaju zabavljaju se video igrom Angry Bird. Oni sa otvorenim Biblijama nisu okrenuli stranicu od uvodnog stiha. Čudite se zašto je tako mnogo ljudi nezainteresovano. A onda se pitate da li je hrišćanstvo otišlo s Hristom u grob, ali je propustilo da s Njim i vaskrsne.

Probuđenje (1. Korinćanima 15,17.31; Otkrivenje 3,15-20)

Život je pozornica, uvek u saglasju, a publika je univerzum.

Mnogi ljudi tvrde da se Pavlovo „svakodnevno umiranje“ odnosi na potpuno probuđenje. Ali nije dovoljno samo držati se onoga „Nemoj“, voditi računa o zdravoj ishrani, i uzdržavati se od lakomisenih zabava. „A ako Hristos ne usta, uzalud vjera vaša: još ste u grijesima svojijem“ (1. Korinćanima 15,17) Ako samo učestvujemo u Njegovoj smrti, Crkva se pretvara u pogreb. To možda objašnjava zašto mnogi napuštaju Crkvu. Hristova smrt dovodi nas do groba i umiranja sebi. Ali da li nas Njegovo vaskrsenje budi na novi život u Njemu? Upravo to znači biti mlak. Mnogi od nas su samo hladni leševi koji žive u grobu, odvojeni od sveta.

Vaskrsenje (Priče Solomunove 20,27; Rimljanima 6,5; Kološanima 1,25.26)

Vaskrsenje znači da jedna osoba postaje ponovo kompletna. To je Hristos koji boravi u nama, traga za našim unutrašnjim bićem i čisti nas ognjem Svetog Duha. Posle pada, čovečanstvo je izgubilo prirodnu naklonost prema Duhu. Otuda Gospod i želi da zapali fitilj našeg duha kroz Njegovo vaskrsenje. Kad Ga potpuno prihvatite, On ne nastavlja da kuca na vaša vrata. Umesto toga, On ulazi, seda kraj vas za sto i dodaje vam slanik. Pošto vaskrsnete, život ne može nikada više biti isti, zato što ste sada sa Hristom i On vas svakodnevno preobražava.

Reforma (2. Korinćanima 5,17; Galatima 2,20; Efescima 4,22-24)

Kad ste razapeti s Hristom i ustali iz groba greha, sledi reforma. Ona se sastoji u svakodnevnom umiranju i vaskrsavanju. Bog neprestano radi na nama i neće se zaustaviti sve dok se posao ne završi. Njegov um je sada naš um, i privlači nas ono što je večno. Naše naklonosti i misli usmereni su na nebeske ideje i koncepte. Ljudi ovog sveta nisu više stranci. Umesto toga, oni su braća i sestre koji očekuju da saznaju Koga mi to znamo. Mi imamo dužnost da svima ukažemo na Hrista. A sve što kažemo ili učinimo postaje naša misija. Svaki dan je neka vrsta avanture, zato što ne znate gde će vas Duh odvesti, ili koga će Duh staviti na vaš put. Ljudi će uočiti da vi, svojim prisustvom, činite taj deo sveta boljim mestom. Reforma kao rezultat probuđenja konačno postaje stvarna.

Da, život je pozornica, uvek u saglasju, a publika je univerzum – anđeli kao i ljudski rod. Svet misli da ste vi umetnik izvođač, ali vi ste samo u pozadini da biste istakli Njega – Mesiju.

ODGOVORITE

1. Potražite filmove, slike, pesme, itd. o Hristovoj službi i vaskrsenju. Gde se nalazi naglasak? Zašto mislite da je to slučaj?
2. Kako planirate da iskusite vaskrsli život?
3. Čitajte Jovan 11,1-44. Zamislite da ste Lazar. Kako biste živeli posle svog vaskrsenja? Kako vam vaš odgovor pomaže da shvatite kako da danas živite životom reforme?

Kranci Bursikvot, Orlando, Florida, SAD

„Iskustvo crkve u Efesu u početku je bilo obeleženo dečjom jednostavnošću i žarom. Vernici su se iskreno trudili da poslušaju svaku Božju reč, a njihov život otkriva je usrdnu, iskrenu ljubav prema Hristu. Radovali su se što mogu da ispunjavaju Božju volju i zato što je Spasitelj u njihovim srcima našao svoje trajno boravište. Ispunjeni ljubavlju prema svom Otkupitelju, proglasili su zadobijanje duša za Njega svojim najvišim ciljem. Nisu ni pomišljali da dragoceno blago Hristove blagodati zadrže za sebe. Bili su svesni važnosti svog znanja i, pošto im je bila poverena vest: „Na zemlji mir, među ljudima dobra volja“, plamteli su željom da tu radosnu vest odnesu do najudaljenijih krajeva sveta. Svet je morao da vidi da su zaista bili sa Isusom. Tako su grešni ljudi, pošto su se pokajali i dobili oprostjenje, pošto su se očistili i posvetili, nastojanjem Božjeg sina postali Božji saradnici.“¹

Bog nas poziva na reformu... radi naše hrišćanske porodice.

Kad ste prvi put zavoleli Isusa, želeli ste pre svega da drugima govorite o Njegovoj dobroti. Bili ste beba i gugutali „Isus te voli!“ svakoj osobi s kojom ste dolazili u dodir. Međutim, bebe hrišćani rastu i odjednom ustanove da su rastrzane između legalizma i slobode, a oslobađajuća moć Hristove ljubavi kao da nije više tako delotvorna kakva je nekada bila.

„Ali posle izvesnog vremena prvobitna revnost vernika i njihova ljubav prema Boga i prema bližnjima počele su da nestaju. Hladnoća se i neosetno uvlačila u crkvu. Pojavile su se nesuglasice, i oči mnogih nisu više gledale u Isusa kao u Začetnika i Svršitelja vere. Mnoštvo ljudi koji su savesnom primenom istine u životu vernika mogle biti osvedočeno i obraćeno, ostalo je neopomenuto.“²

Kad izgubimo iz vida šta zaista znači biti hrišćanin, naš hod sa Bogom biva ugrožen, a isto tako i hod naše braće i sestara. Bog nas poziva na reformu, ne samo nas radi nego i radi naše hrišćanske porodice. „Nosite bremena jedan drugoga i tako ćete ispuniti zakon Hristov“ (Galatima 6,2).

ODGOVORITE

1. Šta je uzrok opadanja revnosti vernika? Kako možemo pomoći novim vernicima da sačuvaju plamen ljubavi za Hrista?
2. Razmislite o praktičnim načinima nošenja tereta braće i sestara u Hristu.

Garison, Karl Hejes, Atlanta, Džordžija, SAD

1 *Dela apostola*, str. 578.579. orig.

2 *Testimonies for the Church*, sv. 6, str. 422

Car Josija stupio je na presto kad mu je bilo osam godina (2. Dnevnika 34,1). Mora da je bio izložen snažnom pritisku, dok je rastao, kako bi zadržao *status quo*. Ipak, kad je napunio 16 godina, odlučio je da se suprotstavi postojećim normama tako što će slediti Božju volju (2. Dnevnika 34,3). Pošto je Juda još uvek bio pod vlašću Asirije, „Josija se, vraćanjem Jehovi... udaljavao od nametnute zavisnosti Asiriji i njenim bogovima“. Isto tako, Josija je došao na vlast u vreme političkih nemira jer je njegov otac prethodno bio ubijen (2. Carevima 33,24.25). Ipak, uprkos strahu od asirske vojske i od ubistva, on je odlučio da sledi Boga.

Njegovo srce udaralo je u ritmu pulsa reforme.

Josijino lično duhovno probuđenje ispoljilo se u vidljivim aktivnostima kad je počeo da čisti Judu od lažne religijske prakse. Umesto da reformu ograniči samo na sebe, on je stupio u akciju i uništio idole na čitavoj svojoj teritoriji. Tako saznajemo da nas probuđenje navodi da promenimo svoje navike, da uklonimo idole iz srca i da dođemo bliže Gospodu.

Šest godina pošto je Josija počeo da uništava idole, otpočeo je da popravlja i Božji hram (2. Dnevnika 34,8). U tom periodu, sveštenik po imenu Helkija pronašao je „Knjigu zakona Gospodnjega“ (2. Dnevnika 34,14). Pošto ju je pročitao, Josija je okupio sve istaknute ljude u Judinoj zemlji kako bi i oni čuli zapovesti Gospodnje. Ovo je dovelo do reforme u celom narodu, kakva nije viđena u Judi stotinama godina.

Tokom celog Josijinog života, Juda se držao Božjih zapovesti (2. Dnevnika 34,33). „Iako je umro sa svojih 39. godina, Josija je zapamćen kao Judin najveći car.“ Njegovo srce udaralo je u ritmu pulsa reforme, pružajući nam primer koji bi trebalo i danas da sledimo. Pođimo njegovim tragom i promenimo svet.

ODGOVORITE

1. Šta nas Josijino iskustvo uči o ulozi koju ljudi na vlasti imaju kad je reč o duhovnosti Božjeg naroda?
2. Šta na osnovu Josijinog iskustva možemo naučiti o ulozi Biblije u sprovođenju reforme?

D. Luk Gonzales, Riversajd, Kalifornija SAD

1 D. R.W. Wood and I. Howard Marshall, *New Bible Dictionary*, 3. izd. (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1996), str. 614.
2 *Holman Illustrated Bible Dictionary* (Nashville, Tenn.: Holman Bible Publishers, 2003), str. 956.

„Drugo iskušenje ne dođe na vas osim čovječijega; ali je vjeran Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će učiniti s iskušenjima i kraj, da možete podnijeti“ (1. Korinćanima 10,13).

Bog želi da nam pomogne u procesu reforme. On nas ne ostavlja da se sami borimo. Ali postoji nešto što mi moramo učiniti da bi On mogao da nam pomogne. U daljem tekstu su načini na koje možemo da krenemo i dopustimo da Bog radi.

Tražite Božje vođstvo (2. Dnevnika 20,3-12). Amonci i Moavci došli su zajedno da se

On će doći tačno na vreme.

bore protiv Jocasata i Izrailjaca. Koliko se često i mi suočavamo sa naizgled nesavladivim situacijama? Josafat se suočio s takvom jednom okolnošću i on je, također, sasvim prirodno bio uplašen. Međutim, Sveto pismo kaže da on „obrati lice svoje da traži Gospoda, i oglasi post po svoj zemlji Judinoj“ (3.stih). Moramo najpre uvideti da ne postoji ništa u našem životu što Bog ne bi mogao da razume. Zatim, treba odlučno da zatražimo Njegovo vođstvo kako bi nas proveo kroz takve situacije.

Čekajte da čujete Božji glas (2.Dnevnika 20,13). Živimo u jednom nestrpljivom društvu. Ne želimo da čekamo na bilo šta, uključujući Boga. Pošto su Josafat i Izrailjci zatražili Gospodnje vođstvo, Sveto pismo kaže da su „stajali pred Gospodom“. Kad potražimo da nas On vodi, treba da sačekamo Njegov odgovor. On će doći tačno na vreme.

Neka Bog vodi vaše bitke (2.Dnevnika 20,15-17). Josafat i Izrailjci strpljivo su čekali da Bog odgovori. No Bog je učinio mnogo više nego što su očekivali. On je obznanio i Josafatu i Izrailcima da će se On boriti u njihovoj bici. Koliko bi nam samo život bio lakši kad bismo jednostavno prepustili Bogu da vodi naše svakodnevne borbe protiv greha? Pozoivimo se na obećanje iz Rimljanima 8,31: „Ako je Bog s nama, ko će na nas?“

ODGOVORITE

Šta znači čekati pred Gospodom? Da li to doslovno znači stajati ispred oltara dok nešto ne „čujemo“, ili to znači biti aktivan dok čekamo? Objasniti svoj odgovor.

Kako znamo da smo čuli Gospodnji glas? Kako nam Bog govori?

Čarls Kamak, Fort Vejn, Indijana, SAD

Izlečenje od bolesti nastale usled pogrešne ishrane podrazumeva borbu protiv samog sebe. Znam to dobro, jer sam vodila takvu bitku i još uvek je vodim. Pokušavam da u hrani ne vidim neprijatelja a ni sredstvo za „utehu“. Pokušavam da ne zavidim „lepim“ devojkama. Pokušavam da ne mrzim ono što vidim kad se pogledam u ogledalo. Nastojim da ponovo dobijem kontrolu nad svojim umom i da se oslobodim čini koje je sotona bacio na mene.

Reforma je isto tako borba protiv samog sebe. Ona znači promenu onoga što je učinjeno pogrešno ili rđavo, i dovođenje u bolje stanje. Ona obuhvata misli, navike i način života koji su bili loši i moraju se preobraziti nabolje. Ja doživljavam reformu u svom oporavku od bolesti usled nepravilne ishrane – moj fizički izgled i navike u jelu bili su užasni i moraju se preoblikovati u nešto dobro. Međutim, to je u emocionalnom pogledu mučna borba, koja iziskuje promenu negativne slike o sebi koja je godinama poput gnojne rane i koje je teško osloboditi se. Često sam se osetila usamljenom u toj borbi i pitala se da li ću ikada doživeti pobedu.

Car Josafat se možda isto tako osećao dok su neprijatelji nastupali protiv Jude. Priznao je Bogu da su Izrailjci nemoćni da im se suprotstave. Tako on „obrati lice svoje da traži Gospoda“, izjavljujući: „Niti mi znamo šta bismo činili, nego su oči naše uprte u Te /u Boga/“ (2. Dnevnika 20,3.12). Uprkos strahu, Josafat se pouzdao u Boga. Od nje-ga, kao cara, očekivalo se da vlada situacijom i da ispoljava nepokolebivu hrabrost, ali je on ponizno priznao nesigurnost i slabost. Baš zbog tih trenutaka ranjivosti, Bog je kazao Josafatu i Izrailjcima da se ne plaše: „Jer nije vaš rat nego Božji“ (15. stih).

Bitka je Božja, a ne naša.

U borbi koja uključuje reformu misli i navika, možda se osećate kao Josafat – uplašeni, nemoćni, nesigurni. Možda mislite da niko ne razume koliko patite i nastojite da se promenite. Možda se osećate kao da ste sami u borbi protiv sebe. Dobro to znam, jer sam se i ja tako osećala. Ali umesto da dozvolimo takvim osećajima da nas obuzmu, možemo potražiti Gospoda i pouzdati se u Njega. Bitka je Božja, a ne naša. Jedino kad dopustimo da On vodi, možemo zadobiti pobedu nad sobom i steći iskustvo reforme.

ODGOVORITE

- Knjiga Otkrivenje nudi izvestan broj obećanja u vezi sa reformom. Vidite Otkrivenje 2,7.11.17.26-28; 3,5.12.21. Šta ovi tekstovi znače vama lično?

Čelsi Kalumpiano, San Antonio, Teksas, SAD

ZAKLJUČAK

Kao i svaki drugi blizak odnos, hrišćaski život iziskuje promenu – koja se često naziva „reformom“. Takva promena je stvarna i vredna truda jedino ako vi zaista dopustite da ona vaš život učini drugačijim. Doživljavanje sile Hristovog vaskrsenja vodi preobražaju i svakodnevnom rastu. Car Josija je poveo Judu u promenu ponašanja koja su bila simptomi njihovog udaljavanja od Boga. U Izrailju, car Josafat tražio je Boga i sačekao da Bog odnese obećanu pobedu. Ovi i drugi biblijski primeri obezbeđuju nam sredstva za sprovođenje reforme u sopstvenom životu.

RAZMOTRITE

- Potražite reč *reforma* u nekoliko različitih izvora. Odaberite svoju neistorijsku definiciju i odštamajte je na nekoj karti ili lepljivoj hartiji za beleške. Potom je postavite na neko mesto gde ćete je često viđati.
- Navedite elemente po kojima vaš odnos sa Isusom liči (ili bi trebalo da liči) na zabavljanje. Onda navedite elemente po kojima je on (ili bi trebalo da bude) poput braka.
- Sastavite akrostih iznalaženjem reči ili izraza u pouci za ovu sedmicu, koji počinje svakim uzastopnim slovom reči *reforma*.
- Napravite listu ili zbirku pesama koje se odnose na promenu i preobražaj u hrišćanskom životu. Tokom sledeće sedmice, uz molitvu, slušajte jednu ili više pesama svakoga dana.
- Uporedite ličnu promenu/reformu sa zajedničkom promenom/reformom cele crkve. Šta je neophodno da bi se ostvarilo i jedno i drugo?
- Zatražite od pet prijatelja koji su u braku da vam navedu dve promene koje su morali da učine u kontekstu odnosa s njihovim supružnikom. Razmotrite kako bi se te promene mogle povezati sa duhovnom reformom.
- Pročitajte parabolou o Izrailju koja se nalazi u Jezekilju 16. Napišite savremenu parabolou koja izražava Božju želju da Mu se predamo svim srcem.

POVEŽITE

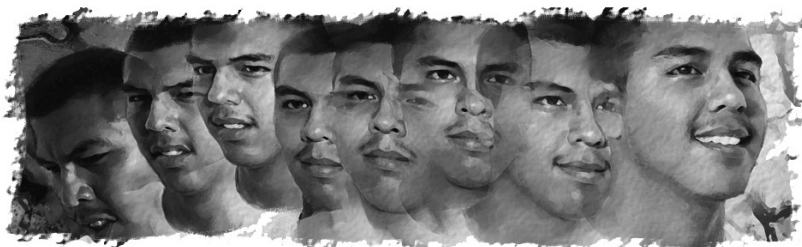
Brother Lawrence, *The practice od the Presence of God*.

Don C. Schneider, *One Heart Rejoicing: The Difference Jesus Makes*.

Šeron Rajt, *Silver Spring, Merilend, SAD*

Pouka 10

Od 31. avgusta do 6. septembra 2013.

Reforma – Spremnost na rast i promenu

„A on daje veću blagodat. Jer govori: Gospod suproti se ponositima, a poniženima daje blagodat. Pokorite se, dakle, Bogu a protivite se đavolu, i pobjeći će od vas“

(Jakov 4,6.7).

Na koliko ste bogoslužjenja prisustvovali u svom životu. Koliko ste propovedi odslušali? Koliko vas je tih bogoslužjenja i propovedi dirnulo do suza? Uvek se sećam jednog posebnog duhovnog odmora od pre dve godine. Propovedi su bile najdirljivije od svih koje sam ikada čula. Neki od moji prijatelja takođe su prisustvovali tom događaju i Sveti Duh ih je isto tako pokrenuo. Kad se taj boravak završio i više nismo mogli da se sastajemo tako često koliko bismo želeli, odlučili smo da organizujemo konferenciju putem kompjutera svakog četvrtka uveče, da bismo se zajedno molili. Tom prilikom često smo se molili kao u lancu – prva osoba molila se sa drugu, druga za treću, itd. To iskustvo ne samo da nas je uzajamno zbližilo nego se svako od nas još više približio Bogu.

**Kad tražimo Isusa,
On nas ispunjava
svojim prisustvom.**

Medjutim, naš lanac molitve trajao je samo nekoliko meseci. Verovatno ste i vi imali slična iskustva. Često, kad dođe do probuđenja, nešto se u nama pokrene. Izvesno vreme puni smo revnosti, ali onda revnost počinje da splašnja. Zašto se to događa?

Smatram da to dolazi otuda što zaboravljamo da uz probuđenje mora da ide i reforma. Uzmimo za primer Isusove učenike. Oni su provodili mnogo vremena s Njim, ali ponekad su postupali tako kao da Ga nikada nisu sreli (Matej 20,20-28). Njihov karakter promenio se tek pošto su iskusili reformu, tek pošto su se u potpunosti predali Njemu. Kad tražimo Isusa, On nas ispunjava svojim prisustvom i daje nam silu preko Svetog Duha. Kad su ulenici potražili Hrista svim svojim srcem, On im je poslao Svetog Duha da promeni njihova srca i da im da snagu za propovedanje jevanđelja. Oni su prihvatili ono što im je ponuđeno i to podelili sa svetom. Upotrebili su darove koje im je Bog dao, tako da i drugi ljudi mogli saznati za Hristovo spasenje i ljubav.

Čak i danas Bog radi u nama da činimo ono što Mu je ugodno. Imajte to na umu tokom ove sedmice dok budete proučavali o spremnosti za rast i promenu. Imajte to na umu i dok proučavate o reformi – duhovnoj promeni koja nam je svima potrebna.

Ivana Vratarić, Cerna, Slovenija

TREBA DA VOLITE TE SAMARJANE!

DOKAZ (Luka 9,51-56)

Ne

Samarjani su bili „šizmatična grupa“ za Jevreje. Ta grupa boravila je severno od Judeje i južno od Galileje, u neprijateljskoj napetosti sa jevrejskim susedima. Isusov stav prema toj prezrenoj grupi bio je radikalno oprečan stavovima onog vremena.¹ Samarjanski hram bio je sagrađen na brdu Garizimu (verovatno tokom 5. veka pre Hrista) i postao centar samarjanskog bogoslužjenja. Netrpeljivost između Samarjana i Jevreja nastavila se i u novozavetnom periodu (Jovan 4)...² Kao i u savremenim uslovima etničkih, religijskih ili političkih tenzija, svaka strana bila je sigurna da je njena ozlojeđenost opravdana. Gnev ih je sprečavao da iz Božje perspektive i u skladu s Njegovom voljom gledaju na međusobne odnose. Nivo njihovog uzajamnog prezira očigledno se ispoljio kad su neki Jevreji besno napali Isusa, nazivajući ga Samarjaninom opsednutim demonima (Jovan 8,48). Ipak, Isus nije dozvolio da Ga suprotstavljanje omete. U jednom trenutku, On je čak nastojao da misli Jevreja i Samarjana usmeri ka Nebu, pričajući im parabolu u kojoj Samarjanin pokazuje pravu prirodu Božjeg zakona (Luka 10, 25-37).

Bog je još uvek u stanju da pogodi u samu srž problema.

Shvatiti kulturalni kontekst ovog događaja znači razumeti koliko je iznošenje takve priče u stvari moglo delovati zapaljivo. Kao kad bi danas neki uticajan čovek jevrejskom verskom učitelju ispričao priču čiji je glavni junak Palestinac.

Bog je još uvek u stanju da pogodi u samu srž problema i pokaže nam kakvim smo duhom zapravo motivisani. Mi treba samo da budemo voljni da promenimo svoje usmerenje. Reakcija učenika na uvredu otkrila je njihovu potrebu za reformom i rastom. Trebalo je da spremno napuste sve što je bilo u neskladu sa Božjim carstvom i samim tim izazivalo raspre i razdor. Koliko smo mi voljni da dopustimo Svetom Duhu da nam pokaže kada je potrebno da promenimo pravac?

ODGOVORITE

1. Koliko ste voljni da dopustite Bogu da vas odvoji od bilo čega što vas sprečava da rastete?
2. Koje se opasnosti za delotvorno hrišćansko svedočenje kriju u preteranom ispoljavanju pobožnosti i netrpeljivosti prema drugačijem mišljenju?

Megan Hendrikson, Berat, Albanija

1 Walter A. Elwel, *Tyndale Bible Dictionary* (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2001), str. 1154.
2 Isto, str. 654.

Prvi koraci (1. Jovanova 2,1-9)

U životu svake mlade ptice postoji trenutak kad ona odleće iz gnezda. Danima ona posmatra svoje roditelje kako doleću i odleću. Konačno, ona više ne može da suzbija nagon za letenjem. I tako, ona raširi krila. Da li će poleteti, ili pasti na zemlju? Neke ptice ne uspevaju, dok su druge uspešne. Ima trenutaka kad svi mi pre padamo umesto da se vinemo u visinu. Ali Bog nas podiže kao otac pun ljubavi koji uči svoju decu da stalno pokušavaju. Što više vremena budemo provodili s Njim, to ćemo biti voljniji da rastemo i da se menjamo. I tada ćemo Mu više biti nalik, jer smo naučili nešto čemu samo On može da nas nauči.

Dopreti do drugih (Luka 9,1-6)

Pre nego što će otići u Jerusalim, Isus je poslao dvanaestoricu da sami objavljuju jevanđelje o Božjem carstvu u selima i gradovima. Tako su oni odleteli iz gnezda, da bi ojačali svoja krila i rasli u Hristu. „To je efikasno delovalo... Nagnalo je učenike da se oslone na Božju silu, a ne na sopstvene mogućnosti – oni nisu nosili neke spoljne simbole autoriteta, sem unutrašnje sile koju im je dao Hristos.“

Odbacivanje uči poštovanju (Luka 9,51-56)

Po povratku učenika s misionarskog putovanja, približilo se vreme da Isus ode u Jerusalim kako bi mogao „da bude uzet na nebo“ (Luka 9,51 - engl. prev. NIV). A da bi stigao u Jerusalim, putovaće kroz Samariju. Tako je unapred poslao glasnike da

**Bog nas voli
takve kakvi smo,
ali je Njegova
ljubav suviše
velika da bi nas
ostavio tu gde
jesmo.**

Mu tamo pripreme mesto za odmor tokom putovanja. Ali niko u Samariji nije bio spreman da Mu poželi dobrodošlicu, zato što je samo bio u prolazu, a nije planirao da tu i boravi. To je razljutilo Jakova i Jovana, pa su upitali Isusa da li želi da oni prizovu oganj sa neba na Samarjane. Isus je, međutim, kazao ne, i ukorio ta dva učenika. On je poštovao pravo Samarjana da Mu uskrate mesto za odmor.

Pravo da biramo je dar od Boga koji On izuzetno poštuje. Isus se nikada ne nameće drugima. Umesto toga, On je ljubazan i strpljiv. Upravo ta ljubaznost i strpljenje podstiču reformu i rast u Hristu.

Nema sigurnijeg dokaza da nas vodi loš duh nego kad želimo da povredimo ili uništimo one koji nam se suprotstavljaju, ili kad inistramo da neko prihvati Isusa kao svog Spasitelja. Jakov i Jovan propustili su da shvate da je Isus došao da spase sve ljude. S druge strane, Isus je razumeo zašto su Ga Samarjani odbacili i imao sažaljenja prema njima.

Žetva (Djela apostolska 8,4-8; 14-17)

Pošto se Isus vratio na Nebo i kamenovanje Stefana raspršilo prve učenike, Filip je otišao u Samariju. Tamo je lečio bolesne i isterivao demone, i ljudi su se radovali. Slušali su njegovu vest i prihvatili je.

Kad su Petar i Jovan čuli za to, otišli su u Samariju da polože ruke na nove vernike. Jedva možemo i zamisliti šta je u tom trenutku prolazilo Jovanu kroz glavu. Onaj isti čovek koji je nekada pozeleo da uništi deo Samarije što nije dozvolila Isusu da tu prenoći, sada dolazi u Samariju da propoveda jevanđelje. Čuo je Isusa kako priča parabolom o milostivom Samarjaninu. Video je kako Isus isceljuje jednog Samarjanina od gube. Tako su naučili da se Samarjani u stvari i ne razlikuju od njih samih. Ljubav koju je Spasitelj ispoljio prema onima koji su Ga nekada mrzeli, srušila je prepreke i izmirila neprijatelje.

Rast (Filipljanima 2,12-16)

Poput baštovana koji sadi sitno seme i brine o njegovom razvoju, Bog nas oblikuje da bismo postali divni hrišćani. Promena nam je neophodna da bismo rasli. Ako seme ne proklija, ako ne raste, ono će istruliti. Bog nas voli takve kakvi smo, ali je Njegova ljubav suviše velika da bi nas ostavio tu gde jesmo. Postoje trenuci u životu kada ne znamo kuda da idemo ili šta da radimo. U takvim situacijama, potrebno je da se prisetimo kako nas je Bog vodio u prošlosti, i onda da se pouzdamo u Njega da nas vodi i u budućnosti. Najgore što možemo učiniti jeste da samo sedimo i čekamo. Često će izgledati kao da nas je Bog ostavio, ali ne bi trebalo da očajavamo. Brižni roditelji znaju da uprkos svojoj ogromnoj ljubavi prema deci, moraju dopustiti da ona žive sopstveni život. Potrebno im je da sama rastu. Bog će uvek biti tu za nas, ali on neće umesto nas živeti naš život. Jedino istinska ljubav može da pusti čoveka i da ima vere da će vam se osoba koju volite vratiti.

ODGOVORITE

1. Kako možete videti Božju dragu ruku na delu u vašem životu? Kako vas On podiže kad padnete?
2. Opišite sebe kakvi ste bili pre pet godina. Možete li sada da vidite stazu kojom je, po Božjoj volji, trebalo da krenete? Koliko ste porasli od tada?

Ivica Frančeski, Maruševac, Hrvatska

„Obećanje o Svetome Duhu nije ograničeno ni na doba ni na rasu. Hristos je izjavio da će božanski uticaj Njegovog Duha biti s Njegovim sledbenicima sve do kraja. Od dana Pedesetnice do današnjeg vremena, Utešitelj je bio poslan svima koji su se potpuno predali Gospodu i Njegovoj službi. Svima koji su prihvatili Hrista za svog Spasitelja, Sveti Duh je dolazio kao Savetnik, Onaj koji posvećuje, Vodič i Svedok. Što su učenici pažljivije sledili Isusa, to su jasnije i snažnije svedočili o ljubavi svoga Otkupitelja i Njegovoj spasonosnoj blagodati...“¹

„Oni koji su na dan Pedesetnice bili nadhnuti silom s visine, time nisu bili oslobođeni novih iskušenja i novih nevolja. Dok su svedočili za istinu i pravednost, neprestano su morali da odbijaju nove napade neprijatelja svake istine, koji je pokušavao da im otme njihovo hrišćansko iskustvo. Bili su prisiljeni da se svojim snagama, koje im je Bog dao, trude da dostignu meru rasta visine ljudi i žena u Isusu Hristu. Svakodnevno su se molili za nove zalihe blagodati da bi, sve više i više, mogli da sežu prema savršenstvu. Pod uticajem Svetoga Duha čak su i najslabiji, pokazujući veru u Boga, naučili da usavršavaju poverene sposobnosti i postanu posvećeni, uglađeni i oplemenjeni. Ponizno su se pokoravali preobražavajućem uticaju Svetoga Duha, primili deo punine Božanstva i bili oblikovani po ugledu na Boga...“

Ukoliko se ovo obećanje ne ispunjava onako kako bi trebalo, to se dešava samo zato što se ne ceni onako kako bi trebalo! Svi bi mogli, kada bi samo želeli, da budu nadahnuti Svetim Duhom. Svuda gde se o potrebi za Svetim duhom malo razmišlja, vidi se duhovna suša, duhovna tama, duhovno opadanje i duhovna smrt. Tamo gde manje važna pitanja zaokupljaju pažnju, božanska sila, neophodna za duhovni rast i napredovanje Crkve, sila s kojom su povezani i svi drugi blagoslovi, nedostaje iako je obećana u neograničenom obilju.²

ODGOVORITE

1. Kako možete steći dublje hrišćansko iskustvo?
2. Šta je najpotrebnije da bi jedna osoba promenila svoj karakter?

Jasmina Cezar, Đurđevac, Hrvatska

1 *Dela apostola*, str. 49. orig.

2 *Isto*, str. 49.50.

ODLUKA O PROMENI

PRIMENA (Isus Navin 24, 14-25)

Sr

Svakoga dana zatičemo sebe kako pravimo izbore. Neki od tih izbora važniji su od drugih, i povremeno smo svi u situaciji da donesemo stvarno značajnu odluku. Šta ću studirati kao glavni predmet? Koji ću posao izabrati? S kim ću se oženiti, za koga ću se udati? Knjiga dr Šada Helmstera *Choices /Izbori/* duboko zadire u ta pitanja:

„U samo jednom danu možemo se suočiti sa hiljadu malih izbora. I svi su bitni.“ „Krajnji rezultat vašeg života na Zemlji uvek će biti zbir odluka koje ste ovde donosili.“ „Ako hoćete da znate kakvi su vam bili izbori, pogledajte sebe i život kojim ste živeli. Ono što vidite su odluke koje ste donosili.“¹

Naši izbori određuju ko smo i kakvi ćemo postati. Oni određuju ne samo naš život na Zemlji nego i mogućnost našeg večnog života. U Sihemu, Bog je naložio Isusu Navinu da prenese Njegovom narodu da se odluči – ili će služiti istinskom Bogu ili lažnim bogovima kojima su se klanjali njihovi preci u Egiptu. Oni su izabrali Boga, ali su kasnije odlučili da se klanjaju lažnim bogovima. Konačno, ta odluka ih je navela da odbace i Isusa.

Ako želite da postanete novo stvorenje u da rastete u Isusu, odlučićete da Ga sledite. Evo nekih koraka koje možete preduzeti, a koji će vam pomoći da tako činite:

Duboko razmišljajte o svom životu: Brižljivo razmislite o životu kojim živite. Nije savršen, zar ne? Pronađite prazninu koju samo Bog može da ispuni. Prepoznajte svoju glad za Njim (Luka 15,17.18).

Molite se. Ako nerado krećete ka Isusu, molite se Bogu da vam u tome pomogne. Dozvolite Mu da radi u vama, i On će vam pomoći da postanete voljni (Filipljanima 2,13).

Nađite vremena za Boga. Svakoga dana u toku 3 do 4 sedmice, nađite vremena da se molite i proučavate Bibliju. Tako će se stvoriti navika da upražnjavate te dve aktivnosti. Ako provodite vreme sa Bogom, to će vas učiniti voljnim i spremnim za promenu.

ODGOVORITE

1. Kako su vaši nekadašnji izbori obrazovali vaš karakter?
2. U kojim oblastima života vaš karakter treba da se menja? Molite se Bogu da vam pomogne kako biste ostvarili te promene.

Jana Krautberger, Velenje, Slovenija

1 Dr Shad Helmstetter, *Choices* <http://lifelessonshome.com/quotes-about-making-choices-bz-dr-shad-helmstetter/>

Oživljavanje je probuđenje iz duhovnog dremeža, obnavljanje života Svetim Duhom i shvatanje da se nalazimo u jadnom stanju. Ono takođe uključuje žaljenje zbog greha i želju da obnovimo svoj duhovni život. Reforma podrazumeva kretanje i promenu. Ni probuđenje ni reforma ne nastaju sami od sebe. I jedno i drugo obuhvata spremnost da saradujemo sa Bogom i da Mu potčinimo svoju volju.

Izgubljeni sin bio je nezahvalan, samovoljan i uputio se u pogrešnom pravcu. Bio je opijen sopstvenim željama. Zamišljao je da će sreća i sloboda doći kao rezultat bilo čega što poželi da učini. Jedva je čekao da pobjegne od odgovornosti i onoga što se od njega očekivalo. „U većini slučajeva, sin bi to dobijao posle očeve smrti, mada

Pokajanje je nešto više od samog žaljenja. Ono isto tako podrazumeva povratak.

su očevi ponekad odlučivali da i ranije podele nasledstvo deci i odustanu od upravljanja imanjem. Ono što je neobično jeste činjenica da je mlađi sin pokrenuo pitanje podele imanja. To je ukazivalo na drsko nepoštovanje očevog autoriteta, nepoštovanje glave porodice.”¹

Tek kad je rasuo sve svoje nasledstvo i ostao sam, izgubljeni sin se osvestio. I tada je razumeo koliko mu je otac plemenit. Konačno je shvatio ne samo šta je učinio i kakav je postao, nego i koliko je nemoćan da spase sam sebe. Priznao je da se ogrešio o oca i da ne zaslužuje da se nazove njegovim sinom. To je za njega bio početak promene i probuđenja. Bio je voljan da se obrati ocu za pomoć, a otac je bio više nego voljan da ga ponovo prihvati kao sina. Kad je ugledao sina kako ide putem, potrčao mu je u susret, zagrlio ga i poljubio. Sin je gorko zaplakao pred ocem, što je simbolično predstavljalo usrdnu molitvu. Tada je otac pokrio sramotne rite svog sina sopstvenom haljinom, vratio mu prvobitni položaj u porodici tako što mu je dao obuću za bosa stopala, ponovo mu poklonio poverenje dajući mu prsten s pečatom, zadovoljio njegove potrebe i utolio njegovu glad pripremvši mu gozbu.

Probuđenje i reforma predstavljaju potpunu sliku istinskog pokajanja. Pokajanje je nešto više od samog žaljenja. Ono isto tako podrazumeva povratak. Kad spoznamo svoju veliku potrebu i postanemo voljni da se ponizno vratimo svom nebeskom Ocu, On će nam potrčati u susret širom otvorenih ruku. On je više nego voljan da nas nazove svojom voljenom decom.

ODGOVORITE

- Kakvu ulogu mi igramo u sopstvenom probuđenju i/ili reformi?

Kristofer Hendrikson, Berat, Albanija

*WORDsearch 9. Life application Concise New Testament Commentary on Luke 15,11,12.

ZAKLJUČAK

Većina ljudi je čula izreku: „Oni su kao dva zrna graška u istoj mahuni.“ Na isti način, probuđenje i reforma idu zajedno. Revnovanje za Hrista posledica je posmatranja kako drugi oduševljeno žive za Hrista. I mi jednostavno ne možemo a da ne budemo obuzeti tim istim uzbuđenjem. Ipak, predanost ne može da potraje ako se sve svede samo na to. Neki ljudi govore: „Pa ja nisam dovoljno dobar. Učinio sam to i to.“ No Bog nas podiže kad padnemo. Kad zatražimo pomoć, Sveti Duh je tu da menja naš karakter, da učini da se pokajemo. Kad mi rastemo u Hristu, i drugi takođe rastu, jer im pomažu naša ljubaznost, razumevanje i strpljenje, što u krajnjoj liniji sve potiče od Boga i Svetog Duha. Kako mi to činimo? Tako što Boga stavljamo u središte svega što radimo.

RAZMOTRITE

- Snimite video-traku o nekome ko je svoj život predao Hristu.
- Posmatrajte ptice. Zapišite tri stvari koje ste zapazili kod njih, a što vas podseća na Hristovo strpljenje, Njegovu ljubav i dobrotu.
- Zapišite u svoj dnevnik šta za vas znače probuđenje i reforma. Uključite i to kako vas je Bog izmenio.
- Slušajte na svom ajpodu neku pesmu koja vas povezuje sa Bogom.
- Sarađujte s nekim ko se bori za svoju veru. Dosegnite do te osobe i vežbajte se da budete puni poštovanja i ljubavi.

POVEŽITE

Rimljanima 12,1-2, 2. Petrova 2,3-9.

Seventh-day Adventist Believe, „Repentance“, str. 134.135.

Ešli Trekartin, Vajtsborou, Njujork, SAD

Pouka 11

Od 7. do 13. septembra 2013.

Reforma – Gajiti nove misli

„Ako, dakle, vaskrsnuste s Hristom, tražite ono što je gore gdje Hristos sjedi s desne strane Bogu. Mislite o onome što je gore, a ne što je na zemlji“ (Kološanima 3,1.2).

Posmatrala sam svoju ćerku kako menja način mišljenja dok je rasla – od bebe, preko godina detinjstva, do tinejdžerskih godina. Iako na koledžu nisam studirala psihologiju, nešto mi govori da naša sposobnost da mislimo i rezonujemo predstavlja integralni deo našeg života. Kad mi ćerka još nije imala godinu dana, samo bi prazno zurila u razne predmete i usne razvlačila u širok osmeh bez vidljivog razloga. Kad je napunila prvu godinu života, smejala se i kikotala pored osmehivanja. Zatim su usledili njeni prvi nesigurni koraci praćeni padanjem, glagoli u infinitivu i njen prvi dan u školi.

Još uvek me čudi što je moja ćerka tokom procesa razvoja prestajala ponešto da čini. Bilo je igračka za koje više nije imala interesovanja i knjiga koje više nije čitala zato što je smatrala da je prevazišla određenu fazu. Čak se i njeno ponašanje drastično menjalo. U njenom srcu, nešto joj je govorilo da se od nje više ne očekuje da misli i rezonuje i postupa na određeni način u određenom trenutku svog života. Razvila je u sebi živ i znatizeljan um, potpuno različit od onog koji je imala pre deset godina.

Sve me je ovo umnogome poučilo o našem duhovnom rastu i promenama koje idu uz njega. Kad postanemo hrišćani, doživljavamo promenu uma koja prirodno dovodi do promene u stavovima i postupcima. Kao budući građani Neba, na putu za Nebo, više ne želimo da se držimo nekadašnjeg mišljenja, niti da činimo mnogo šta od onoga što smo ranije činili. Umesto toga, mislimo i radimo na način koji je u skladu sa Božjim vrednostima.

Kad prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja, naše misli, reči i postupci svedočiće o Njemu. Pre primanja Hrista, govorimo i razmišljamo kao dete, ali kad u njemu uzrastemo, odbacujemo ono što je detinjasto (1. Korinćanima 13,11). Takav rast i njegova povezanost sa reformom predmet je našeg proučavanja ove sedmice.

Džejn Džordž, Aper Hil, Najrobi, Kenija

**Kao budući građani
Neba, na putu
za Nebo, više ne
želimo da se držimo
nekadašnjeg
mišljenja, niti da
činimo mnogo šta od
onoga što smo ranije
činili.**

Šta Bog želi da se dogodi dok se mi preobražavamo (2. Korinćanima 3,17.18)

Bog nam je dao moć izbora. Prema tome, bitno je shvatiti da na naš život utiču odluke koje donosimo. Bog želi da pravimo dobre izbore kako bismo mogli razviti hristoliki karakter. Kao naš nebeski Otac, On je u stanju da nam obezbedi sve što nam je potrebno za život u ovom svetu. Pre nego što Hrista prihvatimo kao svog Spasitelja, ne možemo videti stvari onako kako ih Bog vidi. Međutim, kad Hrista, Njegovog Sina prihvatimo kao svog Spasitelja, Sveti Duh boravi u nama, pomažući nam da živimo prema Božjim načelima. Onda ćemo moći da pravimo izbore koji su u skladu sa Božjim očekivanjima. „Preobražavamo se u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha“ (2. Korinćanima 3,18).

Tako saznajemo da je preobraženje neprestani proces koji nam pomaže da postanemo slični Hristu. On je povezan s našim načinom razmišljanja svakoga dana.

U saglasju sa Hristom (Filibljanima 4,8)

Kad Sveti Duh boravi u našem srcu, mi postajemo novo stvorenje, gajeći nove misli. Te misli utiču na naše ponašanje tako da ljudi oko nas mogu videti da imamo novo srce. Pavle nas stoga savetuje: „Što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god prečisto, što je god preljubazno, što je god slavno, i još ako ima koja dobrodjetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite“ (Filibljanima 4,8). Pavle tu nabraja pozitivne stvari koje proizilaze iz reformisanog i preobraženog uma. Sveto pismo nas podseća da mislimo o onome što ističe našu ličnost kao reformisanih hrišćana. Bog želi da mi kao njegovi prijatelji negujemo istinu, poštenje, pravdu, čistotu i ljubav. Sve to u skladu je sa Hristovim mislima.

Sveti Duh nam daje snagu da plivamo nasuprot struji ovog sveta.**Sila da gajimo nove misli (Jovan 14,15-17; Djela 2)**

Hristos je uveravao svoje učenike da ih nikada neće ostaviti same, da će im po povratku na Nebo poslati pomoćnika. Tako je Sveti Duh sišao na njih na dan Pedesetnice. Otada je Sveti Duh pomagao svim hrišćanima tokom vekova. A nastaviće da to čini i dalje.

Svet ima mnogo toga da ponudi što je oprečno Božjim načelima. Međutim, Hristos nam je dao obećanje da će, zahvaljujući tome što Sveti Duh boravi u nama, On uvek biti s nama kao naš vodič. Kao rezultat toga, bićemo u stanju da se usredredimo na ono što je nebesko i na Božji plan za nas. „Tražite ono što je gore gdje Hristos sjedi s desne strane Bogu. Mislite o onome što je gore, a ne što je na zemlji“ (Kološanima 3,1.2).

Ustati u odbranu vere (2.Korinćanima 10,3-5)

Činjenica da živimo u svetu utonulom u greh ne znači da mi moramo učestvovati u njegovim grešnim putevima. Dok rastemo u Hristu, naučićemo da mislimo i postupamo sasvim drugačije u odnosu na način na koji većina ljudi živi. Sveti Duh nam daje snagu da plivamo nasuprot struji ovog sveta. „Jer ako i živimo u tijelu, ne borimo se po tijelu... Kvarimo pomisli, i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božje, i robimo svaki razum za pokornost Hristu“ (2. Korinćanima 10,3.5).

Bog želi da Mu budemo poslušni i nalik Hristu u svemu što govorimo i činimo. Ovo je moguće jedino ako smo voljni da dopustimo Svetom Duhu da živi u nama.

ODGOVORITE

1. Kako će preobraženi pojedinci preobraziti svoje lokalne crkve, Hrišćansku adventističku crkvu uopšte i, dalje, celi svet? Videti Isaija 58, Mihej 6,8 i Matej 25,31-46.
2. Da li razmišljanje na nov način znači da moramo da napustimo sve što smo činili pre promene, uključujući i stare prijatelje? Objasnite svoj odgovor.
3. Kako nam Sveti duh pomaže da mislimo nove misli?

Selin Kaveca, Najrobi, Kenija

Izveštaj o Zakheju uči nas da mi imamo jednog veoma bliskog i ličnog Spasitelja koji je voljan da se uključi u naš život, koji želi da napustimo stari način života i postanemo slični Njemu. Elen Vajt piše: „Zakhej je bio zaprepašćen, zapanjen i zane- meo zbog Hristove ljubavi i ljubaznosti kojom se spustio do njega tako nedostojnog. Sada su ljubav i vernost prema novopronađenom Učitelju otepečatile njegove usne. On će javno izreći svoje priznanje i kajanje.“¹

Reforma iziskuje da napustimo svoju grešnu prirodu, umnogome slično zmiji koja ostavlja svoj svlak. Zmija skida svoju košuljicu da bi mogla da raste. Mi pak moramo skinuti svoje grešno JA tako da možemo rasti u Hristu. Ne treba da brinemo što ćemo, kad odlučimo da sledimo Spasitelja, izgubiti neke od svojih prijatelja. Takav je bio slučaj sa Zakhejem carinikom.

**„Nijedno pokajanje
nije pravo ako ne
izazove promenu
života.“**

„Među carinicima postojao je savez, tako da su mogli ugnjetavati narod i podupirati jedni druge u svojim nepoštenim delima. Prilikom otimanja sprovodili su ono što je gotovo postalo sveopšti običaj. Čak i sveštenici i rabini koji su ih prezirali snosili su krivicu bogaćenja nepoštenim postupcima pod plaštom svog svetog poziva. Međutim, čim se Zakhej potčinio uticaju Svetog Duha, odbacio je svaki postupak suprotan čestitosti.“²

Slično Zakheju, ne možemo tražiti promenu misli ako ne dozvolimo da našim životom upravljaju te nove misli. „Nijedno pokajanje nije pravo ako ne izazove promenu života. Hristova pravda nije ogrtač kojim će se pokrivati nepriznati i neostavljeni gresi; to je životno načelo koje preobražava karakter i upravlja ponašanjem. Svetost je potpuna pripadnost Bogu, to je potpuno predanje srca i života za stan nebeskim načelima.“

„Svaka obraćena duša kao i Zakhej, objaviće ulazak Hrista u svoje srce time što će napustiti nepravedne postupke koji su obeležavali njen život.“⁴

ODGOVORITE

1. Možemo li promeniti svoje misli ako ne napustimo svoj stari način života? Objasnite svoj odgovor.
2. Po čemu smo mi slični Zakheju?

Rouz Ogutu, Dagoreti, Najrobi, Kenija

1 Čežnja vekova, str. 554. orig.

2 Isto, str. 555.556. orig.

3 Isto, str. 556.

4 Isto, str. 556.

Džordž Vajtfield (1714-1770) bio je sveštenik iz Engleske koji je propovedao u svim engleskim kolonijama koje su kasnije postale Sjedinjene Države. On se zalagao za obnovu hrišćanstva i taj njegov pokret poznat je kao Veliko probuđenje. Zahvaljujući svojoj sili i ubedljivosti, postao je poznat svojoj generaciji i kasnijim generacijama. Njegove propovedi postale su klasika.

Za razliku od pokreta iz 18. veka poznatog kao prosvেćenost, koji je zagovarao da bi razum mogao da pomogne ljudskom rodu da razume univerzum, Veliko probuđenje isticalo je da je Isus svetlost sveta i da Božja Reč objašnjava realnost.

Danas još uvek postoji bezbroj verovanja koja polarizuju svet. Ako se ne budemo držali Isusa, naći ćemo se na putu za propast. Test naše vere kao hrišćana je u Bibliji. Reč Božja ukazuje nam na naš pravi izvor duhovne svetlosti. „Bješe vidjelo istinito koje obasjava svakoga čovjeka koji dolazi na svijet... I riječ postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu Njegovu, slavu, kao Jedinorodnoga od Oca“ (Jovan 1,9.14).

Kad doživimo reformu, mi postajemo zraci tog božanskog izvora svetlosti. Tako bivamo u stanju da tu istu svetlost delimo sa ostalim svetom. Hristos, istinski izvor svetlosti, može da nam podari silu preko Svetog Duha tako da odsajujemo tu svetlost načinom na koji mislimo i postupamo. Prisustvo božanske svetlosti u našem životu trebalo bi da bude očigledna najpre u našem umu a onda i u našim odnosima. Hristos kaže: „Ja sam Vidjelo svijetu; kod ide za Mnom neće hoditi po tami, nego će imati vidjelo života“ (Jovan 8,12).

Baš kao što je propovedanje Džordža Vajtfielda to učinilo u 18. veku, i naš novi način mišljenja i življenja trebalo bi da revolucionise svet. To je suština naše reforme u 21. veku.

ODGOVORITE

1. S obzirom na tako mnogo religijskih verovanja u našem svetu, kako možete biti sigurni da ne skrećete u odnosu na pravi izvor svetlosti?
2. Kako biste opisali osobu koja je iskusila reformu i ima nove misli?
3. Opišite ulogu Svetog Duha u vašoj ulozi ambasadora za Hrista.

Florens Kurema, Kakamega Taun, Kenija

Jedan od razloga što ljudi teže da steknu univerzitetske titule jeste sticanje znanja u određenim oblastima ili da postanu stručnjaci na nekom posebnom području. Kao svojim učenicima, Hristos nam daruje znanje koje treba da nam pomogne da budemo Njegovi učenici. Pošto Ga prihvatimo kao svog Spasitelja, Njegov Sveti Duh pomaže nam da živimo na takav način da nam to pomogne da razvijemo karakter sličan Njegovom. Premda živimo u grešnom svetu, Bog želi da promenimo svoj način mišljenja i ponašanja. On želi da se usredsredimo na Njegovo carstvo. I dok to činimo, smelo se suočavamo s mučnim zadacima i događajima koji obeležavaju naš put. Kako da kažemo svetu da zaista gajimo nove misli?

Neprestano rastite u Hristu. Pre nego što Ga prihvatimo, mi gajimo grešne misli koje često vode grešnim postupcima. Ali kad prihvatimo Hrista, naše misli se okreću Njemu a naše ponašanje se menja shodno tome. Umesto da se prema nekim ljudima ponašamo s prezrenjem, mi učimo da se staramo o njima. Mi trampimo nestrpljenje za strpljenje, hladno srce za ljubazno srce, i oholost za poniznost.

**Praštanje pomaže
da se oslobodimo
gorčine koju smo
nekada osećali
jedni prema
drugima**

Oprostite i zaboravite. Kad praštamo u potpunosti, počinjemo iznova. Praštanje pomaže da se oslobodimo gorčine koju smo nekada osećali jedni prema drugima. Ono nam pomaže da se udružimo kao braća i sestre u Hristu, ujedinjeni Njegovom Ljubavlju.

Stavite pobožnu ljubav iznad svega. Takva ljubav trebalo bi da motiviše sve vaše misli i postupke. Takva ljubav je toliko duboka i široka da nas privlači jedne drugima. I pošto prihvatimo sve pomenute sa-

vete, naše nove misli pomoći će nam da svagda imamo na umu da bi sve što činimo trebalo da proslavlja našeg Svevišnjeg Boga.

ODGOVORITE

1. Za koji vam je od pomenutih koraka potrebna pomoć kako biste se usredsredili na Božje carstvo? Kako biste posavetovali nekog ko se bori u jednoj od te tri oblasti?
2. Zašto bi nas hrišćane morala da motiviše ljubav u onome što radimo?

Džordž Otieno, Kendu Bej, Kenija

Pre dve decenije moja majka bila je teški pušač. Bila je prosto zavisna od nikotina. Za samo jedan dan ona bi slistila nekoliko paklica cigareta. Nije primećivala da joj se zbog toga fizičko zdravlje narušava. Iako u to vreme nismo pohađali crkvu, ipak mi je bilo mrsko to što moja majka puši. U svom srcu, tiho sam izgovarao želju da već jednom prestane s tim.

A onda, jednoga dana, njih šestoro došlo je u naš dom, naoko slučajno. Ili je bar tako izgledalo. Oni su bili članovi Hrišćanske adventističke crkve koji su tokom sedmice molitve posećivali ljude. Otpevali bi neku duhovnu pesmu, pomolili se i pročitali nam stih iz Biblije. Sledeće subote, moja majka otišla je u crkvu i odlučila da se krsti.

Molitva mi je bila uslišena jer je ona, pošto je prihvatila Hrista, prekinula da puši. Na osnovu tog iskustva, naučio sam da Bog želi da promenimo svoje misli i razmišljamo na nov način. Kao Njegova deca, moramo Mu biti verni u svom umu kao i u telu. Zato što postoji tesna povezanost između uma i tela. Oba dela moraju biti zdrava da bismo se u potpunosti reformisali. Isus je rekao da je došao da bismo mi mogli živeti punim životom (Jovan 10,10).

Kako je moja majka promenila svoj um, počela je da gaji i nove misli. Zdravlje joj se popravilo i danas je ona jedna od odanih članova crkve. Ona takođe predsedava sastancima saveta grupe za zavisnike od droga, koji prolaze kroz proces rehabilitacije. Što se mene tiče, ja to nazivam reformom. Video sam kako promena uma i srca može značiti i promenu života. Naš nebeski Otac želi da promenimo svoj način razmišljanja da bismo mogli promeniti svoje ponašanje i živeti uravnoteženo u umu, telu i duši.

**Kako je moja majka
promenila svoj um,
počela je da gaji i
nove misli.**

ODGOVORITE

1. Da li bi trebalo da vaše fizičke želje ili vaše misli diktiraju vaše ponašanje? Objasnite svoj odgovor.
2. Koja je razlika između mišljenja na nov način i zadržavanja starog načina razmišljanja?

Džeklin Ačeng, Najrobi, Kenija

ZAKLJUČAK

Mi počinjemo kao bebe, potom sazrevamo i postajemo odrasli. Naše celo telo raste, i iznutra i spolja. Naš um se menja. Naš fokus se menja. Mi doživljavamo promenu paradigme. Odrastanje da bismo postali slični Hristu takođe proizvodi promenu uma. U stvari, to uzrastanje znači obraćenje. Ono je vidljivo kad se desi, a ipak je nešto što ne možemo sami da ostvarimo. Baš kao što nam roditelji, učitelji i prijatelji pomažu da postanemo odrasli ljudi, Sveti Duh nam pomaže da postanemo zreli u Hristu. On nam pomaže da svoj fokus pomerimo sa svetskih zadovoljstava na radost u Hristu.

RAZMOTRITE

- Istražite na internetu temu razvoja deteta. Povežite razne faze sa fazama hrišćanskog rasta.
- Pomozite u jednom od dečjih odeljenja u svojoj crkvi. Kako se deca odnose prema vama? Uporedite to sa načinom na koji se vi odnosite prema Bogu danas s načinom na koji ste se odnosili prema Njemu kad ste postali hrišćanin.
- Otpevajte ili odsvirajte himnu
- Napravite kolaž na kompjuteru koristeći slike sa interneta, ili na hartiji sa isečcima iz časopisa da prikazete raze faze hrišćanskog života.
- Prošetajte u prirodi i posmatrajte drveća, biljke, životinje, itd. u njihovoj trenutnoj životnoj fazi.
- Napišite sastav na temu „Rasti ili ne rasti, pitanje je sad!“

POVEŽITE

Rimljanima 8,14-16; Kološanima 2,6-15.

Čežnja vekova, poglavlje 61, „Zakhej“; *U potrazi za boljim životom*, poglavlje 40, „Pomoć u svakodnevnom životu“ (Pronađite to na internetu na različitim jezicima <https://egwwritings.org/>.)

Poklonikovo putovanje od Džona Banjana.

Kristi Rič, Bozeman, Montana, SAD

Pouka 12

Od 14. do 20. septembra 2013.

Reforma – Isceljenje poremećenih odnosa

„Jer kad smo se pomirili s Bogom smrću Sina Njegova, dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se većma spasti u životu Njegovu kad smo se pomirili“ (Rimljanima 5,10.)

Podesila je položaj ruku dok je prolazeći kroz grad pridržavala tešku posudu za vodu. Mrzela je da ide po vodu. To ju je stalno podsećalo da je najniža od najnižih, stalno prezirana. Sve su žene bile podozrive prema njoj, pripisujući joj da je nemoralna. A svaki muškarac bio je svestan njene ranjivosti. Međutim, zavisila je od tog sela s nezdravim odnosima, beznađežno zavisna od muškaraca da se staraju o njoj, i beznađežno zavisna od svoje svakodnevne potrebe za vodom.

Grubi glasovi prolamali su se kroz vazduh. Muškarci Jevreji išli su putem prema njoj, uz smeh i šalu. Gledala je pravo ispred sebe, svesna da zure u nju. Bilo je očigledno zašto sama ide na izvor po najvećoj vrelini u danu.

Protutnjali su kraj nje i ona je nastavila da hoda u relativno ugodnoj tišini. Oči s joj bile upravljene ka izvoru. Već je bila blizu. Ali srce joj se ponovo steglo kad je spazila ljudsku priliku. Čovek... sam. Ponadala se da je Jevrejin kao i oni maločas. Onda joj se neće ni obratiti.

On joj se ipak okrenuo, uz topao, širok osmeh. Nije to bio osmeh one vrste sa značenjem „Znam ja kakva si ti žena“. I ona se Njemu nasmešila. Zatim je progovorio: „Molim te, hoćeš li mi dati malo vode?“ Čovek Jevrejin govori ženi Samarjanki, i čak je moli za pomoć! Možda je i on bio neki izgnanik. Ona mu je radošno dala vodu da ugasi žeđ. Ali on je sa još većim uživanjem ugasio njenu žeđ.

On joj je ukazao poštovanje koje nikada nije iskusila...

Ona je došla na izvor opterećena čitavom zbrkom poremećenih odnosa, zarobljena svojim gresima i statusom. Došla je prezrena i odbačena od onih koji su smatrali da su pravedniji od nje. Došla je obuzeta mučnim sećanjima, teškim žaljenjem i užasnim osećanjem usamljenosti. Ali je nekoliko trenutaka sa Isusom preobrazilo njen život. Nekoliko kapi Njegove žive vode skliznulo je niz njeno grlo žedno ljubavi, oživljujući svaki delić njenog bića. On je nežno govorio o njenom grešnom stanju. On joj je ukazao poštovanje koje nikada nijeiskusila i uputio na nadu za koju nije znala. I premda nije tražila oproštaj, znala je da joj je oprošteno, da je oprana i sada čista, da nadalje mora da živi sasvim novim životom. Ona je jednostavno morala da to iskustvo podeli sa svakim, čak i sa onima koji su je prezirali!

Otrčala je nazad u grad, i ljubav za kojom je čeznula celog svog života prelivala se poput vode iz njenog plemenitog srca.

Karen Holford, Očtermahti, Škotska

Izgleda da mi u današnjem svetu povlačimo liniju razdvajanja između našeg „verskog života“ i „svakodnevnog života“. Naš „verski život“ uključuje odlaženje u crkvu, molitvu, čitanje Biblije, itd., dok naš „svakodnevni život“ obuhvata sve ostalo. Mi pitamo ljude: „Kakav je vaš verski život?“ Ili počinjemo rečenice izrazom „Duhovno govorite...“ Međutim, to je strano biblijskom pogledu na svet. Od deset zapovesti, četiri govore o našem odnosu sa Bogom, dok se ostalih šest tiču naših odnosa sa drugima.

Posmatrajte Adama i Evu. Čim je njihov odnos sa Bogom bio narušen, zbog toga je odmah počeo da trpi i odnos između njih dvoje (1. Mojsijeva 3,12). Otuda je sasvim prikladno razgovarati o temi odnosa u okviru predmeta o probuđenju i reformi. Iako Biblija nije vaš tipičan „priručnik o odnosima“, ona ipak sadrži mnogo primera o isceljenju poremećenih odnosa. U stvari, cela Biblija govori tačno o tome – o pomirenju i obnovljenju odnosa između Boga i ljudskog roda. Biblija takođe nudi principe koji nam korisno mogu ukazati na dobar pravac.

Ni sam Pavle nije bio imun na trvenja.

Apostol Pavle napisao je crkvama više poslanica, u kojima je reč o rešavanju problema odnosa. On je podsticao članove tih crkava da budu puni ljubavi, ponizni, i da ne osuđuju jedan drugoga. Međutim, ni sam Pavle nije bio imun na trvenja. U Djelima apostolskim 15,36-41 čitamo o neslaganju /raspri/ između njega i Varnave. Što se tiče originalne reči za „neslaganje /raspru/“ u 39. stihu, čitamo da ta „reč u grčkom jeziku glasi *paroxysmos*, iz koje, naravno, dobijamo „paroksizam“... Ona sadrži nagoveštaje uzavrelih emocija, crvenog i izobličeneog lica, glasne rasprave, reči koje je bolje bilo ne izgovoriti. Žalostan prizor.¹ Mada ne znamo tačno kako se to dogodilo, izgleda da je problem bio rešen i da je na kraju Pavle visoko cenio Jovana, zvanog Marka (Kološanima 4,10.11; 2. Timotiju 4,11).

Evo nekoliko biblijskih principa koji mogu biti od pomoći kad dođe do sukoba: *Potrebno je da volite tu osobu* (Matej 22,39; Marko 12,31; Jovan 13,34; Filibljanima 2,2). *Prevaziđite svoj ponos* (Efescima 2,8.9; 4,2; Filibljanima 2,3-11). *Kad iskrnsu problemi, razgovarajte* (Matej 18,15-17; Efescima 4,26; Jakov 1,19). *Oprostite* (Matej 18,21-35; Efescima 4,32).

ODGOVORITE

1. Kako naš „vertikalni“ odnos sa Bogom utiče na naše „horizontalne“ odnose? Da li je moguće imati jedno bez drugog?
2. Kakve veze imaju probuđenje i reforma sa odnosima?

Filip Bajić, Glazgov, Škotska

1 Tom Wright, *Acts for Everyone, Part 2* (London, England. Westminster John Knox Press, 2008), str. 53.

ISCELJUJUĆA MOĆ INTRAVENOZNE LJUBAVI

*Matej 18,15-17; Luka 23,32-34; Jovan 13,35; Djela 15,36-40; Rimljanima 2,1-4;
1. Korinćanima 3,5-11; 12; 13; 2. Korinćanima 10,12-15; Efescima 4,26-32;
Kološanima 4,10.11; 2. Timotiju 4,11; Filimonu 1-25*

Lečenje raskinutih prijateljstava (Jovan 13,35; Djela apostolska 15,36-40; Kološanima 4,10.11; 2. Timotiju 4,11)

U početku Bog je stvorio savršenog čoveka i smestio ga u savršeni svet. Bog je provodio vreme s njim. Ali čak i u savršenstvu Edema bilo je nečega što „nije dobro“ (2. Mojsijeva 2,18). Kad počnemo da shvatamo da „nije dobro biti sam“, počinjemo da shvatamo i potrebe ljudskog srca. Dok smo deca a i kao odrasli, mi doživljavamo bol kad nas napuste ljudi koji nam mnogo znače. Možemo naučiti kako da zalečimo neke od tih rana tako što ćemo uvek biti tu jedan za drugog. Prijateljstva se leče kad radimo zajedno sa Bogom, kad se uzajamno spasavamo usamljenosti. To činimo kad učestvujemo u tuzi i radosti jedni drugih (Rimljanima 12,15), kad praštamo jedan drugome, kad se međusobno tešimo i kad podržavamo jedni druge u borbama (Galatima 6,2).

Lečenje neuravnoteženih odnosa (Filimonu 1-25)

Ljudi bivaju povređeni kada se zbog nas u odnosima jave neravnoteža ili nejednakost. U Božjim očima mi smo svi jednaki – muško i žensko, rob i gospodar, mladi i stari. Kad smo na visokom položaju u društvu, često ne razumemo bol i ogorčenje koje izazivamo kod drugih. Hrišćani se bore za jednakost među svim ljudima, podstaknuti željom da postupaju pravedno, da vole milost i smerno hode sa bližnjima i Bogom (Mihej 6,8).

Božje idealno rešenje za taj problem opisan je u Rimljanima 12,3.10 i 16. Ako se prema svakome koga upoznamo ponašamo tako kao da je on važniji od nas, bez obzira na godine, pol ili sposobnosti, razvije se zdravo poštovanje i eventualna štetna neravnoteža u odnosima neće moći da opstane.

Lečenje ponosa i ljubomora (1. Korinćanima 3,5-11;12; 2. Korinćanima 10,12-15)

Ponos i ljubomora stvaraju bol i poremećaj u odnosima. Upravo su sotonin ponos i ljubomora prema Bogu poremetili savršene odnose na Nebu. Danas, ponos stvara podele i izolovanost, a ljubomora nastavlja da uništava odnose. Upravo nas je Isusova spremnost da se potpuno ponizi spasla. Njegov stav u kome su se ogledali nežnost, ljubav i pokornost osposobili su Ga da se rodi u siromaštvu, da živi s nama u znoju, krvi, suzama i prljavštini ljudske prirode, i da na kraju umre najgorom smrću. Takva poniznost je spasavajuća.

Pavlova metafora o Crkvi kao telu snažna je i praktična. Svaki deo tela je bitan, čak i oni nevidljivi i sasvim obični delovi. Nijedan deo tela ne može da se razvija bez ostalih. Moramo da upotrebimo sve svoje darove da služimo i budemo na blagoslov jedni drugima, da jačamo jedni druge. Ponos ne može da opstane u odnosima

prožetim ljubavlju i nesebičnošću. Jedino na šta možemo zaista biti ponosni jeste način na koji nas je Hristos sve doveo u blisko prijateljstvo sa Bogom.

Lečenje povređenosti putem praštanja (Luka 23,32-34; Rimljanima 2,1-4; 5,8-11; 2. Korinćanima 5,20,21)

Praštanje je najveći dar koji nam je Bog dao da obnovimo odnose s Njim i drugima. Zato što nam On prašta, možemo da iskusimo čudo koje se oglada u tome što nas On potpuno prihvata, i silu Njegovog praštanja koja nas čisti. Pošto shvatimo koliko nam je oprošteno, počecemo da i sami nudimo oprostaj drugima, čak i ako su oni pokušali da nam upropaste život. Jedno od najsnažnijih svedočanstava za Boga koje svet može dobiti jeste obnavljanje narušenog odnosa putem pomirenja i praštanja.

Obnovljeni odnosi (Matej 18,15-17; Jovan 4,1-42; 8,1-11; Luka 19,1-10)

U Mateju 18,15-17 Isus je opisao način, pun poštovanja i brižnosti, da se grešnici vrata Njemu i dragoj porodici vernika. Ali pre nego što to učinimo jedni za druge, potrebno nam je da ispitamo sopstveni život Božjim očima, i postavimo sebi neka pitanja o sopstvenoj grešnosti (Matej 7,4,5).

Isus je dao nekoliko primera okreppljujućih razgovora sa grešnicima, kakvi su bili žena uhvaćena u preljubi, žena na izvoru i Zakhej. Ti razgovori nas uče kako da razgovaramo sa onima koje volimo i koji se bore sa grehom. Sve što činimo ili kažemo u takvim situacijama mora izražavati Božju ljubav, prihvatanje, poštovanje, ohrabrenje, izazov i podršku za osobu koja je u pitanju. Naše reči i postupci moraju poticati iz pobožne ljubavi za tu osobu, kako bi on ili ona poželeti bliskiji odnos sa Bogom i drugim ljudima.

Iscljujuća moć ljubavi (1. Korinćanima 13)

Odnosi se obnavljaju prema Božjem idealu kad iscljujuću silu Božje ljubavi usmerimo ka ranjenom srcu. A to možemo učiniti jedino kad se savršena Božja ljubav izliva i u naše srce. Pročitajte 1. Korinćanima 13,4-8, zamenjujući reč *ljubav* rečju

Bog, i neka Njegova ljubav prožme naše srce kao što voda kvasi sunđer. Zatim uzmite tu strpljivu, nežnu ljubav, punu poštovanja, koja prašta, koja je sigurna i puna nade i ispoljite je u svakom od svojih odnosa. Božja ljubav je kao intravenozni rastvor, a mi smo poput šprica za potkožne injekcije, obezbeđujući da obnavljajuća sila Njegove ljubavi dopre do očajnih, usamljenih, nesrećnih i bolnih, gde je i najpotrebnija.

**Neka Njegova
ljubav prožme naše
srce kao što voda
kvasi sunđer.**

ODGOVORITE

1. S kojim ste se borbama opisanim u ovoj pouci najčešće suočavali u svojim odnosima? Kako Božji principi mogu preobraziti te odnose?
2. Koji je od vaših bliskih odnosa najpotrebnije izlečiti? Koji je bio najveći uzrok bola i skrhanosti u tom odnosu? U čemu se sastoji najznačajnija pouka koju ste naučili u današnjem proučavanju, a koja će vam pomoći da obnovite taj odnos?

Berni Holford, Očtermahti, Škotska

„Nemojte onima koji su pogrešili dati povoda da se obeshrabre... Neka oseti čvrst stisak bratske ruke, neka začuje šapat: „Hajde da se pomolimo!“ Bog će i vama i nje-mu pokloniti bogato iskustvo. Molitva nas sjedinjuje međusobno i sa Bogom.“¹

„Niko nikada još nije bio vraćen s pogrešnog puta osudom i prekorom, ali su mnogi na taj način bili odgurnuti od Hrista i navedeni da zatvore svoje srce za svaki dokaz. Nežan duh, obzirno, privlačno ponašanje mogu spasti zalutalog i pokriti mnoštvo greha. Otkrivanje Hrista u našem karakteru imaće moć da preobrazi sve one s kojima dolazimo u dodir. Neka se Hristos svakog dana vidi u nama, a On će preko nas otkrivati stvaralačku silu svoje reči – blag, ubedljiv i snažan uticaj koji će preobraziti duše u lepotu Gospoda našega Boga.“²

„Braća su stajala kao skamenjena, zanemela od straha i iznenađenja. Vladar Egipta je njihov brat Josif, kome su zavideli, koga su hteli da ubiju, koga su konačno prodali kao roba! Sve zlo koje su mu učinili vratilo im se u sećanje. Setili su se kako su prezirali njegove snove i kako su se trudili da spreče njihovo ispunjenje. A ipak,

**„Dugo su patili
od nemira i
kajanja, a sada
su se radovali
što je živ.“**

i sami su učestvovali u ostvarivanju tih snova; pa će on sada, kada su potpuno u njegovoj vlasti, svakako odlučiti da im se osveti za sva zla koja je pretrpeo. Videći njihovu zbuđenost, ljubazno im je rekao: „Pristupite bliže k meni!“ Kada su mu prišli, nastavio je: „Ja sam Josif, brat vaš, kojeg prodadoste u Misir. A sad, nemojte žaliti niti se kajati što me prodadoste ovamo, jer Bog mene posla pred vama radi života vašega!“ Osećajući da su već dovoljno prepatili zbog surovosti prema njemu, plemenito je pokušao da odagna njihov strah i umanjiti gorčinu njihovog samooptuživanja... Tada pade oko vrata Venijaminu, bratu svojemu, i plaka. I Venijamin plaka o vratu njegovu. I izljubi svu braću svoju i isplaka se nad njima. Potom se braća njegova razgovarahu s njime. Ponizno su priznali svoj greh i zatražili njegov oprostaj. Dugo su patili od nemira i kajanja, a sada su se radovali što je živ.“³

Elizabet Iheoma, Damberton, Škotska

1 Pouke velikog Učitelja, str. 250. orig.

2 Misli sa Gore blagoslova, str. 129. orig.

3 Patrijarsi i proroci, str. 230.231. orig.

PRIMENA (Matej 6,12.14; 18,15-20; Rimljanima 12,20)

Popravljanje narušenih odnosa je u samom središtu Hristove misije. Bog je prikazao izvanredne načine za izlječenje i obnavljanje disfunkcionalnih odnosa. Mi možemo obnoviti svoje odnose služeći se Njegovim smernicama.

Akcija. (1) To što nastojite da popravite poremećene odnose određuje vas kao dete Božje (Matej 5,9). (2) Raščistite šta ste zapravo doživeli (Matej 18,15). (3) Potražite osobu koja vas je uvredila, nežno objašnjavajući šta vas brine. Isus na vas stavlja odgovornost da ih potražite (Matej 5,23.24; 18,15).

Okruženje. (1) Privatnost je važna radi stvaranja konteksta poštovanja, u kome će se odvijati lečenje i razgovor. U početku, o pogrešci treba da raspravljaju samo dve strane. To je prvi nivo. Postoje tri moguća nivoa za rešavanje sukoba: jedan prema jedan, jedan prema dva ili tri, i jedan prema više njih. (2) Ako se postigne rešenje, dobili ste prijatelja. U protivnom: (3) Primenite drugi nivo uključivanjem jednog ili dvojice. Ukoliko ni to ne uspe: (4) Primenite treći nivo uključivanjem crkve. (5) Četvrti korak je postupiti prema osobi koja odbija da se izmiri kao prema nekome kome je stvarno potrebno da upozna Hrista. Kako se ponašamo prema onima koji ne poznaju Hrista? Da li ih odbacujemo? Naravno da ne! Umesto toga, pružamo im ono što im je potrebno. Ako im je potrebno uho koje sluša, mi ih slušamo. Ako ih nešto muči, molimo se za njih. Ako im treba hrana, hranimo ih. Služeći im kao ljudima u potrazi za Bogom, pre ćemo ih pridobiti (Rimljanima 12,17-20).

Hristov metod obećava situaciju u kojoj svi dobijaju.

Stav. Hristov metod obećava situaciju u kojoj svi dobijaju. Vi pobeđujete zato što ste zadobili prijatelja. To je pobeda i za ljudski rod. A isto tako i za Božje carstvo. Ostaje samo da se sve to primeni. Oprostite da biste i vi mogli primiti oproštaj (Matej 6,12.14).

ODGOVORITE

1. Šta nas sledeći tekstovi još uče o obnavljanju odnosa? Matej 18,15-35; Luka 17,3; Jakov 5,20.
2. Koliko je bitno da obnovimo svoj odnos sa Bogom, baš kao i narušene odnose jedan sa drugim?

Obinaja Iheoma, Damberton, Škotska

Sukobi na planu odnosa gotovo su neizbežni. Svi smo različiti, i lako se možemo sudariti na ovaj ili onaj način. Međutim, iako niko ne uživa baš u sukobu niti teži da do njega dođe, sukob nije nužno štetan po odnose. „Ako se sukobima vešto upravlja, oni u stvari mogu i zbližiti ljude. To sudaranje ih podstiče da oslušnu potrebe jedni drugih, mišljenja, sagledavanja, nade i osećanja.“¹

„Ako dozvolimo Svetom Duhu da nas vodi, možemo rešavati konflikte na zdrav način, što će nas osposobiti „da gradimo, prosvetujemo, jačamo i istinski veličamo dobrotu Božju u /drugima/.“²

Kad iskrсну sukobi, trebalo bi da pokušamo tako da ih rešimo da obe strane ose-
te da im je oprošteno i da su prihvaćene. 'Ali u čemu je poenta? Ako je meni naneta ne-
pravda, zašto bih nastojao da to ispravim?' Hristos kaže da smo svi mi sastavni delo-
vi Njegovog tela (1. Korinćanima 12). Od svih nas očekuje se da radimo zajedno na
slavu Božju, prihvatajući jedan drugog kao jedinstvenog
i neophodnog u Hristu (1. Korinćanima 3,5-11). Mi nema-
mo vlast da sudimo drugima, budući da smo grešnici kao
i svi ostali (Rimljanima 2,1-4). Ako dođemo u sukob s ne-
kim drugim Božjim detetom, trebalo bi da radimo na pomirenju.

Nije reč o vama.
Reč je o Bogu.

Ali zašto? Imam mnogo prijatelja. Šta i ako izgubim jednog? Nije reč o vama. Reč je o Bogu. Reč je o Hristovom savršenom primeru postupanja s nama „još kad bija- smo grješnici“ (Rimljanima 5,8). On nam je potpuno i rado oprostio još kad smo bili na vrhuncu pobune protiv Njega. To je divan primer kako i mi treba da praštamo jedni drugima (Efescima 4,32). Međutim, ako nas neko povredi, trebalo bi da traži- mo od Boga da nam pomogne da oprostimo i popravimo odnos, jer je Hristos upra- vo to učinio za nas. „Gdje se umnoži grijeh ondje se još većma umnoži blagodat“ (Rimljanima 5,20). 'Sukob je neizbežan, rešenje sukoba nije.../Ono/ nije automatsko. Ne dešava se s vremenom ili slučajno.../Ono/se događa namerno.'³

ODGOVORITE

- Kakve uvrede najteže praštate? Kako možete s tim izaći na kraj?

Tejlor Bajic, Glazgov, Škotska

1 Karen Holford, „Disagreeing Without Falling Apart“, *The Journal: A Schepherdess International Resource for Ministry Spouses*, str. 16.
2 Tommy Nelson, *The Book of Romance: What Solomon Says About Love, Sex and Intimacy* (Nashville, Tenn.: Thomas Nelson Publishers, 1998), str. 140.
3 Isto, str. 132.133.

ZAKLJUČAK

Svi mi živimo u narušenim odnosima, nastalim delimično usled napuštenosti, neravnopravnosti, ljubomore i ponosa. Odnos iznad svakog drugog jeste odnos koji imamo sa Bogom. On dolazi k nama, i obraća nam se nežno i s poštovanjem. Ako prihvatimo Njegovo prijateljstvo, Njegov Duh nas ispunjava i mi onda možemo da oprostimo drugima. Hristos u nama olakšava isceljenje naših poremećenih odnosa.

RAZMOTRITE

Napravite neko umetničko delo, tehnikom koju najviše volite. Uočite i prikažite kako ste se osećali prilikom gubitka nekog odnosa koji vam je bio drag.

Izmirenje tekućeg računa (videti http://www.ehow.com/how_4581683_reconcile-checking-account.html.) Da bi stanje na računu bilo uredno, neophodno je da banka i vi budete poštene a sistemi u stanju da isprave bilo koju grešku obe strane. Otklanjanje grešaka iziskuje dalju komunikaciju između vas i banke. Uporedite postupanje sa bankom i postupanje u slučaju narušenog odnosa.

Slušajte sledeće pesme. „Slow Fade“ (Casting Crowns); „I Will Never Go“ (Twila Paris); „Arise, My Love“ (Michael Card). Sve tri naći ćete na YouTube.

Uzmite dve dužine konopca. Spojite uvrtnjem kraj jednog s krajem drugog konopca. Koliko je lako razdvojiti ih? Sada vežite ista dva kraja koristeći jak čvor. Pokušajte sada da ih razdvojite. Presecite dva spojena dela konopca na dve dužine, ili po čvoru ili negde u blizini čvora. Ako presećete po sredini čvora, verovatno ćete dobiti nekoliko delova dok ste prethodno imali jednu dužinu, sačinjenu iz dva dela. Ili, jedan deo bude kraći nego što je bio, a drugi nešto duži. Ponovo spojite oba dela. I šta sada imate? Jednu, spojenu dužinu konopca, ali je ona kraća nego što je prethodno bila. Uporedite to s lečenjem poremećenih odnosa.

Setite se nedavne prepirke koju ste imali s nekim. Da li ste mislili samo na sebe, i zašto? Šta je bilo u osnovi vaše ozlojeđenosti? Kako ste pokazali nedostatak vere? Da li ste bili nepošteni i zahtevali da sve bude po vašem nahođenju? Da li ste izigravali žrtvu? U čemu ste bili prkosni ili ste poricali nešto očigledno? Kako možete pravilno da postavite stvari?

Setite se situacije kada ste usvojili životinju kojoj je bila neophodna posebna nega. Šta ste činili da bi se životinja osetila voljenom? Povežite to s popravljanjem narušenog odnosa?

POVEŽITE

Sande, Ken and Tom Raabe, *Peacemaking for Families: A Biblical Guide to Managing Conflict in Your Home*, Wheaton, Ill.: Tyndale House, 2002.

Džil Bansen, Obern, Vašington, SAD

Pouka 13

Od 21. do 27. septembra 2013.

Obećano probuđenje – Božja misija dovršena

„Trpite, dakle, braćo moja, do dolaska Gospodnjega. Gle, težak čeka plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi, dok ne primi dažd rani i pozni. Trpite, dakle, i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji približi“ (Jakov 5,7.8).

Ne samo da se plašim neuspeha, ja ga se užasavam. Dok sam rasla, želela sam da budem u školskom odboru, ali bih se skamenila pri samoj pomisli da treba učestovati u izboru. Nisam bila nervozna dok sam govorila pred ljudima ili izražavala svoje ideje. Međutim, ono što me je uvek kočilo bio je strah da ću izgubiti. Ako izgubim, da li će ljudi misliti da nisam dovoljno dobra?

Tek sam se u osmom razredu konačno suočila sa svojim strahovima i odlučila da se kandidujem za predstavnika razreda. Više puta tokom sedmice skoro da sam odustala, a da ne pominjem koliko puta sam osetila mučninu u želucu usled nervoze. Ipak, posle iscrpljujuće sedmice, koliko je trajala kampanja, prebrojani su glasovi i na moje ogromno iznenađenje bila sam jednoglasno izabrana! To bi svakako bilo impresivnije da sam imala nekog protivkandidata.

Da, ma koliko to čudno delovalo, bila sam prestrašena da ću izgubiti čak i kad su me uveravali u pobjedu. U stvari, pobedila sam i pre prebrojavanja glasova, ali sam se ipak plašila zato što nisam verovala rezultatima, koji su mi inače bili obećani od samog početka. Biblija nam daje iznenađujući vrhunac - konačni rezultat u sukobu između dobra i zla. *Unapred dato upozorenje*: Isus pobeđuje, i on će „izvršiti Riječ svoju i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro Riječ svoju na Zemlji“ (Rimljanima 9,28).

Mada mi je u mojoj epskoj kampanji bila obećana pobjeda, ipak je trebalo da preduzmem određene korake u svrhu pripreme. Trebalo je da popunim odgovarajuće papire, da odlučim šta ću raditi na tom položaju i iznesem svoje ideje razredu. Kao hrišćanima, sada nam je dato vreme da se pripremimo posredstvom probuđenja i reforme. A to uključuje i poučavanje drugih kako da večnost provode sa Bogom. Pred sobom vidimo izazovnu misiju sadržanu u Hristovom nalogu: „Idite i naučite sve narode“ (Matej 28.19). Ali dok se suočavamo s tim izazovom, opremljeni silom Svetog Duha, ne zaboravimo da je Hristos već ostvario pobjedu, i da nas svako-ga dana privlači sve bliže k sebi, da s Njim budemo kroz čitavu večnost.

**Mada mi je u
mojoj epskoj
kampanji bila
obećana pobjeda,
ipak je trebalo
da preduzmem
određene korake u
svrhu pripreme.**

Andjela Braun, Njanja, Lima Peru

Ne BOŽJA OBEĆANJA NIKADA NE IZNEVERAVAJU

LOGOS (5. Mojsijeva 6,6-9; Isaija 53,4-7; Joil 1,1-15; 2,28.29; Luka 4,16; Djela apostolska 1,14; 2,1-4.)

Bog je obećao probuđenje (Joil 2,28.28)

Jedan od najvećih događaja koji se može desiti u hrićanskoj Crkvi jeste probuđenje, čin bez presedana čija je svrha podsticanje duhovnih kvaliteta unutar Crkve da bi mogla da dovrši svoju misiju. Obećanje o probuđenju dato je u vreme Joila, kada je bilo uobičajeno da se odstupi od pravog Boga i obožavaju idoli.

Danas se događa isto. Neki od nas polažu nadu u novac, akademske titule, lekove i nedozvoljene droge da bi postigli uspeh za kojim čeznu. Ako tako postupamo, međutim, odgurnućemo od sebe Jedinog koji je zaista u stanju da preobrazi naš život. U vreme proroka Joila, Bog je pozivao na probuđenje. Taj poziv je najvažniji i dobro poznati deo te knjige. Ipak, do probuđenja nije došlo slučajno, nego je to deo procesa koji će dovršiti Njegov narod.

Proces probuđenja (Joil 1,1-15)

Koliko često mislite o žrtvi koju je On dao za vas?

Probuđenje će se ostvariti kad Božji narod, zahvaljujući vođstvu Svetog Duha, bude otkrio kontekst probuđenja i njegove zahteve:

„Čujte starci, slušajte svi stanovnici zemaljski“ (2. stih). Da bi došlo do probuđenja u našem životu, neophodno je pre svega da *čujemo*. Šta

bi trebalo da čujemo u jednom svetu koji je postao tako materijalistički nastrojen? Odgovor je jednostavan: Božju Reč. S obzirom da nam Biblija govori o Božjoj volji za naš život, moramo je proučavati i razmišljati o njoj svakoga dana.

„*Propovijedajte to sinovima svojim, i sinovi vaši svojim sinovima, i njihovi sinovi potonjemu koljenu*“ (3. stih). Da bi se desilo probuđenje, neophodno je da roditelji, bake i deke, tetke i teče, ujne i ujaci uče decu u svojoj porodici o Bogu. Čitajte 5. Mojsijeva 6,6-9. Govoriti o Bogu podrazumeva i način ponašanja. Upamtite da dela često govore glasnije od reči. Da li postupamo onako kako bi Bog želeo? Da li su naši postupci u skladu sa onim što drugima govorimo o Bogu? Ove sedmice, imaćete mnogo prilika da nekoga poučite o Bogu onim što govorite i činite.

„*Otrijeznite se, pijanice, i plačite*“ (5. stih). Duhovno stanje stanovnika Jerusalima bilo je na tako niskom nivou da ih je Bog uporedio sa pijancima koje je trebalo trgnuti iz njihove otupelosti. Danas su mnogi od nas uspavani usled rutine života i ne shvataju da im nedostaje vera. Razmislite o svom životu. Šta vas to uljuljkuje u opijenost i otupelost? Molite se Gospodu da vam pomogne da se probudite.

„*Stavite na sebe kostrijet, o sveštenici (engl. prev.), i plačite, ridajte koji služite oltaru*“ (13. stih). Ovaj stih se bolje može razumeti u svetlu 9. stiha, gde se pominje da „*nesta dara i naljeva iz doma Gospodnjega, tuže sveštenici, sluge Gospodnje*“. Preko žrtava

koje su se prinosile u svetinji Izrailjci su mogli nešto da nauče o Mesiji koji će biti žrtvovan za grehe sveta (Isaija 53,4.7). Zamislite koliko je Bogu moralo biti mučno da vidi kako Njegov narod zaboravlja žrtvu koju je On prineo njih radi.

Hristos je umro za nas. On je platio cenu za naše grehe. On je naš Spasitelj. Koliko često mislite o žrtvi koju je On dao za vas? Ono što je On učinio za nas trebalo bi da nas motiviše da živimo životom zahvalnosti i verne službe.

„Naredite post, oglasite praznik, skupite starješine, sve stanovnike zemljske, u dom Gospoda Boga svojega, i vapijte ka Gospodu“ (14. stih) Ovo su poslednji zahtevi za probuđenje. Trebalo bi dosledno da ih se držimo, kao što su to činili Hristos i Njegovi učenici (Luka 4,16; Djela 1,14; 2,1-40). Ono što se dešavalo u Djelima apostolskim 1 i 2 smatra se početkom ispunjenja obećanja datog u Joilovoj knjizi. Bog je spspreman da učini svoj deo. On jednostavno čeka da Mu dozvolimo da radi kroz nas.

ODGOVORITE

1. Da li verujete da probuđenje može za vas postati stvarnost? Ako ne, zašto ne?
2. Kako se u svom životu pripremate da primite izlivanje Svetog Duha?

Džozef Sančez Moreno G., Njanja, Lima, Peru

Svi mi čeznemo da doživimo istinsko probuđenje. Ali suočeni sa neprijateljevim napadima i ogromnošću zla koje danas vidimo, možda strahujemo da je probuđenje nemoguće. Međutim, Božja obećanja pružaju nam nadu na srećan završetak koji prevazilazi ono što možemo da zamislimo.

Nema granice korisnosti onih koji ostave po strani svoje *ja*, naprave mesta za delovanje Svetoga Duha na srce i žive životom potpuno posvećenim Bogu...¹

„Hristos se zavetovao da bude naš Zamenik i Jemac i On nikoga neće zanemariti...

On koji je svojim posredovanjem svakom čoveku osigurao neiscrpnu zalihu moralne snage, neće propustiti priliku da tu snagu upotrebi u našu korist. Mi možemo doneti svoje grehe i tuge pred Njegova stopala, jer On nas voli... On će oblikovati naš karakter u skladu sa svojom voljom.

„U Njemu imamo potpunu i beskrajnu žrtvu, moćnog Spasitelja...“

Sve sotonske čete nemaju snage da savladaju jednu dušu koja se u jednostavnom poverenju osloni na Hrista. „On daje snagu umornome, i nejakome umnožava krepost“ (Isaija 40,29).²

„U Njemu imamo potpunu i beskrajnu žrtvu, moćnog Spasitelja koji je u stanju da u potpunosti spase sve one koji dolaze Bogu preko Njega. U svojoj ljubavi On je došao da otkrije Oca, da pomiri čoveka sa Bogom, da od njega učini novo stvorenje obnovljeno prema obličju Onoga koji ga je stvorio.“³

„Pre nego što božanski sudovi budu konačno pohodili Zemlju, među pripadnicima Gospodnjeg naroda doći će do takvog oživljavanja prvobitne pobožnosti do kakvog nije dolazilo još od apostolskih vremena. Božji Duh i Božja sila izliće se na Božju decu.“⁴

Bog obezbeđuje ono što je potrebno da bi dovršio svoje delo u nama. Jedinu osobu koja može da spreči da budete onakvi kakve vas On želi, upravo ste vi sami.

ODGOVORITE

1. Kako znamo da će Bog dovršiti svoje delo u nama? Kako nam to saznanje može pomoći da se suočimo s napadima neprijatelja?
2. Kakvu ulogu mi igramo u procesu probuđenja?
3. Šta predstavlja najveću prepreku s kojom se suočavamo kad je reč o probuđenju?

Samuel Antonio Andrade Zunjiga, Lima, Peru

1 *Counsels to Parents, Teachers and Students*, str. 409.410.

2 *Pouke velikog Učitelja*, str. 157. orig.

3 *Selected Messages*, knjiga 1, str. 321.

4 *Velika borba*, str. 464. orig.

SNAŽAN KAO DINAMIT

DOKAZ (Djela apostolska 1,8)

Ut

Knjiga Djela apostolska mogla bi se isto tako nazvati Djela Svetoga Duha, jer je u Djelima 1,8 Isus dao sledeće obećanje svojim učenicima: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje.“ Reč *dunamis*, prevedena kao „sila“ odnosi se na „natprirodnu ‘silu’ a primaju je oni na koje siđe Sveti Duh... To je sila za svedočenje: ona daje (1) snagu iznutra, (2) silu za objavljivanje jevanđelja, (3) silu da druge vodimo Bogu... To Duhom dano svedočanstvo trebalo je da bude znak koji odlikuje hrišćansku Crkvu.“¹ Engleska reč *dynamite* (snažan eksploziv) potiče od iste reči kao *dunamis*.² Ovo nam daje ideju koliko je Sveti Duh zaista moćan.

U Djelima apostolskim 1,15 kaže se da je u to vreme bilo približno 120 učenika. „Kako je u Palestini bilo oko 4.000.000 Jevreja, to znači da je na 30.000 dolazio manje nego 1 hrišćanin.“³ S kako su se velikim izazovom suočavali ovi prvi učenici! Bilo ih je tako malo, a nisu imali tehnologiju kakvu mi imamo danas. Ali silom Svetoga Duha oni su „dinamitali“ svoj svet jevanđeljem i rezultat je bio čudesan (Djela 2,47)!

Da li je taj uspeh bio namenjen samo tim hrišćanima? Djela 1,8 daje nam odgovor: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas i *bićete Mi svjedoci* i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i *tja do kraja Zemlje*“ (naglasio autor). Godine 2114, dolaziće 1 adventista na 300 ljudi. Tehnologija će nastaviti da poboljšava našu sposobnost da širimo jevanđelje. Ipak, izvesno je da nećemo biti efikasni ako ne budemo imali obećanu *dunamis*, ako sami nismo probuđeni i reformisani. Ima ljudi i blizu i daleko kojima je potrebna ljubav, a tu ljubav može dati samo neko ko je doživeo Boga u sopstvenom životu.

Da li je taj uspeh bio namenjen samo hrišćanima u prvom veku posle Hrista?

ODGOVORITE

- *Dunamis*, sila koju je Isus obećao na raspolaganju je svima nama. Jeste li voljni da prihvatite Njegovu silu danas kako biste i druge povelili Hristu?

Ruben Kazabona Alfaro, Njanja, Lima, Peru

1 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2. izd. Sv. 6, str. 124.

2 *Isto*

3 William Barclay, *The Acts of the Apostles*, rev. ed, (Philadelphia, Pa.: Westminster Press, 1976). Str. 15.

4 Bert Haloviak, „The Adventist Church Today“, Dialogue, http://dialogue.adventist.org/articles/17_3_haloviak_e.htm

Poslednje reči koje je Isus uputio svojim učenicima bile su: „Primićete silu“ i „bićete Mi svjedoci“ (Djela 1,8). Tako je On sažeto dao razlog postojanja svoje Crkve. Mi smo dobili obećanje i sredstva su na raspolaganju. Pitanje sada glasi: „Kako možemo dozvoliti Svetom Duhu da nas upotrebi?“

1. Jedan od načina na koji Sveti Duh može da nas upotrebi nalazi se u Isaiji 60,1.2: „Ustani, svijetli se, jer dođe svjetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te. Jer, gle, mrak će pokriti zemlju i tama narode; a tebe će obasjati Gospod i slava Njegova pokazace se nad tobom.“ Bog nas je postavio kao svetla u ovom mračnom svetu tako da preko naših dobrih dela, ostali saznaju o spasenju (Matej 5,14-16). Takva dobra dela mogu se ostvarivati samo zahvaljujući boravku Svetog Duha u nama i preko duhovnih darova kojima nas je obdario.

Stavite svoj život u Isusove ruke.

2. Još jedan način na koji nas Sveti Duh koristi da podstakne probuđenje i reformu jeste obučavanje drugih da obasjaju svet jevanđeljem. Sam Isus pripremio je svoje učenike da pouče svet o spasenju putem njihovog promenjenog života, propovedi i ličnog svedočanstva. Kasnije je izabrao još 72 učenika i poslao ih u parovima (Luka 10,1), dajući im vlast da leče bolesti i propovedaju jevanđelje.

Hristos nas poziva da poučavamo druge probuđenju i reformi. Stavite svoj život u Isusove ruke tako da On može da vas oživi i preobrazi silom Svetoga Duha. Tada ćete i vi moći da propovedate dobru vest o spasenju. Kad stupite u odnos s Njim, i vi ćete ustati i svetleti.

ODGOVORITE

1. Način na koji ulažemo svoje vreme vodi nas ka probuđenju i reformi, ili nas od njih udaljuje. Kako danas možete provoditi vreme sa Bogom da biste primili Njegovu svetlost?
2. Šta je potrebno da činite za svoje najbliže i ostale u svojoj zajednici? Razmislite o skromnim načinima da danas svetlite onima koji vas okružuju.

Keti Ričard Alarcon, Lima, Peru

Uvek sam uživao da se igram po kiši. Nažalost, živeo sam u kraju gde skoro nika da nije padala kiša, a i kad bi pala, pala bi samo toliko da orosi lišće na drveću. Jedne godine za raspust, imao sam priliku da odem u drugu zemlju sa svojim bratom radi učenja novog jezika. Imao sam u to vreme 8 godina, a raspust je zapravo predstavljao mesec intenzivnog učenja. Tokom jednog telefonskog razgovora s roditeljima, kazali su nam nešto što nikada ne bismo očekivali da čujemo. U našem rodnom gradu pala je jaka kiša. Reka je nadošla pa je veći deo grada bio poplavljen. „Ogromne kapi kiše dugo su padale!“ – rekli su nam. „Svuda je bilo ogromnih bara!“ *Kako je moguće da kiša padne tačno posle mog odlaska?* – pitao sam se.

Ova priča odražava život kojim mnogi od nas danas žive. Mnogi od nas odrasli su u crkvi i uvek želeli da vide dažd Božje sile. Ali duboko u srcu pomišljali smo da je to nemoguće. Postoji još jedna grupa ljudi koji su, znajući kako bi teško bilo biti svedok nečeg tako velikog, odlučili da napuste teme-lje. Tako su izgubili priliku da vide snažno ispoljavanje sile Svetog Duha. U koju grupu vi spadate?

Zatražite od Oca da vas probudi i reformiše.

Probuđenje i reforma su od suštinske važnosti za življenje hrišćanskim životom. Dok ovo čitate, ljudi se krštavaju i prisustvuju sastancima probuđenja i evangelizaci-onih kampanja širom sveta. Crkva se budi delovanjem Svetog Duha, ali šta nam još nedostaje?

Kako vi učestvujete u tom velikom pokretu? Tu gde ste, zatražite od Oca da vas probudi i reformiše. Baš kao što sam sanjao da se igram po kiši kad sam bio dete, i dalje ću želeti da osetim moćne kapi Hristove ljubavi koja se izliva na moj život. Neka bi Bog blagoslovio svakoga od nas!

Odgovorite

1. Šta vas zadržava da prihvatite duhovnu promenu koja vam je potrebna?
2. Kako se možemo pripremiti da primimo pljuskuve blagoslova koje izliva Sveti Duh?

Maks Šok Ortega, Njanja, Lima, Peru

ZAKLJUČITE

Oslobođeni greha i njegovih posledica konačno smo slobodni da se vinemo ka sudbini koju nam je Bog prvobitno namenio. Greh donosi užasno prokletstvo koje onespособljava i uništava. Bog je obećao da će za svu večnost izbrisati prokletstvo i njegov uzrok. Kad Njegova sila i vest, ispoljeni na Golgoti, nađu svoj put do našeg srca, neizbežno dolazi do probuđenja. Tada se preobražavamo, um nam se obnavlja, i oslobađamo se grešnih ponašanja i stavova koji ovekovečuju krivicu, nemir i stid.

RAZMOTRITE

- Posetite neku pustinsku oblast ili park sa mnogo lišća odmah posle obilne kiše. Osmotrite kako kiša obnavlja zelenilo. Zatim tu metaforu o obnovljenju primenite na svoj duhovni život.
- Komponujte pesmu zasnovanu na temama duhovnog oslobođenja, ličnog obnavljanja, emocionalnog podmlađivanja, i božanskog osveženja.
- Razmislite zajedno s malom grupom prijatelja o idejama, praksi i strategiji koje bi olakšale lično duhovno probuđenje u vašem životu.
- Setite se trenutka kada ste se osećali posebno blizu Bogu. Uočite okolnosti, vreme i ličnosti koji su doprineli tim iskustvima.
- Izvajajte ili nacrtajte plamen, tradicionalni simbol probuđenja.
- Fotografirajte prizore i iskustva čime bi se ilustrovalo nešto mrtvo što proizvodi život, život koji se bori da opstane, ili život u svom najbližavijem izrazu.

POVEŽITE

Isaija 60; Mihej 7,18-20; Sofonija 3,9-20; 2. Korinćanima 5,17-21; Otkrivenje 22,17.

Put Hristu, poglavlja 7 i 13.

Edward Heppenstall, *Salvation Unlimited*, poglavlje 8 (Review and Herald Publishing Association, 1974).

Den Solis, Kolidž Plejs, Vašington, SAD

JUL

LEPOTA U RAZNOLIKOSTI

Božje sluge

1.	P 1. Korinćanima 12,1-6	Lepota u raznolikosti
2.	U 1. Korinćanima 3,5	Božje sluge
3.	S 2. Korinćanima 4,6	Saradnici u delu spasenja
4.	Č 1. Korinćanima 12,7.8	Upotrebljeni za Boga
5.	P 1. Korinćanima 12,9	Vera darovana od Boga
6.	S Jevrejima 11,32-34	Delotvorna vera

Veliki lekar i sila isceljenja

7.	N 2. Timotiju 4,2	Dar govora
8.	P 1. Korinćanima 14,15	Dar pevanja
9.	U Jakov 5,14.15	Dar isceljivanja
10.	S Marko 1,32-34	Veliki lekar i sila isceljenja
11.	Č Luka 5,13.14	Dar isceljivanja ne zamenjuje zdravstvene ustanove
12.	P Matej 7,22.23	Svako isceljenje ne potiče od Duha
13.	S Otkrivenje 14,12	Prava čuda opet će se događati

U potrazi za boljim putem

14.	N Dela 2,5-8	Dar jezika: tečno izražavanje na stranim jezicima
15.	P 1. Korinćanima 14,9-11	Jezici: za propovedanje jevanđelja
16.	U 1. Korinćanima 14,26	Propovedanje Hrista: važnije od čuda i jezika
17.	S 1. Korinćanima 12,31	U potrazi za boljim putem
18.	Č 2. Mojsijeva 35,30.31	Bog može da upotrebi i obične veštine
19.	P 1. Samuilova 16,7	Svi ljudi su nadareni da služe
20.	S Marko 13,34	Ne postoje veći i manji darovi

Više darova – više odgovornosti

21.	N Matej 25,14.15	Više darova – više odgovornosti
22.	P 1. Timotiju 4,12-14	Daroviti mladi kao živi kanali
23.	U Jovan 4,39-42	Obdarene žene blagoslov čovečanstvu
24.	S 2. Timotiju 1,5	Majke imaju dar za odgajanje dece
25.	Č 2. Timotiju 2,15	Učenici kao obdareni svedoci
26.	P Dela 20,19.20	Kolporteri obdareni da svedoče
27.	S Efescima 4,11-13	Propovednici i učitelji neka teže jedinstvu

Svi su odgovorni

28.	N Matej 25,20.21	Svi su odgovorni
29.	P Jakov 1,5	U molitvi za darove
30.	U 1. Korinćanima 12,11	Obećano vođstvo za prepoznavanje ličnog dara
31.	S 1. Timotiju 1,12-14	Potreba za duhovnim darovima

AVGUST

NADAHNUTI DUHOM

Raznolikost stilova

1. Č 2. Timotiju 3,16 Biblija – od Boga nadahnuti
2. P 2. Petrova 1,19 Raznolikost stilova
3. S 2. Petrova 1,21 Različiti uticaji na pisce

Prorok koji prima viđenja

4. N Jevrejima 1,1.2 Božanska poruka izrečena ljudskim jezikom
5. P 2. Mojsijeva 3,2 Božje prisustvo među ljudima
6. U 2. Korinćanima 12,1.2 Prorok koji prima viđenja
7. S Luka 1,1-3 Istoričar – koristi svetovne izvore
8. Č 1. Jovanova 1,3 Svedok – nadahnut da svedoči
9. P 2. Korinćanima 2,4 Savetnik – nadahnuo savetuje
10. S Isus Navin 24,15 Vođa – poziv na predanje

Otkrivanje biblijske istine

11. N Otkrivenje 21,5 Pisac – objavljuje po Božjoj naredbi
12. P Danilo 9,23 Objašnjenje istine
13. U Efescima 1,17 Otkrivanje biblijske istine
14. S Efescima 2,20 Graditi na temelju
15. Č 2. Petrova 1,16 Suočavanje s fanatizmom
16. P Dela 20,28-30 Sprečavanje fanatizma
17. S 2. Petrova 3,15.16 Prepoznavanje doktrinarnih grešaka

Savet vođama

18. N 2. Petrova 2,1 O budućim obmanama
19. P Priče 9,10 Božji planovi za rad crkve – vaspitni rad
20. U Dela 10,38 Medicinska služba
21. S Otkrivenje 10,11 Izdavačka delatnost
22. Č Matej 9,35.36 Dobročinstvo
23. P Matej 14,15.16 Rad sa zdravom hranom
24. S 1. Timotiju 6,18.19 Podrška misijama

Uputstva za mlade

25. N 1. Petrova 5,2.3 Savet vođama
26. P 1. Jovanova 2,14 Božji savet roditeljima
27. U 1. Jovanova 1,5-7 Ohrabrenje grešnicima
28. S Priče 3,6 Uputstva za mlade
29. Č 2. Timotiju 4,6-8 Završna poruka upućena mladima
30. P Otkrivenje 14,13 Svetlost koja će trajati sve do kraja
31. S 2. Jovanova 8,9 Ispravan stav

SEPTEMBAR U SILI DUHA

Enoh

1. N Jevrejima 11,5	Enoh
2. P 1. Mojsijeva 7,1	Noje
3. U 1. Mojsijeva 15,1-6	Avram
4. S 1. Mojsijeva 45,7.8	Josif
5. Č 2. Mojsijeva 3,11.12	Mojsije
6. P Isus Navin 1,5	Isus Navin
7. S Sudije 5,1.2	Devora i Varak

Samuilo

8. N Sudije 6,14-16	Gedeon
9. P 1. Samuilova 3,19.20	Samuilo
10. U 2. Samuilova 23,1.2	David
11. S 1. O carevima 3,7-9	Solomon
12. Č 1. O carevima 18,21	Ilija
13. P 2. O carevima 2,9	Jelisije
14. S Isaija 6,9.10	Isaija

Danilo

15. N Jeremija 1,4.5	Jeremija
16. P 2. O carevima 22,13	Josija i Olda
17. U Danilo 2,48	Danilo
18. S Jestira 4,13.14	Jestira
19. Č Nemija 8,8.9	Jezdra i Nemija
20. P Jezdra 5,1.2	Zorovavelj i Zaharija
21. S Jovan 1,22.23	Jovan Krstitelj

Učenici

22. N Luka 4,18.19	Isus naš Gospod
23. P Dela 4,33	Učenici
24. U Dela 6,8	Stefan
25. S Dela 8,29.30	Đakon Filip
26. Č Dela 9,36	Srna
27. P Dela 26,16	Pavle
28. S 2. Timotiju 4,1.2	Timotije

Jovan, pisac Otkrivenja

29. N Rimljanima 16,3.4	Akila i Priskila – misionari
koji sebe izdržavaju
30. P Otkrivenje 1,9	Jovan, pisac Otkrivenja

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

Jul

- 1. DA 586-592*
- 2. DA 593-602
- 3. VB 17-23*
- 4. VB 24-30
- 5. VB 31-38
- 6. VB 39-42;
Judina poslanica
- 7. VB 43-45
- 8. VB 46-48
- 9. VB 49-52
- 10. VB 53-56
- 11. VB 57-60
- 12. VB 61-64
- 13. VB 65-68
- 14. VB 69-72
- 15. VB 73-75
- 16. VB 76-78
- 17. VB 79-81
- 18. VB 82-85
- 19. VB 86-89
- 20. VB 90-93
- 21. VB 94-96
- 22. VB 97-100
- 23. VB 101-104
- 24. VB 105-108
- 25. VB 109-112
- 26. VB 113-116
- 27. VB 117-119
- 28. VB 120-123
- 29. VB 124-127
- 30. VB 128-131
- 31. VB 132-135

Avgust

- 1. VB 136-139
- 2. VB 140-144
- 3. VB 145-148
- 4. VB 149-152
- 5. VB 153-156
- 6. VB 157-160
- 7. VB 161-164
- 8. VB 165-167
- 9. VB 168-170
- 10. VB 171-174
- 11. VB 175-178
- 12. VB 179-181
- 13. VB 182-184
- 14. VB 185-188
- 15. VB 189-192
- 16. VB 193-196
- 17. VB 197-200
- 18. VB 201-204
- 19. VB 205-207
- 20. VB 208-210
- 21. VB 211-214
- 22. VB 215-218
- 23. VB 219-222
- 24. VB 223-226
- 25. VB 227-230
- 26. VB 231-233
- 27. VB 234-236
- 28. VB 237-240
- 29. VB 241-244
- 30. VB 245-248
- 31. VB 249-252

September

- 1. VB 253-256
- 2. VB 257-260
- 3. VB 261-264
- 4. VB 265-268
- 5. VB 269-272
- 6. VB 273-276
- 7. VB 277-280
- 8. VB 281-284
- 9. VB 285-288
- 10. VB 289-291
- 11. VB 292-294
- 12. VB 295-298
- 13. VB 299-302
- 14. VB 303-306
- 15. VB 307-310
- 16. VB 311-313
- 17. VB 314-316
- 18. VB 317-320
- 19. VB 321-324
- 20. VB 325-330
- 21. VB 331-334
- 22. VB 335-338
- 23. VB 339-342
- 24. VB 343-346
- 25. VB 347-350
- 26. VB 351-354
- 27. VB 355-358
- 28. VB 359-362
- 29. VB 363-366
- 30. VB 367-370

*DA= Dela Apostolska

*VB= Velika Borba

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Jul	Avgust	Septembar
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 56.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 57.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 58.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 59.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 60.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 61.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 62.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 63.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 64.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 65.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 66.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 67.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 68.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 69,1-16.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 69,17-36.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 70.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 71,1-14.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 71,15-24.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 72.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 73,1-15.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 73,16-28.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 74.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 75.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 76.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 77.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 78,1-14.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 78,15-28.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 78,29-42.
29. Psalam 26.	29. Psalam 53.	29. Psalam 78,43-56.
30. Psalam 27.	30. Psalam 54.	30. Psalam 78,57-72.
31. Psalam 28.	31. Psalam 55.	

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2013. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Radoviš, Strumica, Đevdelija	20,10	20,06	20,01	19,57
Kavadarci	20,12	20,08	20,03	19,59
Veles, Prilep, Bitola	20,14	20,10	20,05	20,01
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje	20,16	20,12	20,07	20,03
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	20,18	20,14	20,09	20,05
Kladovo, Negotin , Zaječar, Priština, Prizren	20,20	20,16	20,11	20,07
Bor, Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,22	20,18	20,13	20,09
Jagodina , Novi Pazar, Peć	20,24	20,20	20,15	20,11
Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,26	20,22	20,17	20,13
Arandelovac, Užice, Bar	20,28	20,24	20,19	20,15
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Pančevo, Beograd , Valjevo, Pljevlja, Zelenika	20,30	20,26	20,21	20,17
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šaabc, Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,32	20,28	20,23	20,19
Senta, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mljet	20,34	20,30	20,25	20,21
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Mostar, Metković, Pelješac	20,36	20,32	20,27	20,23
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar, Korčula	20,38	20,34	20,29	20,25
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derвента, Jajce, Livno, Brač, Vis	20,40	20,36	20,31	20,27
Slavonska Požega, Banja Luka , Split	20,42	20,38	20,33	20,29
Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,44	20,40	20,35	20,31
Virovitica, Biograd	20,46	20,42	20,37	20,33
Koprivnica, Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić, Zadar , Dugi otok	20,48	20,44	20,39	20,35
Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Pag	20,50	20,46	20,41	20,37
Murska Sobota, Ormož, Ptuj , Krapina, Karlovac, Rab	20,52	20,48	20,23	20,39
Maribor , Rogaška Slatina, Celje, Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,54	20,50	20,45	20,41
Dravograd, Slovenj Gradec, Mežica, Ljubljana , Rijeka, Pula	20,56	20,52	20,47	20,43
Kranj, Postojna, Koper, Rovinj	20,58	20,54	20,49	20,45
Jesenice , Kranjska gora, Gorica	21,00	20,56	20,51	20,47

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2013. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30.
Strumica	19,47	19,37	19,27	19,16	19,04
Radoviš, Đevdelija	19,49	19,39	19,29	19,18	19,06
Pirot , Kavadarci	19,51	19,41	19,31	19,20	19,08
Vranje, Kumanovo, Veles, Prilep, Bitola	19,53	19,43	19,33	19,22	19,10
Kladovo, Negotin, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Skoplje , Tetovo, Ohrid	19,55	19,45	19,35	19,24	19,12
Bor, Paraćin, Kruševac , Priština, Prizren, Debar	19,57	19,47	19,37	19,26	19,14
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica	19,59	19,49	19,39	19,28	19,16
Vršac, Kovin, Požarevac, Smederevo, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	20,01	19,51	19,41	19,30	19,18
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,03	19,53	19,43	19,32	19,20
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Valjevo, Užice, Pljevlja, Bar	20,05	19,55	19,45	19,34	19,22
Senta, Bečej, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Foča, Zelenika	20,07	19,57	19,47	19,36	19,24
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Bijeljina, Loznica, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,09	19,59	19,49	19,38	19,26
Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet	20,11	20,01	19,51	19,40	19,28
Beli Manastir , Osijek , Doboј, Zenica, Pelješac	20,13	20,03	19,53	19,42	19,30
Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Jajce, Livno, Brač, Hvar, Korčula	20,15	20,05	19,55	19,44	19,32
Virovitica, Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,17	20,07	19,57	19,46	19,34
Bjelovar, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,19	20,09	19,59	19,48	19,36
Koprivnica, Sisak, Bihać, Biograd	20,21	20,11	20,01	19,50	19,38
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Gospić, Zadar, Dugi Otok	20,23	20,13	20,03	19,52	19,40
Maribor , Ptuj, Rogaska Slatina, Krapina, Karlovac, Rab, Pag	20,25	20,15	20,05	19,54	19,42
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,27	20,17	20,07	19,56	19,44
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Postojna, Rijeka	20,29	20,19	20,09	19,58	19,46
Jesenice, Kranj, Koper, Rovinj, Pula	20,31	20,21	20,11	20,00	19,48
Kranjska Gora , Gorica	20,33	20,23	20,13	20,02	19,50

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2013. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Strumica	18,55	18,42	18,29	18,16
Pirot , Radoviš, Đevdelija	18,57	18,44	18,31	18,18
Kladovo, Negotin , Zaječar, Knjaževac, Leskovac, Vranje, Kavadarci	18,59	18,46	18,33	18,20
Bor, Niš , Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep, Bitola	19,01	18,48	18,35	18,22
Vršac, Požarevac, Jagodina , Paraćin, Kruševac, Priština, Tetovo, Ohrid	19,03	18,50	18,37	18,24
Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Đakovica, Kosovska Mitrovica, Prizren, Debar	19,05	18,52	18,39	18,26
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Peć	19,07	18,54	18,41	18,28
Senta, Bečej, Novi Sad , Ruma, Šabac, Valjevo, Užice, Berane, Kolašin	19,09	18,56	18,43	18,30
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,11	18,58	18,45	18,32
Sombor , Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Foča, Zelenika	19,13	19,00	18,47	18,34
Beli Manastir , Sarajevo , Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,15	19,02	18,49	18,36
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboj, Zenica, Mostar, Metković, Mljet	19,17	19,04	18,51	18,38
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Jajce, Pelješac	19,19	19,06	18,53	18,40
Koprivnica, Bjelovar, Prijedor , Livno, Brač, Hvar, Korčula	19,21	19,08	18,55	18,42
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Drvar, Knin, Split, Vis	19,23	19,10	18,57	18,44
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Zagreb, Slunj, Bihać, Šibenik, Biograd	19,25	19,12	18,59	18,46
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Karlovac, Gospić, Zadar, Dugi Otok	19,27	19,14	19,01	18,48
Dravograd, Mežica, Crikvenica, Krk, Rab, Pag	19,29	19,16	19,03	18,50
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka, Cres, Lošinj	19,31	19,18	19,05	18,52
Kranjska Gora, Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,33	19,20	19,07	18,54

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.